

JÄLKIPUHEET

ja

JOSSITTELU

EIVÄT LOPU KOSKAAN

KOUVOLAN RASTI - 72
1972 - 2013

Antero Rossi

Lukijalle

Kouvolan Rasti -72 ry:n arkistossa on monta hyllymetriä mapitettuja pöytäkirjoja, suunnitelmia, sopimuksia, kirjanpitoa ja muuta asiakirja-aineistoa. Valtaosan mapeista olen selannut läpi ja satunnaisella otannalla poiminut niistä erilaisia tietoja. Mittavan materiaalin vuoksi ja siksi, että jokaisella sihteerillä on ollut oma tapansa tehdä ja tallentaa pöytäkirjat, toimintasuunnitelmat ja toimintakertomukset, olen päätenyt esimerkinluonteiseen poimintamalliin. Toimitustapaan vaikutti myös se, että ihan jokaiselta vuodelta arkistosta ei materiaalia löydy.

Kirjassa on tasaisin välein satunnaisilta vuosilta poimittuja asiakokonaisuuksia ja niihin liittyviä pitkiä nimiluetteloita. Tällä tavalla koetan kertoa, ketkä ovat eri tehtävissä olleet mukana rakentamassa ja ylläpitämässä seuratoimintaa ja itselleen rakasta lajia. Olen täysin tietoinen, että jonkun pitkäänkin vaikuttaneen nimiä listoista voi puuttua ja ehkä joku satunnainen kävijä on tullut mainituksi hänen sijaansa. Sähköisessä versiossa nimiä on mahdollista täydentää ja korjata.

Tuloksista kertova teksti etenee pääasiassa aikajärjestyksessä. Painopiste on SM -kilpailuissa ja -viesteissä. Kohtuutonta toistoa vähentääkseni luettelomuotoisen tekstin lomaan on kirjoitettu satunaisessa järjestyksessä kaikesta muusta seurassa tapahtuneesta toiminnasta. Kouvolan Rasti -72 ry on vuosikymmenien mittaan ollut mukana hyvin monenlaisissa projekteissa!

Seuran virallinen nimi on Kouvolan Rasti - 72 ry, mutta sujuvuuden vuoksi loppuliite " -72 ry" on yleensä jätetty pois. Eniten käyttämäni ilmaisut ovat KouRa, kouralainen ja seura.

Sisällysluettelo

Lukijalle

Aika ennen erikoisseura	5
Erikoisseuran perustaminen	5
Toiminta käynnistyy Ensimmäiset kilpailut	
Toiminta vakiintuu vv 1974-1980	7
Sarjamääritykset ja kilpailut 1970 - 1980 luvulla Tiomilassa tuli heti menestystä ja yleisösuunnistus alkaa Viestimestaruusvuosi 1978 Viestimenestys jatkuu - muukin seuratoiminta tuloksellista Heikki Peltolasta vuoden 1980 sotilaiden maailmanmestari	
Valmistautuminen Jukolaan 1980 - 1982	10
Cup-mestaruus ja pronssia vuosina 1981 - 1982 Naissuunnistajien esiinmarssi	
Hallintoakin tarvitaan	12
Johtokunta johtaa ja vastaa Kohti jaostopohjaista organisaatiota	
Vuodet 1984 - 1988 Jukolan jälkeen	14
Nuoriso - KouRa Pohjolan paras viestiseura - ehkä sittenkin toiseksi paras 1986 SM-mitalikannassa pysytään Menestystä maailmalta 1980-vuosikymmenen lopulla PSP - hölkkä ja TT - ajot	
Heli Salonen aloittaa 1988 - seuraseminaari pohtii	19
Pitäisikö palkata toiminnanjohtaja ja/tai valmentaja Uusia kartoja aina tarvitaan	
Mestarit ja harrastajat samoilla rasteilla	22
Puulaakisuunnistus - firmaliiga Iltarastit 1977 - 2013 Iltarastikartat	
Maailma muuttuu - suunnistajat suunnistavat myös 1990 luvulla	25
Huru - ukot vauhdissa Ruotsissa ... ja junnut myös Työ haittasi hyviä harrastuksia, ainakin joskus	
KouRa 20 vuotta 17.10.1992	28
Kolmas vuosikymmen alkaa ja menestys jatkuu 1993 - 1998 Nuoret nousevat ja ovat SM-mitalisteja vuodesta 1997 eteenpäin	

Uusi vuosituhat	31
Hallintoa tarvitaan edelleen	
Menestystä SM-hiihtosuunnistuksessa heti 2000-luvun alussa	
Menestys jatkuu vuosikymmenen lopullakin	
Hiihtosuunnistusmenestystä myös MM ja EM sekä MC rasteilla	
Juhla ja arki vuorottelevat	35
Seuran mestarit ja muut vuosikokouksessa muistetut	
Välillä vietettiin vuosijuhlia	
Rastiviikoilla kotimaassa ja maailmalla	
Suunnistusretket Viroon, Venäjälle ja Unkariin	
Monenlaista talkotoimintaa	
KouRa -lehti	39
Kilpailu- ja valmennustoiminta	40
35. Jukola 11. - 12.6.1983 (Selänpään Jukola)	42
Kartta- ja ratamestarityö	
Yritysten tuki	
Ennätysmäärä joukkueita	
FIN 5 Kouvola - Kuusankoski - Valkeala	45
Fin 5 -96 toteuttajat	
Joitakin tunnuslukuja	
Järjestetyt Suomen mestaruuskilpailut	48
... ja muita merkittäviä kilpailuja	
Taloudelliset tukijat	50
Jäsenet ja palkitseminen	51
Puheenjohtajat, sihteerit ja edustukset	52
Kohti uutta	53
Nimekkäät ja nimettömät sankarit	54

Aika ennen erikoisseuraa

Suunnistus on ollut Kouvolan seudulla laajasti harrastettu urheilulaji ja liikuntamuoto ainakin 1940-luvun loppupuolelta lähtien. Sotilaiden ja suojeluskuntajärjestön harjoitusohjelmissa suunnistaminen - kartan avulla maastossa nopeasti ja tarkasti eteneminen - on vielä vanhempaa perua.

Ennen Kouvolan Rasti -72 perustamista seudun suunnistajat kilpailivat mm. Kouvolan Urheilijoiden väreissä ja lipun alla. Jukolan Viestin historia kertoo, että vuonna 1950 viestin voitti Helsingin Suunnistajat, ja Kouvolan Urheilijat oli 14. noin kaksi tuntia voittajille hävinneenä. Vuonna 1953 Valkealan Saverolla järjestetyssä viestissä KU oli peräti viides. Voittaja oli nytkin HS ja kouvolaisten tappiomarginaali oli 1 tunti 43 minuuttia. Kouvolan Urheilijoiden joukkueessa suunnistivat juoksujärjestyksessä Arvo Vainonen, Viljo Paukkunen, Oiva Nikkanen, Pauli Nurisalo, Pekka Ronkka, Erkki Haimi ja Heimo Hasu. Kisan 14. oli Korian Ponsi, ankkurinaan Toivo Javanainen. Kouvolan Urheilijoiden suunnistajille tuli 1950-luvun alkuvuosina kaksi muutakin sijoitusta kymmenen joukkoon (51/9 ja 54/6). Sitten sijoitukset alkoivat vuosi vuodelta hieman tippua. Viimeisen kerran KU esiintyy tulosluettelossa Paimion Jukolassa 1972. Sijoitus oli 79. ja eroa voittajajoukkue Lietoon oli noin 45 minuuttia. Neljännen osuuden suunnisti Pekka Ronkka.

Jukolan viestin lisäksi Kouvolan Urheilijoiden suunnistajat saavuttivat vuosikymmenien kuluessa menestystä monissa kansallisissa kilpailuissa. Tuli myös Suomen mestaruuksia ja muita mitaleita.

Vuoden 1960 Jukolan Viestin järjestelyvastuu oli Kouvolan Urheilijoilla. Tuon vuoden tulosluettelosta löytyvät lähiseudun tutut seurat; Myllykosken Kilpa - Veljet, Inkeröisten Terho, Sippolan Kunto ja Valkealan Roima. Myöhemminä vuosina tulosluetteloissa ovat Korian Ponsi, Utin Haukat, Valkealan Kajo ja Kuusankosken Urheiluseura. Seurojen kasvateista moni nimi esiintyy myöhemmin kouralaisena (Peltonen, Hakala, Javanainen, Soikkeli, Hakanen, Jähi, Kiskonen).

Erikoisseuran perustaminen

Suomalainen urheiluseuratoiminta oli pitkään yleisseuratoimintaa. Samassa seurassa harrastettiin ja kilpailtiin hyvinkin monessa lajeissa. Kullakin lajilla oli oma jaostonsa (hiihto, yleisurheilu, voimistelu, suunnistus, pesäpallo). Jaostoilla oli edelleen omia alajaostoja (kilpailu-, nuoriso-, talous-, naisjaosto). Saman lajin harrastajia oli lisäksi hajallaan eri valtakunnallisten keskusjärjestöjen alaisissa seuroissa. Oli SVUL, TUL, TUK ja ruotsinkielisillä oma SIF.

Erikoistuminen monilajiseuroista esimerkiksi koko talousalueen kattaviksi ja jossain määrin myös liittorajoista vapaiksi erikoisseuroiksi tapahtui vähä vähältä. Jukolan Viestin tulosluettelossa vuonna 1970 oli kahdenkymmenen parhaan seuran joukossa seitsemän suomalaista ja viisi ruotsalaista suunnistuksen erikoisseuraa tai seuraa, joissa suunnistus oli selvä ykköslaji. Muutkin menestyjät olivat Keravan Urheilijoiden ja Joutsenon Kullervon kaltaisia suurseuroja, joissa suunnistus oli yksi kolmesta tai neljästä suuresta lajista.

Säilyneistä asiakirjoista ei käy selväksi, milloin ja kenen aloitteesta Kouvolaan on päätetty perustaa suunnistuksen erikoisseura. Erkki Vitikaisen kirjoittamasta seuran 10-vuotishistoriikista ja

ensimmäisen toimintavuoden toimintakertomuksesta on kuitenkin helppo päätellä, että asiaa oli monella taholla jo jonkin aikaa perusteellisesti harkittu ja pohjustettu.

Kouvolan Rasti -72 perustava kokous pidettiin 17.10.1972 kahvila Mannerin kabinetissa. Kokouksessa oli läsnä 31 henkilöä. Kokouksen avasi Eino Sailio. Avauspuheessaan hän alusti perustamisasian. Kokouksen osanottajat olivat yksimielisiä tarpeesta perustaa suunnistuksen erikoisseura, mutta seuran alueellisesta kattavuudesta käytiin vilkas keskustelu. Kouvolan Urheilijoiden puheenjohtaja (?) Vesa-Matti Laakso esitti, että suurseura toimisi koko Pohjois-Kymenlaakson alueella. Entisiä KU:n suunnistajia edustaneen Heimo Hasun mielestä suppeampi alue, eli Kouvola ympäristöineen riittää. Perustavan kokouksen pöytäkirjan mukaan: "Hasun kanta on ollut suunnistajien lähtökohta ja tarkoitus alunperin lähtiessään seuraa perustamaan. Tämä oli myös kokouksen osanottajien yleinen kanta." Vitikaisen mukaan myös Laakson kanta sai kokouksessa kannatusta, mutta asiasta ei äänestetty. Seurahengen rakentaminen oli alkanut heti!

Seura päätettiin yksimielisesti perustaa, mutta suunnistusseuran nimestä käytiin ponteva keskustelu. Ehdolla oli kaikkiaan kuusi (6) nimiehdotusta. Äänestyksessä eniten kannatusta sai Kouvolan Rasti -72 ja toiseksi eniten Pohjois-Kymen Rasti. PoKyRa-nimeä kannattivat mm. Laakso ja seuran myöhempi puheenjohtaja Pentti Valli. Perusteena heillä oli toiminnan laajenemisen mahdollisuus kattamaan koko talousalueen. Paljasjalkaisten kouvolaisten kanta jäi vielä tuolloin voitolle.

Perustavassa kokouksessa, jonka puheenjohtaja toimi Pekka Ronkka ja sihteerinä Eino Sailio, hyväksyttiin seuran säännöt ja aloitettiin välittömästi jäsenhankinta. Ensimmäisenä toimintavuonna seuran liittyi 138 henkilöjäsentä. Ensimmäiseen hallitukseen valittiin Eino Sailio puheenjohtajaksi. Pekka Ronkka rahastonhoitajaksi ja sihteeriksi sekä jäseniksi Matti Jähi, Pentti Valli, Heikki Manelius, Pertti Saareks, Hilka Karjalainen, Pentti Sutinen ja Ilkka Häkämies. Sailio ja Aili Salo valittiin piirin suunnistusjaostoon.

Tavoitteet olivat sääntöjen 2 § mukaan ylevät: "Seuran tarkoituksena on jäsentensä ruumiillisen kunnan ja henkisen vireyden kehittämisen ja ylläpitämisen avulla kasvattaa heistä työkykynsä ja henkisten ominaisuuksiensa puolesta yhteiskunnalle hyödyllisiä kansalaisia, tarjota heille terveitä vapaa-ajan harrastuksia sekä edistää toiminta-alueellaan seuran tarkoituksen mukaista toimintaa".

Toiminta käynnistyy

Ensimmäinen toimintakertomus on sihteeri Pekka Ronkan laatima, tiheällä rivivälillä koneella kirjoitettu kuusisivuinen asiakirja. Toimintakertomus kuvaa hyvin seuran alkutaivalta ja on otsikkotasolla saman tyylinen pitkälle 1980-luvulle asti. Sen tyypistetty kooste olkoon esimerkkinä siitä, mitä seurassa on alkuvuosina tehty.

Aloittaessaan seuralla ei ollut rahavaroja, mutta niitä ryhdyttiin heti hankkimaan talkootoiminnalla. Metsämies Toivo Kiskosen järjestämällä työmailla Hillo-salmella ja Kirjokivessä käytiin monta kertaa taimikoiden hoitotoissa. Pentti Valli sai tehtäväkseen hankkia PYP:n (nyt Nordea) myötävaikutuksella 50 kilpailupaitaa ja jäsenmaksupankkisiirtokortit. Meeri Kulhelm ja Liisa Saareks kunnostautuivat keräämällä palkintoja järjestettäviin kilpailuihin, ja naiset laajemminkin talkoilivat kisaravintoloihin syötävää ja juotavaa.

Suunnistajat ovat aina ymmärtäneet, että juoksemisen lisäksi kehoa pitää harjoittaa monipuolisesti. Oma (kunto)salivuoroa ei heti saatu, mutta Kankaan kansakoululta järjestyi yhteinen vuoro seurakunnan kanssa viikoittaista jumppa- ja voimistelutuokiota varten. Myöhemmin vuosina saatiin jo omiakin sisävuoroja. Jumppailtojen yhteydessä järjestettiin suunnistuskoulutusta nuorille

alkaville suunnistajille. Varttuneemmassa iässä oleville järjestettiin myös suunnistuskoulutusta Eino Sailion, Pertti Saareksen ja Ilmari Parkon opastuksella.

Seuran toiminnassa pitkälle säilyneet seuran hiihtomestaruuskilpailut järjestettiin ensimmäisen kerran 21.3.1973. Osanottajia oli 21 ja sarjojensa voittajat olivat M10 alkaen Marko Räikkönen, Vesa Suomalainen, Matti Suomalainen, Toivo Kiskonen, Pertti Sormunen, Väinö Pekkola, Erkki Haimi ja Pekka Ronkka (M56). Naisten ykkönen oli Meeri Kulhelm. Hiihtosuunnistuksessa ensimmäiset seuran mestarit olivat Alpo Soikkeli (M), Tero Ollila (M35), Erkki Haimi (M50) ja Pekka Ronkka (M56). Yösuunnistuksen ensimmäinen seuran mestari oli Matti Jähi. Myös päiväsuunnistuksessa kilpailtiin seuran mestaruuksista ja edellisten nimien lisäksi sarjojensa voittajanimiä olivat Jaana Villikka (N12), Tiina Kainlauri (N16) Hilikka Karjalainen (N), Paavo Pulli (M14) ja Risto Siren (M20).

Ensimmäiset kilpailut

Ensimmäisenä toimintavuonna SM kilpailuista tuli kaksi sijoitusta kymmenen joukkoon. Päiväsuunnistuksessa Ilmari Parkko oli sarjassa M62 kuudes ja yökisassa Erkki Haimi M50 sarjassa kahdeksas. SM viestissä miesten joukkue oli sijalla 33. Hämeenlinnan lähistöllä suunnistetuissa Jukolan Viestissä KouRan veljessarja Matti Jähi, Pekka Saarilaakso. Jarmo Punkkinen, Antti Soikkeli, Alpo Soikkeli, Heikki Peltonen ja Toivo Kiskonen oli 22. Kisaan lähti yhteensä 435 joukkuetta.

Piirinmestaruuksia tuli seitsemän. N-sarjan Hilikka Karjalainen oli ykkönen hiihtosuunnistuksessa, latusuunnistuksessa ja ylipitkällä matkalla, Pekka Ronkka M56 latusuunnistuksessa ja pari-suunnistuksessa Erkki Haimin kanssa sarjassa M50. Haimi voitti myös M50 yösuunnistuksen piirin mestaruuden ja kolmikko Haimi, Eino Sailio, Ronkka oli ykkönen M50 sarjan viestissä. Yhteensä pm - mitaleja tuli eri suunnistusmuodoissa ja -sarjoissa 14.

Sihteeri Pekka Ronkka oli laskenut, että toimintakaudella 1972 - 1973 Kouvolan Rastin suunnistajat osallistuivat 47 kilpailuun. Yksittäisiä suorituksia kansallisella, PM ja SM tasolla oli 376.

Kouvolan Rasti 72 järjestämä ensimmäinen kilpailu oli päiväsuunnistuksen piirin mestaruuskilpailut. Alusta alkaen osallistuttiin myös ratamestari-kilpailuun. Kiintoisa huomio olkoon se, että hieman myöhemmin mestarikartoittajana ja ratamestarina ansioituneen Pertti Saareksen rata arvioitiin piiriportaassa sijalle 19, edellään mm. Heikki Manelius, Toivo Kiskonen ja Eino Sailio. Arvioinnin perusteet olivat jo tuolloin moninaiset!

Toiminta vakiintuu vv 1974 - 1980

Vuosien 1974 - 1976 aikana seuran toiminta vakiintui. Ensimmäiseltä toimintavuodelta tutut nimet vastasivat hallinnosta ja menestyivät kilpailuissa. Kesällä 1975 nousi esiin myös uusi nimi, Kimmo Hakanen oli nuorten pohjoismaisessa kolmimaaottelussa Norjassa 20. sarjassa M20.

Seudun ensimmäinen 20. rastin kiintorastiverkosto rakennettiin kesän 1975 aikana "Kouvolan lähimaastoon" ja karttoja oli saatavissa Ympäristön tavaratalossa olleesta KouRan infopisteestä. Tavaratalo ja sen urheilusto sijaitsi nykyisen (2020) kauppakeskus Manskin tiloissa. Se oli seuran alkuvuosina merkittävä kohtaamispaikka, jossa oli esillä yleisinfon lisäksi erilaisia seuratiedotteita ja mm. kirja kilpailuihin ilmoittautumista varten.

Seuran alkuvuosien yksi merkittävä tulonhankintakeino ja tapa levittää suunnistustietoutta oli suunnistus- ja ulkoilutapahtumien järjestäminen seudun yritysten henkilökunnalle. Asiakkaina oli mm. Neste Oy, Liikevirkamiesyhdistys, Rakennusliike T Potinkara, PYP:n urheilukerho ja puulaakisuunnistukseen osallistuneet yritykset, laitokset, virastot ja varuskunnan väki.

Syksyllä 1975 pidetyssä vuosikokouksessa Eino Sailio luopui kolmen vuoden jälkeen puheenjohtajan tehtävistä. Alkoi Pentti Vallin kausi, sihteerinä Erkki Vitikainen. Seuran jäsenmäärä jatkoi tasaista kasvuaan. Neljännen toimintakauden päättyessä 31.10.1976 Kouvolan Rastissa oli miehiä 134, naisia 24, poikia 38 ja tyttöjä 19, eli yhteensä 211. Vuoden aikana jäsenmäärä oli lisääntynyt 9 jäsenellä. Seurassa oli jäseniä kaikista Pohjois-Kymenlaakson kunnista lukuun ottamatta Anjalankoskea.

Kesä 1976 osoittaa, että Kouvolan Rasti oli vakiinnuttanut asemansa kilpailujen järjestäjänä. Elokuussa Kouvola - Jokela 1: 15000 suunnistuskartalla järjestetyssä kilpailussa oli 476 osanottajaa. Kansallisen kilpailun lisäksi järjestettiin yösuunnistuksen piirin mestaruuskilpailut, Kouvolan puulaakisuunnistukset, TVL:n Kymen piirin kilpailut (90 osallistujaa), kilpailut rakennusmestareille ja Kymenlaakson koulujen opettajille ja oppilaille kilpailu Mansikka-ahon maastossa (67 osallistujaa). Lisäksi järjestettiin piirikunnallisia kilpailuja ja yhdessä kaupungin urheilulautakunnan ja Kouvolan Ladun kanssa pohjoismainen suunnistuspäivä (149 os.) sekä 15 seuran avointa harjoituskilpailua; aikansa iltarastitoimintaa.

Sarjamääritykset ja kilpailut 1970-1980-luvuilla

Kilpailukutsujen ja tuloluetteloiden mukaan sarjat suurehkoissakin kansallisissa kilpailuissa olivat hieman vaihdellen seuraavat: M-valio, M1, M2, M3, (M4). M35 / 43 /50 /56 ja 62 sekä M20 / 18 / 16 (ja 14), N1, N35 (ja 43) sekä N18 / 16 ja 14. Lapsille oli reittisuunnistus M / N 12 ja 10

Kaikkien sarjojen Suomen mestaruus-kilpailut sopivat hyvin samalle paikkakunnalle. Kansallisten kilpailujen ohella järjestettiin paljon piirikunnallisia kilpailuja. Niistä sai tärkeitä seuraluokittelu-pisteitä ja ne tarjosivat tasokkaan mahdollisuuden kilpailla lähellä kotiseutua. Kaikilla harrastajilla ei ollut mahdollisuuksia matkustaa joka viikonloppu kaukanakin oleviin kansallisiin kilpailuihin. Piirin mestaruuskilpailut olivat 1970 - 80 monelle suunnistajalle arvostettu ja mukaan pääsy seuran ja ikäluokan viestin ykkösjoukkueeseen oli tavoittelemisen arvoinen asia! Piirin kilpailujen hoito ja vetovoima hiipui 1990 luvulla siirryttäessä aluemestaruuskilpailuihin, iltarastitoiminnan "ammattimaistuttua" ja osanoton tultua avoimiksi kaikille satunnaisillekin kulkijoille.

Kouvolan Rastissa myös seuran omat mestaruuskilpailut suunnistuksessa, yösuunnistuksessa, hiihto- ja latu-suunnistuksessa sekä mm. hiihdossa kokosivat useita kymmeniä osanottajia ja niiden arvoa korosti se, että palkinnot jaettiin usein vuosikokouksen yhteydessä (toi mukavasti osaottajia kokouksiin!). Monissa lajeissa tutut seuraottelut eivät satunnaisista kokeiluista huolimatta tainneet koskaan juurtua suunnistusseurojen keskuuteen. Ranking-pisteiden laskemien valtakunnan tasolla, pm-kilpailut, piiri-cup ja nuorten oravapolku-cup mittasivat suunnistusseurojen keskinäistä paremmuutta jo 1980 luvulla.

Tiomilassa tuli heti menestystä ja yleisösuunnistus alkaa

Vuosien 1977- 82 toiminnan kuvaus on muutamaa lisäystä ja täydennystä lukuun ottamatta lainausta Erkki Vitikaisen laatimasta seuran 10 -vuotishistoriikista "*Kymmenen vuotta valio-luokan suunnistusta Pohjois-Kymenlaaksossa*".

Keväällä **1977** Ruotsin Tiomilassa tuli toisella yrittämällä 27. sija. KouRa oli kuudenneksi paras suomalaisjoukkue. Jukolan Viestissä sijaluku oli 40.

Keväällä (1977) aloitettiin yleisösuunnistukset. Aloitusvuonna kirjattiin yhteensä 138 suoritusta. Vuosien kuluessa nimi vaihtui. Vuoden **1979** alusta Jussi Sipilä otti kehittämävastuun. Hän hyödynsi muualta muuttaneiden suunnistusihmisten tuliaiset ja kehitti niistä toimivan mallin, josta kasvoi muutamassa vuodessa koko seuran historian mittainen iso liikuntatapahtuma.

Viestimestaruusvuosi 1978

Vuosi **1978** ajettiin saman johtokvartetin, Valli, Sailio, Vitikainen ja Juusti, johdolla kuin kolme aikaisempaa vuotta. Seuralle valmistui vuoden aikana oma pienoislippu, jonka neljä ensimmäistä kappaletta jaettiin Pertti Saarekselle (lipun suunnittelija), Pentti Vallille, Eino Sailiolle ja Pekka Ronkalle. Pertti Saareks sai Suomen urheilun pronssisen ansiomitalin ja ex-venlamestari Aili Salo SSL:n hopeisen plaketin.

Kouvolan kaupunki osallistui Tiomilan matkakuluihin 700 markalla. Seuran naisjaosto luovutti seuralle yli 1000 markkaa rahaa ja lisäksi ansaittiin rahaa omalla teatterinäytännöllä. Kaupungilta saatiin vuokralle huone Stockmannin (nykyisen (2020) Valtarin) väestönsuojasta.

Vuoden kilpailumenestys oli erittäin hyvä. Kvartetti Heikki Peltonen, Rauno Vanhalakka, Kimmo Hakanen ja Heikki Peltola voitti viestisuunnistuksen Suomen mestaruuden Kullaalla 3.9.1978. Jukolan Viestissä oli mukana kolme joukkuetta. Ykkönen oli 44., kakkonen 132. ja kolmonen 298. Maaliin joukkueita pääsi 536, joten joukkuesaavutus oli erinomainen. Pekka Ronkka oli hiihtosuunnistuksen M62 sarjassa SM-hopealla ja Jouko Vääränen maaottelumiehenä samassa lajissa. Vääränen sai seuran parhaan suunnistajan palkinnon. SM-viestimestareita muistettiin stipendeillä ja seuran pienoislipuilla numerot 5 - 9.

Vuoden aikana tuli myös virallinen tieto, että seuramme saa 35. Jukolan ja 6. Venlojen viestin järjestämisen kontolleen vuonna 1983. Toiminnan vilkkaudesta vielä pari todistusta. Seuraluokituksessa olimme edelleen valioluokassa ennätysmäisin 152 luokkasuunnistajan voimin ja eri kilpailuissa kokonaista 81 ratamestaria laati ratoja rastien etsijöille.

Viestimenestys jatkuu - muukin seuratoiminta tuloksellista

Vuoden 1978 hyvä viestimenestys jatkui myös **1979**. SM hiihtosuunnistusviestissä kolmikko Peltola - Vanhalakka - Vääränen oli neljäs. Kesällä viestisijoitus oli kuudes. Piiricupin voiton jatkeeksi tuli valtakunnallisessa cup-kisassa hopeaa joukkueella Hakanen, Vääränen, Peltola, Vanhalakka ja Erkki Laukkanen. Yön erikoismieheksi kutsuttu Kimmo Hakanen suunnisti SM - yössä neljänneksi ja Laukkanen sarjassa M20 hopealle.

Jukolan Viestissä ykkösjoukkue oli 11. Siinä suunnisti edellä luetellun cupviisikon lisäksi Pekka Hakala ja Heikki Peltonen. Kakkosjoukkue oli 116. ja kolmonen 282. Lapuan Simpsiönvuorella mukana oli myös Venlat ja sijoitus oli 168. Menestystä tuli myös tuon ajan isoista kansallisen tason viesteistä. Kouvolan Rasti voitti sekä Karjalan Susiviestin että Kymen Rastiviestin. Seuraluokittelussa 140 luokkasuunnistajaa takasi sen, että seura pysyi reilusti valioluokassa.

Syksyn 1979 vuosikokouksessa Eino Sailio kutsuttiin kunniapuheenjohtajaksi. Johtokunta organisoitui myös hieman uudelleen. Pekka Juusti valittiin varapuheenjohtajaksi ja jatkoi myös rahastonhoitajana. Erkki Vitikainen siirtyi kilpailujaoston sihteeriksi ja hänen tilalleen seuran sihteeriksi tuli Antero Rossi. Valinnat ennakoivat hallinnon valmistautumista Jukola 83 projektiin.

Heikki Peltolasta vuoden 1980 sotilaiden maailmanmestari

Kilpailurintamalla **vuoden 1980** suurin saavutus oli Heikki Peltolan voittama sotilassuunnistuksen maailmanmestaruus. Se toi Heikille seuran parhaan suunnistajan tittelin. Myös SM hiihtosuunnistuksessa tuli menestystä: Jouko Vääränen oli H21-sarjan (huom. muutos ennen M nyt H) viides ja Eino Hakala H56-sarjassa toinen. H35-sarjan joukkue Aapo Toimela, Pekka Hakala ja Toivo Kiskonen toi pronssia ja sarjan H56 Olavi Piesanen - Erkki Haimi -Eino Hakala oli 7.

Kesällä ei mitaleja tullut, mutta hyvä sijoituksia kuitenkin: Jussi Korhonen H13-14 / 5. H21 viestijoukkue 10. H35 viestimiehistö 6. H17-18 viestijoukkue 7. ja cup-joukkue 4. Erkki Laukkanen ja Ilkka Sihvola olivat mukana nuorten maaotteluissa. Erkki oli toiseksi paras suomalaissuunnistaja

Erkki Vitikainen kirjoittaa, että kilpailukausi 1980 oli ennen kaikkea massojen liikuttelua. Kilpailujaoston järjestämässä erilaisissa kilpailutilaisuuksissa oli vuoden aikana 4000 osanottajaa. (mm. kv. hiihtosuunnistuskilpailut Haanojalla kovassa pakkasessa, kansalliset Elimäellä, pm-latusuunnistus, maanmittareiden SM-kilpailut, lukuisia järjestöjen kilpailuja, piirikilpailuja, koulujen väliset kilpailut). Kun lukuun lisätään 24. kuntosuunnistuksen 2300 osanottajaa, ei ole ihme, että suunnistuskarttoja tarvittiin 7000. Vuoden aikana valmistui kolme karttaa: Kouvola - Jokela uusittu painos, Korja - Nappa ja Elimäki - Pahamäki. Elimäen kartalle tehtiin myös kiintorastiverkosto.

Vuoden 1980 pienenä erikoisuutena mainittakoon, että lakkojen vuoksi Tiomila jäi käymättä.

Valmistautuminen Jukolaan 1980 - 1982

Kouvolan Rastin historiassa 1980 vuosikymmenen viittä ensimmäistä vuotta leimasi Selänpään Jukola. Ensin kolme vuotta suuri osa seuran aktiiveista käytti paljon aikaa kisavalmisteluihin ja siitä nuoren seuran varsinainen seuratoiminta väistämättä jonkin verran kärsi. Onneksi "reservistä" löytyi myös ihmisiä, jotka auttoivat seurarutiinien hoidossa ja ennen kaikkea urheilijat urheilivat - ja menestyivät. Vuosi 1983 oli Jukola-vuosi, mutta ison ponnistuksen jälkeinen vuosi, ehkä parikin, meni monelta aktiivilta vähän ihmetellessä ja henkeä vetäessä.

Vaikka lähes kaikki seuran jäsenet (ja tuttavansa) olivat Jukola valmisteluissa jotenkin mukana, jaksoivat aktiiviurheilijat kuitenkin harjoitella, keskittyä kilpailemiseen ja myös menestyivät. Seurassa oli 1980 yhteensä 399 jäsentä (181 miestä, 76 naista, 65 tyttöä ja 77 poikaa).

Cup-mestaruus ja pronssia vuosina 1981 - 1982

Kilpailuvuoden 1981 paras saavutus oli Suomen Cup-mestaruus syksyn viimeisillä rasteilla. Mestarijoukkueessa suunnistivat Veli Kovanen, Esa Nikkanen, Ilkka Sihvola, Rauno Vanhalakka ja Heikki Peltola. Kvartetti Sihvola, Vanhalakka, Hakanen ja Peltola ottivat pronssia SM viestissä. Heikki Peltola sai pronssia myös SM - pitkällä matkoilla ja kauden kruunuksi maaottelupaikan. Ikämiessuunnistajista parhaiten menestyi H50 sarjan Kalevi Rätty. Hän oli SM pitkällä neljäs.

Hiihtosuunnistuksessa ei mitaleja tullut, mutta tukku hyviä sijoituksia ja uusi nimi juniorijoukkoon. Jarkko Tynys oli viides sarjassa H11 - 12. Saman sijan sai myös H21-viestijoukkue.

Kaudella 1982 pronssikausi jatkui. Heikki Peltola oli kolmas SM-päiväkisassa ja Esa Nikkanen SM -yökisassa. Heikki kunnostautui erityisesti viestissä Tanskassa kisatussa monimaaottelussa. Myös Kimmo Hakanen ja Esa Nikkanen oli syksyllä mukana Suomen yösuunnistusmaaottelussa Ruotsi - Suomi maaottelussa.

Viestivoittojen makuun Kouvolan Rasti pääsi Hämeen Rastiviestissä. Joensuun Jukolassa joukkue Ilkka Sihvola, Rauno Vanhalakka, Veli Kovanen, Jouko Vääränen, Esa Nikkanen, Kimmo Hakanen ja Heikki Peltola oli 12. Lokakuuisessa Smålands Kavlen viestissä KouRan porukka oli 400. joukkueen kilpailussa toiseksi paras suomalaisjoukkue. Sijaluku oli 17. Tämä syksyinen Ruotsissa järjestetty massaviestit kuului tulevina vuosina aika usein kesäkauden päättäviin tapahtumiin.

Naissuunnistajien esiinmarssi

Muutamia naissuunnistajia kilpaili Kouvolan Urheilijoiden riveissä jo ainakin 1950 luvulla. Venlojen suunnistuksen tuloksista selviää, että Aili Salo voitti Virolahdella 1967 ja oli 1959 kuudes. Meeri Kulhelm oli Venloissa 1977 toinen (voittaja Anna-Liisa Nissi) ja kymmenen vuotta aikaisemmin Aili Salon voittamassa kisassa kolmas. Muita 1960 luvulla Venlojen suunnistuksessa kahdenkymmenen joukkoon sijoittuneita naisia oli mm. Eila Niemi, Helena Kaijanen ja Pirjo Ruotsalainen sekä Hilikka Karjalainen, jonka pitkän uran paras Venla-sijoitus löytyy vuodelta 1967, jolloin hän oli 10. nopein ja tarkin Venla.

Kouvolan Rastin naisten ja tyttöjen nimiä esiintyy ainakin piirinmestaruustasolla heti seuran perustamisesta lähtien. Alkuvuosina Hilikka Karjalainen N/D sarjassa ja Meeri Kulhelm N35 menestyivät parhaiten. Vuodesta 1975 vuoteen 1981 joka vuosi pm -kilpailujen mitaliluetteloon ilmestyi uusia tyttöjen nimiä: Jaana Villikka, Ulla Korpela, Sirpa Wahlbom sekä Heli ja Sari Sorsa.

Vuonna 1982 naiset kunnostautuivat erityisen hyvin. Vitikainen kirjoittaa 10-vuotishistoriikissa: "Helena Karjalainen oli ensin talvella Suomi - Ruotsi maaottelussa toinen sarjassa D19-20. Naisten voittajajoukkueessa Helena sai sitten myös kultaa. Äiti, Hilikka Karjalainen, oli SM-normaalimatalla 7. Viesteissä tuli myös menestystä. Venlojen viestissä joukkue Hilikka Karjalainen, Heli Sorsa, Katri Karjalainen ja Helena Karjalainen oli 30. ja paras kymenlaaksolainen. Myöhemmin kesällä naiset voittivat Mikkelissä Karhu-viestin ja piirin cup-mestaruuden. Valta-kunnallisessa cup-kisassa tuli 9. sija. SM viestissä D17 - 20 sarjan nuoret naiset Katri Karjalainen, Heli Sorsa ja Helena Karjalainen sijoittui viidennelle sijalle. "

Helena Karjalainen edusti Suomea myös kesällä pohjoismaisissa suunnistusmestaruuskilpailuissa. Sijoitus oli 29. Viestissä hän oli varapaikalla.

Kilpaurheilun lisäksi naisten panos oli seuran perustamisesta lähtien merkittävä erityisesti kisaravintolan ylläpitäjänä. Tuottoa kertyi, kun ahkerat ja taitavat kädet valmistivat itse melkein kaiken myytävän. Alkuvuosina vetovastuussa toimi mm. Meeri Kulhelm. Syksyllä 1977 naiset esittivät vuosikokouksessa, että seuraan perustettaisiin naisjaosto. Se perustettiin ja Leena Jähi valittiin puheenjohtajaksi. Myöhemmin nimi oli naistoimikunta. Vuoden 1978 vuosikokouksen kirjauksen mukaan "seuran koko naisjäsenistö muodostaa naistoimikunnan". Pari vuotta myöhemmin Helena Korhonen sai jaoston vetovastuun ja tuolloin ydinjoukkoon kuuluivat ainakin Taina Sihvola, Ritva Sutinen, Kaija Hypén, Paula Wahlbom ja Liisa Saareks.

Hallintoakin tarvitaan

Johtokunta johtaa ja vastaa

Kokouspöytäkirjojen mukaan kahden, kolmen ensimmäisen vuoden toiminta on ollut aika tavalla johtokuntavetoista. Laajemmat asiat, kuten kilpailujen organisaatio, on luotu ja vahvistettu seuran yleisissä kokouksissa, joihin osallistui 20 - 35 henkeä. Esimerkkinä olkoon **2.4.1975 pidetty** kokous, jossa valittiin 10.5.1975 pidettävän kansallisen kilpailun kaikki toimihenkilöt:

Kilpailun johtaja: Pekka Ronkka

Väliaikarasteille: Kauko Siren, Kauko Mark, Tapio Hulkkonen, Toivo Liukkonen. Tehtävänä myös radioyhteyden järjestäminen kilpailukeskukseen.

Muut rastivalvojat: Paavo Pulli, Raimo Hakkarainen ja Seppo Hakkarainen.

Tykkimäki - Heparon tien viitoitus ja valvonta: Pentti Torikka, Ilpo Rauhala, Timo Rauhala.

Lähtö I: Viljo Paukkunen, Alpo Soikkeli, Antti Soikkeli ja Erkki Haimi.

Lähtö II: Kimmo Hakanen ja Jarmo Punkkinen

Maali: Pekka Juusti, Erkki Pulli, Leena Juusti, Raimo Ylis-Junttila, Tero Ollila, Pekka Saarilaakso, Esko Hakkarainen, Martti Kähkönen ja Timo Piesanen,

Tuloslaskenta: Pentti Valli, Erkki Vitikainen, Heikki Manelius, Mikko Taipalinen, Veikko Nurkka, Heikki Tompuri, Antero Susi ja kuuluttaja Kalervo Seppälä.

Tulostaulu: Toivo Kiskonen, Pekka Sailio, Risto Siren ja Raimo Vanhalakka

Konekirjoittaja: Leena Jähi

Reittikorttien tarkastus: Pertti Saareks ja Kimmo Hakanen.

Lähetit: Seppo Kämäräinen, Esa Pellinen, Juho Niemi, Jarmo ja Reima Saarinen sekä Ismo ja Kimmo Juutilainen

Jälki-ilmoittautuneet: Pekka Hakala

Pussien jako ja maksujen perintä: Pentti Torikka, Antero Susi ja Leena Jähi.

Kilvet ja viitoitukset: Ilmari Parkko, Jari Tuviala ja Heimo Innanen

Ravintola: Meeri Kulhelm

Ensiapu: Viljam Punkkinen

Kutsuvieraiden isäntä: Eino Sailio

Ratamestarit. (ei mainintaa enää tässä yhteydessä, mutta Pertti Saareks oli ainakin mukana)

Palkintojen hankinnasta päätettiin, että karttamainoksen 1500 markkaa käytetään palkintoihin.

Edellä kuvatun tyyppisellä organisaatiolla, hieman toisilla nimikkeillä, kisat voitaisiin järjestää tänäkin päivänä. Lähes jokaiselle "postille" löytyisi ainakin yksi tekijäkin yllä olevasta listasta!

Johtokunta keskeisestä päätöksentekojärjestelmästä olkoon yhtenä esimerkkinä Jukolan Viestin joukkueiden valinta. Vielä kevättalvella 1975 johtokunnan kokouksessa päätettiin, että Jukolan I

joukkue on Rauno Vanhalakka, Alpo Soikkeli, Heikki Peltonen, Jouko Vääränen, Antti Soikkeli, Toivo Kiskonen, Kimmo Hakanen ja II joukkue Pekka Hakala, Risto Siren, Risto Kujala, Mikko Taipalinen, Jarmo Punkkinen, Jouni Hakanen, Rauno Ylis-Junttila. Johtokunta valitsi myös 1976 joukkueet, mutta nyt kilpailuvaiokunnan ehdotuksen mukaisesti! Vuoden 1978 kolmen Jukola joukkueen valinnasta näyttäisi vastanneen vuoden alusta perustettu valmennusjaosto. Mahdollisessa kiistatilanteissa johtokunnalla oli päätösvaltaa vielä tuolloinkin?

Kohti jaostopohjaista organisaatiota

Toiminnan laajetessa seuran organisaatiota oli tarve laventaa. **Syksyn 1975** vuosikokouksen pöytäkirjan 11§ kertoo:

"Päätettiin perustaa seuraan alla mainitut jaostot ja valittiin seuraavat jäsenet

Karttajaosto: Pertti Saareks (pj) ja jäsenet Matti Jähi, Heikki Peltonen ja Pekka Juusti

Kilpailujaosto: Eino Sailio (pj), Toivo Kiskonen, Antero Kalojärvi ja Martti Kähkönen

Talousjaosto: Pekka Ronkka (pj), Matti Paakala, Erkki Vitikainen ja Ilmari Parkko

Koulutus- ja nuorisajaosto: Pentti Hakanen (pj), Raimo Ylis-Junttila, Pekka Hakala, Jarmo Punkkinen, Jouni Hakanen, Jaana Villikka ja Reima Saarinen

Naisjaosto: Leena Jähi (pj) jäsenenä kaikki seuran naisjäsenet!

Hyväksyttiin johtokunnan ehdotus kunkin jaoston tehtävistä, joka samalla on tulevan vuoden toimintasuunnitelma."

Vuoden **1978** vuosikokouksessa jaostojen nimikkeitä hieman tarkennettiin. Kartta-, kilpailu- ja talousjaostot jatkoivat, mutta koulutus- ja nuorisajaosto jaettiin kahtia ja nimitystä tarkennettiin. Syntyi valmennusjaosto ja nuorisajaosto, johon myöhemmin liitettiin myös oravapolkutoiminta. Tarpeesta ja mm Joensuusta (KR) saatujen kokemusten siivittämänä perustettiin myös uusi, Jussi Sipilän johtama, kuntojaosto; alkoi koko seuran historian ajan jatkunut ja vuosikymmenien kuluessa suuria massoja liikuttanut kunto-, talkoo-, puulaaki- ja iltarastitoiminta.

Vaikka varsinainen toiminta oli jaostovetoista, tarkennettiin henkilöiden vaihtuessa hallintojärjestelmää. Esimerkiksi vuonna 1980 todettiin, että talousjaoston sijaa talousasioista vastaa taloussihteeri yhdessä johtokunnan kanssa. Seppo Tahvanaisesta seura sai idearikkaan ja sinnikkään puurtajan, "jonka ansiosta kesäkisoissa oli tyylikäs ja seuralle tuottoisa käsiohjelma. Myös ilmoitushankinnassa Seppo on ollut tarmolla mukana" (Toimintakertomus 1980).

1980 - luvun alkuvuosina organisaatorakenne pysyi suurin piirtein ennallaan, kun seura alkoi keskittymään pienelle seuralle suureen ponnistukseen, Selänpää Jukolan 1983 järjestämiseen. Huomioin arvoista kuitenkin on, että suuri osa seuran rutiineista jatkui ja kehittyi; kilpailuissa tuli menestystä ja urheilijat olivat monen miehen voimin edustajina mm. maaotteluissa. Oravapolku- ja kuntosuunnistustoiminta kasvoi ja tuotti uusia, taitavia tyttöjä ja poikia kilpakentille. Taloutta hoidettiin huolella, seuralehteä julkaistiin ja sääntömääräiset kokoukset pidettiin täsmällisesti.

Heti ensi tapaamisessa muualta muuttaneiden ja seuratoimintaan mukaan päässeiden huomiota kiinnitettiin seuran henkeen ja tapaan, jolla toimintaan sitoudutaan: "Kun näet nimesi seuralehdessä tai muussa julkaisussa jossakin tehtävässä, tarkoittaa se, ilman eri kutsua, olla ajoissa paikalla ja hoitaa sinulle uskottu tehtävä kunnialla alusta loppuun. Jos sinulla on este, ilmoita siitä ryhmäsi vetäjälle heti tai hanki sijainen." Jotenkin tuntuu siltä, että Kouvolan Rasti -72 menestys perustui koko sen historian ajan edellä sanotun periaatteen hyväksyntään ja siihen sitoutumiseen.

Johtokunnan rooli oli johtaa kokonaisuutta ja mahdollistaa jaostojen sekä erilaisten projektiryhmien (mm. kilpailujen järjestämisorganisaatiot) toiminta. Johtokunta pyrki 1978 alkaen siihen, että se kokoontuu säännöllisesti kuukauden ensimmäisenä maanantaina ja että mukana on johtokunnan lisäksi tarpeen mukaan esim. jaostojen ja meneillään olevien projektien edustus. Vuodesta **1980** johtokunnan rungon muodostivat jaostojen puheenjohtajat, jolloin tiedon kulku varmentui ja nopeutui. Johtokuntaan kuuluivat Pentti Valli (pj 10 kokousta), Pekka Juusti (vpj 10), Erkki Haimi (nuorisajaosto /7), Heikki Peltonen (kilpailu / 11), Pertti Saareks (kartta /7), Jussi Sipilä (kunto / 11) Jouko Vääränen (valmennus / 8), Seppo Tahvanainen (taloussihteeri / 11) ja Antero Rossi (sihteeri /10). Naiset halusivat toimia tarmokkaasti, mutta ilman säännöllistä johtokunnan kokousvelvoitetta.

Kymmenen vuotta myöhemmin, toimintakaudella **1.11.1990 - 31.12. 1991** seuran hallitus oli lähes kokonaan uudistunut ja mukana oli useita aktiivisesti kilpailevia nuorehkoja seura-aktiiveja. Heli Salonen (pj), Antero Rossi (pienen tauon jälkeen uudelleen mukana / vpj), Kari Ylönen (kartta), Veli Kovanen (kilpailutoiminta), Jaakko Saarilaakso (nuoriso), Hannu Reiman ja Jorma Laukkanen (valmennus), Harri Lassila (kunto) ja Risto Mäkeläinen (talous). Sihteerin tehtävät olivat vähän hakusessa; alkuvuoden sitä hoiti Teemu Koho ja loppukauden Juha Paanila.

Vuoden 1992 alussa tuli voimaan seuran uudet säännöt. Toimikausi oli sama kuin kalenterivuosi ja vuosikokouskäytännössä siirryttiin kahden kokouksen rytmiin (syyskokous suunnitteli, kevät kokous arvioi ja hyväksyi). Johtokunnassa tapahtui pari muutosta. Puheenjohtajana aloitti Risto Mäkeläinen, Heli jäi hallitukseen vanhemmaksi neuvonantajaksi. Saarilaakson Jaakon sijaan hallitukseen valittiin Juha Paanila. Johtokunta kokoontui edelleen vuosittain noin 10 kertaa. Tavoitteena oli edelleen kokoontua kunkin kuukauden (pl. kesä) ensimmäisenä maanantaina.

Jaostojen rooli oli edelleen, kahdenkymmenen vuoden jälkeen seuran perustamisesta, keskeinen ja vahva. Toimintakertomus **vuodelta 1991** kiteyttää asian näin: "Seuran toiminta on perustunut jaostojen aktiivisuuteen ja varsin itsenäiseen toimintaan. Kauden päätyttyä pidetään jaostoittain kritiikkiläpaukset toiminnan edelleen kehittämiseksi." Pätevä johtamisen sääntö myös 2020 luvulla; riittävä vastuu ja toimivalta käytännön johtajille ja toimijoille, toiminnan jatkuva arviointi ja sen pohjalta tapahtuva kehittäminen!

Vuodet 1984-1988 Jukolan jälkeen

Selänpään Jukolan jälkeinen vuosi (**1984**) oli seuran edustusjoukkueiden, naisten ja miesten sekä Heikki Peltolan menestyksen vuosi. Naisissa perhe Karjalainen Hilikka ja tyttäret Helena ja Katri voitti sekä Karhu- viestin Mikkelissä että Kymen rastiviestin Venlojen viestissä joukkue Heli ja Sari Sorsa sekä Helena ja Katri Karjalainen oli 45. Henkilökohtaisissa kilpailuissa naiset (tytöt) saivat sarjoissaan lukuisia huippusijoja. Kauden päätyttyä Katri Karjalainen valittiin SSL:n aluevalmennusryhmään.

Vierumäen Jukolassa Kouvolan Rasti oli yksi ennakkosuosikeista. Se kesti mainiosti paineet ja oli maalissa upeasti toinen, vain 53 sekuntia Alby IK:n perässä. Seuran puheenjohtaja Pentti Valli tulkitsi omien tuntojensa lisäksi monen muun seuraihmissen tunnelmia, kun hän jäsenlehdessä kirjoittaa:

"On hienoa olla kouralainen. Jukolan seitsemän poikaa Veli, Kimmo, Esa, Ilkka, Rauno, Kari ja Heikki tekivät sen - melkein... Asiantuntijoiden ennakkoveikkailuissa olimme kolmen parhaan joukossa, mutta emme paras suomalaisjoukkue. Nyt olemme sitä. Vaikka KouRa on saavuttanut

viestimestaruuden ja Cup- mestaruuden, pidän tätä seuran kaikkien aikojen parhaana saavutuksena. Joukkueen tasaisuus oli se voima, jolla mainio tulos saavutettiin. Mikään lenkki ei pettänyt. Jukolan mainio tulos perustui pitkän tähtäyksen suunnitelmaan. Tulokseen pääseminen vaatii sekä henkistä että fyysistä kanttia. Tämä on luotu valmennuksella, jossa ei ole unohdettu kumpaakaan puolta. Viimeistelyssä, niin kuin aikaisemmassakin valmentautumisessa joukkueen henkisellä isällä Peltolan Heikillä on ollut suuri osuus. Kiitokset Sinulle Heikki sekä kaikille muillekin pojille."

Heikki Peltolan kausi oli kokonaisuudessaan menestys. Hän voitti kesällä Lahdessa toistamiseen kansainvälisen sotilasurheiluliiton CISM:n suunnistuksen maailmanmestaruuden ja oli MC:n paras suomalainen (10). Kesän ansioista Heikki valittiin Kymenlaakson parhaaksi urheilijaksi.

Suunnistusvuoden 1984 päätteeksi vietettiin upea Teatteri-ilta 8.12 Kotkan Kaupungin teatterissa. Katsottiin Puntilan isäntä ja samalla kerättiin pientä tukea nuorten valmennustoimintaan.

Nuoriso - Koura

Mielekäs, hyvin suunniteltu, johdonmukainen ja tavoitteellinen lapsi- ja nuorisotoiminta on minkä tahansa menestykseen pyrkivän urheiluseuran ydintoimintaa. Niin myös Kouvolan Rastissa ihan sen alkuvuosista lähtien. Kun selaa seuran jäsenlehtiä melkein miltä vuodelta tahansa, paljastuu lehtien sivuilta toiminnan laajuus ja monipuolisuus. Paljastuu myös, että KouRa lehti oli seuran historian kolme ensimmäistä vuosikymmentä Oravapolkuikäisille ja heidän vanhemmilleen erittäin keskeinen viestintäväline, Lähes joka lehdessä oli oma lapsille ja varhaisnuorille tarkoitettu osio, jossa yleisten tiedotteiden lisäksi oli paljon suunnistukseen liittyviä ohjeita ja neuvoja sekä tuloksia.

Tavoitteena näyttää olevan neljä päämäärää: 1. järjestää lapsille ja nuorille mielekäästä ja ikäkauteen sopivaa monipuolista liikuntaa, 2. oppia suunnistuksen perusteet (taito) "tärkeintä ei ole voitto, vaan suunnistaa oikein" -hengessä ja 3. tarjota parhaille ja kilpaurheilusta kiinnostuneille heidän tavoitteitaan vastaava urheilijan polku oravapolulta maajoukkue ryhmiin sekä 4. omaksua hyvät käytöstavat ja pitää ne kunniaissa, sillä "kilpailuissa ja harjoituksissa olet luomassa kuvaa KouRasta. Ole siis reilu, rehti ja hyvin käyttäytyvä" (pj Jussi / KouRa 3/1985).

Oravapolkuikäisille järjestettiin seuran omana toimintana vuoden aikana lukuisia ohjattuja tapahtumia. Esimerkkinä olkoon kevätkausi **16.4 - 26.5 1985**.

- Alkeis- ja jatkokurssit Mansikka-ahon yläasteella, Valkealan yläasteella ja Käähälän koululla
- Yhteinen maastoharjoitus huhtikuun lopulla ja toukokuun alussa.
- Viisi maastajuoksuharjoitusta ja kolme sarjakilpailua eri kartoilla.
- Piirin ikäkausi- ja oravapolkukilpailut Vehkalahdella ja Anjalankoskella.

Kesällä, syksyllä ja talvella ohjelma jatkui yhtä tiiviinä monipuolisin harjoituksin ja kilpailuin.

Vähän isommiksi kasvaneiden nuorten puolella oli omat harjoitukset ja kilpailut. Järjestettiin myös piiritason opastusta ja kokeiluluontoisesti hiihto- ja latusuunnistuksessa 5 kilpailun sarjakilpailu. KouRan menestys oli mahtava. Puolet sarjavoitoista tuli meille, vaikka D/H 16 v sarjoissa ei vielä ollut edustusta lainkaan. Kokonaispisteissä KouRa oli VeVen jälkeen toinen. Marja Torttila, Juha Sunttila ja Tero Tahvanainen voittivat sarjansa, Niko Ollila oli 2., Pirita Warttinen 3., Miko Saari-laakso 4., Päivi Joukainen ja Timo Reiman 5., Topi Soikkeli 6. ja Minna Saarilaakso 9.

Oravapolku- ja nuorisotoiminnan laajuudesta ja yhteisöhengestä kertoo nuorisajaoston vetäjäksi tulleen Jaakko Saarilaakson kirjoitus jäsenlehdessä tammikuussa 1984, jossa hän kutsuu lapsia ja nuoria yhteiseen palaveriin suunnittelemaan alkavan kauden kilpailuohjelmaa ja erilaisiin viesteihin osallistumista sekä talvella että kesällä. Kutsussa on sarjojen D/H 8 - 16 nimiä yhteensä 37.

Sana **Oravapolku** viittaa toiminnan monivuotiseen tukijaan "Oravapankkiin". KOP:n pääkonttori valtakunnassa ja paikalliskonttorit paikallisella tasolla tukivat suunnistusseurojen lasten ja nuorten toimintaa monin tavoin. Myöhemmin tukijaksi tuli OP-ryhmä ja alkoi Hipposuunnistusaikakausi.

Pohjolan paras viestiseura - ehkä sittenkin toiseksi paras 1986

Suomessa (ja jossain määrin myös Ruotsissa) järjestettiin ainakin 1980-luvulla suuri määrä kansainvälisiä viestikilpailuja. Monet suunnistuksen suurseurat, Kouvolan Rasti -72 yhtenä innokkaimmista, saattoi osallistua kesäkauden aikana jopa 10 - 12 viestiin. Jossain vaiheessa innostus viestien järjestämiseen sitten laantui ja 2000-luvulle tultaessa vain harva viesti on enää olemassa. Viesti-innostuksen parhaina vuosina oli perustettu yhteispohjoismainen PR-cup, jossa huomioitiin tärkeimmät viestikilpailut Ruotsissa ja Suomessa. Tämän kisan KouRa voitti yhdellä pisteellä 1986.

Jos IFK Södertälje olisi käynyt Suomessa useammin kuin vain Jukolassa ja Isotonicissa, olisi Kouvolan Rastin ehkä ollut tyytyminen olemaan "vain" Suomen paras viestiseura.

Seura osallistui **kesän 1986** aikana kahteentoista cup-ringissä mukana olevaan viestiin ja menestyi, niin kuin yhteistulos kertoo, syksyn Smålands kavlen viestiä lukuun ottamatta näin mainiosti;

Nike-kortteliviesti	2. (II joukkue 7.)	Naisjoukkue oli kuudes.
Kevätyön viesti	3. (II j, 8.)	
Isotonic	6. (II j. 2.)	
Tiomila	6. (paras suomalaisjoukkue)	
Jukolan viesti	2. (II j 78, III j 278)	Venlat 146.
Kymen Rastiviesti	5. (II j. 17.)	Naiset 7. (II j 13)
Karhuviesti	4.	
Hämeen Rastiviesti	2.	
Ankkuriviesti	6.	
Nike-viesti	10.	
Smålands kavlen	142. (II j. 100)	

SM-viesteissä H21 joukkue Kimmo Hakanen, Veli Kovanen, Markku Joensuu ja Heikki Peltola oli neljäs. SM-viesteissä mitalisijat vähän kiersivät. Vain kolmikko Lars Forsblom, Jouko Vääränen ja Rauno Vanhalakka sain mitalin: kultaa, H35-sarjassa. Viestijoukkueen lisäksi SM mitalin otti Kalevi Rätty. Hän voitti yösuunnistuksen H55-sarjan ja oli päivällä toinen.

SM- mitalikannassa pysytään

Myös **1987** SM-mitalisade jäi niukanlaiseksi. Ainoa mestaruus tuli kolmikolle Ripattila - Mänttari - Rätty sarjan H55 viestissä. Hopeaa pukkasi hiihtosuunnistuksessa Aila Hämäläinen D35 ja pronssia SM-pitkällä D45 Hilka Karjalainen. Koululiikuntaliiton kilpailuissa Marja Torttila D14 oli toinen, Tero Tahvanainen H15 / 5. ja Juha Sunttila H13 / 6.

Heikki Peltola kuului Suomen joukkueeseen, joka monimaaotteli Norjan Haldenissa. Heikki kisasi myös CISM:n kisoissa Irlannissa, ollen suunnistuksessa hyvä 5. Toinen suunnistava sotilas, Veli Kovanen puolestaan kävi voittamassa PM-ampumasuunnistuksen.

Vuosi 1988 oli mitalien suhteen edellistäkin vuotta laihempi. SM pitkällä matkalla H45 sarjan Pekka Hakala nappasi hopeaa ja hiihtosuunnistuksessa D35 Aila Hämäläinen sai pronssia. Sijoituksia kymmenen parhaan joukkoon tuli heidän lisäksi 11, joista viisi viesteissä.

Jos kansallisella rintamalla oli vähän suvantoa, niin piirinmestaruuskilpailuissa KouRan värit olivat erittäin laajalla rintamalla esillä. Tuli yhteensä 139 pm -mitalia (57 + 43 + 39) : Mitaleista 39 oli hiihtosuunnistusmitaleja (25. henkilökohtaisia ja 14 viestimitalia).

Ratamestarikilpailu oli monelle mielenkiintoinen harrastus. Talvella 1989 Rauno Vanhalakan tekemän seura-arvostelun mukaan miehistä paras oli Heikki Peltonen (511 pist.), toinen Heikki Peltola (496 pist.) ja kolmas Matti Jähi (488 pist.) Naisten sarjan voitti Heli Peltola (558 pist.) toinen Katri Huovila (476 pist.) ja kolmas Sari Sorsa (462 pist.) Nuorten sarjan kärkikaksikko oli Manu Kapiainen (457 pist.) ja Niko Ollila (340 pist.)

Talvella 1989 ei hiihtosuunnistuksessa SM-mitaleja tullut, mutta muutama hyvä suoritus kuitenkin: D 15-16 Katri Huovila 4., D35 Aila Hämäläinen samoin 4. ja H40 Rauno Vanhalakka 5. HS-viesteissä H15-16 Manu Kapiainen - Juha Sunttila - Topi Soikkeli oli 6. H17-18 sarjan joukkue Tero Tahvanainen - Timo Reiman - Taneli Koho oli 5.

Kesällä 1989 H19-20 sarjan Vesa Forsblom yösuunnisti mestariksi, samoin Mauno Ripattila päivällä H60-sarjassa ja H40-sarjalainen Rauno Vanhalakka otti hopeaa ja saman sijan viestissä sai kolmikko Vanhalakka - Vääränen - Töyrylä. Yleisten miesten joukkue Harri Hintsanen - Jorma Laukkanen - Heikki Peltola - Esa Nikkanen oli SM viestin viides. Voitto tuli Karhu -viestissä ja kakkossija Kymen Rastiviestissä. Tiomilassa sijoitus oli 36. ja Jukolassa 33.

Menestystä maailmalta 1980 -vuosikymmenen lopulla

Viestitulokset kertovat hyvän menestyksen lisäksi seuran kilpaurheilullisesta laajuudesta, vaikka kaikkiin viesteihin seuran yleisen sarjan kärkisuunnistajat eivät edustustehtävien vuoksi voineet osallistua. Kesällä 1989 Heikki Peltola ja Esa Nikkanen olivat Suomen maajoukkueessa Mikkelin monimaaottelussa. Henkilökohtaisessa kilpailussa Peltola oli 19. ja Nikkanen 46. Heikki kiersi myös suunnistuksen maailman cup-kisoissa ja osallistui sotilasurheiluliiton MM-kilpailuihin jossa menestyi jälleen erinomaisesti; toinen henkilökohtaisella matkalla ja viestissä 4. Myös Kari Ylönen, Veli Kovanen ja Kimmo Hakanen kuuluivat Suomen joukkueeseen sotilaiden PM-ampuma-suunnistuksessa. Parhaiten heistä sijoittui Kari Ylönen, joka oli mukana viestin hopeajoukkueessa.

Veteraanien MM-kilpailuhin Kouvolan Rastin suunnistajat osallistuivat ahkerasti. Kaikesta menestyksestä tieto toimintakertomusten tai KouRa lehden toimittajille ei ole kantautunut, joten osa tuloksista on jäänyt seuran tiedostoihin arkistoitumatta. Jotain kuitenkin on muistiin jäänyt. Vuonna **1986** Kalevi Rätty otti sarjassa H55 pronssia. Kesällä **1989** tuli kaksi hopeista mitalia, kun Rauno Vanhalakka oli toinen sarjassa H40 ja Pekka Hakala sarjassa H45.

Jukolan Viestin ohella aikaisemmin keväällä Ruotsissa juostava Tiomila on monen ison seuran tavoite tai ainakin hyvä välitavoite ennen maailman hienointa suunnistustapahtumaa - Jukolan yötä. Viesti kuului "melkein aina" myös KouRan ohjelmaan. Keväällä **1987** tuli seurahistorian paras sijoitus. Oltiin maalissa neljäs ja vain 2,5 min voittajalle Pan Önosille hävinneenä. Kisan toinen oli Angelniemen Ankkurit, kolmas norjalainen tekkarijoukkue HTHI. Kilpailun viides oli Majornas OK ja kuudes Ockelbo OK.

Kärkinelikosta tasaisimmin suunnisti Kouvolan Rasti, jonka "huonoin" vaihtosijoitus oli 23:s viidennen långa nattenin jälkeen. Joukkueessa suunnistivat juoksujärjestyksessä Esa Nikkanen, Erkki Laukkanen, Urpo Särkkä, Markku Joensuu, Jorma Koivisto, Kimmo Hakanen, Kari Ylönen, Rauno Vanhalakka, Veli Kovanen ja Heikki Peltola.

PSP - hölkkä ja TT-ajot

Suunnistaja on ihminen, joka osaa hahmottaa maaston muodot ja kartan kuvauksen nopeasti ja mahdollisimman oikein, jolla on hyvä koordinaatio ja taito juosta vaihtelevalla alustalla sekä kyky ajatella terävästi myös silloin, kun maitohapot kivistävät jaloissa tai pikkuvirheet korvien välissä. Suunnistusseura on puolestaan hyväntahtoisten, älykkäiden ja avarakatseisten ihmisten yhteisö, joka tuntee historiansa, mutta jolla katse on aina ehdottomasti eteenpäin ja halua kokeilla jotain uutta.

Suunnistusseuroilla (ja usein myös suunnistajilla) on joskus myös rahaa hieman vähemmän kuin mitä parhaiden ideoiden toteuttaminen vaatisi. Niinpä luovia ratkaisuja on pakko keksiä yksin tai yhteistyökumppaneitakin kanssa. Toisaalla on kerrottu seuran talkootoiminnasta ja yrityksille järjestetyistä suunnistus- ja maastoliikunta-aktiiviteeteistä. Talvella **1987**, kun Postipankki Oy täytti 100 vuotta, monitaitoinen seura-aktiivi Heikki Peltonen ideoi silloisen työnantajansa ja sen yhteiskunta-suhteista vastanneen johtaja Marita Vesalaisen kanssa PSP 100 hölkkän. Se sai niin hyvän vastaanoton, että pankki halusi jatkaa yhteistyötä muutaman lisävuodenkin juhluvuoden jälkeen.

Hölkkä oli kaikille avoin ja se tarjosi laaksokunnan muiden kevähölkkiä ohella oivan mahdollisuuden testata suunnistajien juoksukuntoa ja verrata sitä vaikkapa kauttaan päättävien hiihtäjien tai ratakauttaan aloittelevien juoksijoiden kuntoon. Matka oli sopiva keskimatka, noin 7 kilometriä ja reitti oli suunniteltu Haanojan Haalin maisemiin. Jonakin vuonna se oli osa läänin liikuntalautakunnan ideoimaa "Kymen lääni - liikkumisen paikka" liikkumaan innostavaa sarjaa.

Sarjoja oli kaikille sopivasti H/D 10 > ja hyvien esinepalkintojen lisäksi kaikille osallistujille annettiin maalissa ajanhenkeen kuuluva, erityinen tätä tapahtumaa varten suunniteltu ja PSP:n kustantama mitali. Juhlavuonna maalissa jaettiin 200 juhluvuoden T-paitaa!

Tulosluettelo kertoo, että hölkkä houkutteli kilpasarjaan kasallisen tason kärkijuoksijoita. Miesten sarjan voitti vuosina 1987 ja 1988 Ilkka Kotonen, 1989 Arto Partti, 1990 Matti Valkonen ja 1991 Juha Nousiainen. Naisten sarjaa hallitsi vv 1988 - 1991 Kirsi Rauta. Ritva Lemettinen voitti 1987.

Kilpailujen ja liikunnallisten tapahtumien järjestämisen lisäksi rahaa hankittiin myös toimimalla järjestysmiehinä muiden urheiluseurojen järjestämissä kilpailuissa. Korjalassa järjestettiin mm. TT-ajot ja niiden järjestysmiestarpeen täyttämiseksi KouRa järjesti oman järjestysmieskurssin. Toisten seurojen auttamisessa oli kuitenkin se pieni pulma, että viikonloppuisin suuri joukko tehtävään sopivia henkilöitä oli estynyt omien kilpailumatkojensa vuoksi.

Muutamana syksynä 1980-luvulla osa seuran aktiiveista hankki pientä matkarahaa talkoilemalla lauantaisin polttopuusavotassa apteekkari Fuchsin kesäpaikalla Karhulajärven rannalla. Hiihtovoimaa hankittiin mm. käyttämällä pokasahaa alle 5-tuumaisten runkojen katkomiseen. Joskus, iltapäivällä, moottorisaha kelpasi oikein hyvin myös ohuempien rankojen pätkimiseen!

Heli Salonen aloittaa 1988 - seuraseminaari pohtii

Seuran hallinnossa vuosien 1988 -1989 vaihde oli merkittävä. Kouvolan Rasti 72 ensimmäinen puheenjohtaja ja kunniapuheenjohtaja Eino Sailio kutsuttiin viimeiselle rastille 1.12.1988. Vuoden vaihde toi myös vaihdoksia silloiseen hallintoon. Jussi Sipilä siirtyi omasta pyynnöstään "sivustatukimieheksi" ja Heli Salonen aloitti seuran neljäntenä puheenjohtaja. Raimo Tuomala lopetti kuntojaoston puheenjohtajana. Kirsi ja Kimmo Hakanen ottivat vastuulleen KouRa - lehden toimittamisen. Myös "keskushallinnossa" tapahtui muutama muutos.

Vuoden 1989 toimihenkilöluettelossa oli kokonaisuudessaan seuraavan näköinen:

Johtokunta: Heli Salonen (pj), Antero Rossi (vpj), Harri Lassila (kuntojaoston pj), Markku Lähde (kilpailujaoston pj), Jarmo Pesonen (karttajaoston pj), Kalevi Rätty (talousjaoston pj), Jaakko Saarilaakso (nuorisajaoston pj), Hannu Reiman ja Jorma Laukkanen (edustaja valmennusjaostosta) Johtokunnan sihteerinä toimi Marja Streng ja seuran rahaston hoitajana Tuula Ollila.

Nuorisajaosto: Jaakko Saarilaakso (pj), Timo Hämäläinen, Ossi Korppi, Seppo Ollila, Antti Soikkeli.

Kuntojaosto: Harri Lassila (pj), Mauri Aroniitty, Juha Hyyrynen, Markku Immonen, Lasse Linnasalo, Juha Paanila, Risto Pokki, Ismo Tuononen, Jouko Vauhkonen.

Valmennusjaosto: Heikki Peltonen (pj), Vesa Forsblom, Pekka Hakala, Jorma Laukkanen, Hannu Reiman, Jouko Vääränen.

Kilpailujaosto: Markku Lähde (pj), Antero Kalojärvi, Mikko Salonen, Urpo Särkkä.

Karttajaosto: Jarmo Pesonen (pj), Jorma Eskola, Juhani Kiviaho, Jouni Paavola, Kari Ylönen.

Huoltojaosto: Sirkka Heikkilä (pj), Helena Joukainen, Eeva Korppi, Merja Lähde, Taina Sihvola, Seija Pesonen, Terttu Pohjoisaho, Eero Saarilaakso.

Talousjaosto: Kalevi Rätty (pj), Tuula Ollila, Hannu Tonteri, Risto Siren.

Toimihenkilöjoukko on kattava otos seuran jäsenistöstä. Jokaisella on omakohtainen yhteys suunnistamiseen aktiiviurheilijana, kuntosuunnistajana tai suunnistavan perheen vanhempänä. Monen avainhenkilön "muun elämän" verkostot olivat myös laajat ja niiden avulla oli mahdollista edistää monella tavalla seuran elinvoimaisuutta. Joukossa ei ole vapaamatkustajia.

Tammikuun lopulla (1989) järjestettiin johtokunnan ja kaikkien jaostojen yhteinen seuraseminaari. Arvioitiin seuran nykytilaa ja kirjattiin kunkin jaoston tehtävät kaikkien nähtäville. Pohdittiin jaostojen rajapinnassa olevia "ei kuulu kenelläkään / moni tekee samaa"-tehtäviä ja lopuksi mietittiin kehittämistarpeita. Vallitsi "innostunut ja eteenpäin katsova henki" (KouRa 2/89)

Vuoden viimeisessä jäsenlehdessä puheenjohtaja Heli summaa seuraseminaarissa alkanutta kehitystyötä; "Omaa ja jaoston toimintaa kannattaa aika-ajoin analysoida, jotta kuorma ei muodostuisi kenellekään liian raskaaksi. Jaoston jäsenten vaihtuminen tulee tapahtua hallitusti ja tietoisesti. Nuoria mukaan jaostoihin tai nuorten äänen kuuluminen on varmistettava jotenkin muulla tavalla."

Pitäisikö palkata toiminnanjohtaja ja / tai valmentaja

Kouvolan Rastin toiminta oli laajentunut niin, että aika ajoin pohdittiin mahdollisuutta, josko palkattaisiin osa-aikaisen toiminnanjohtajan. Erilaisia suunnitelmia tai toimenkuvia hahmoteltiin parissakin jäsenaloitteessa ja muissa taustapohdintoissa. Asiaa perusteltiin eri aikoina hieman eri asioita painottaen. Tarvetta perusteltiin ainakin näin:

- * Hallinnon rutiinien hoitaminen kuten sihteeritehtävät. kilpailuihin ilmoittaminen ja viestintä (aika-ajoin oli hieman vaikea löytyä em. posteille "vapaaehtoisia")
- * Hallintoon myös talousvastuuta sillä tavalla, että toiminnanjohtajan tulisi yhteistyösopimuksin tai muilla keinoilla hankkia ainakin valtaosa palkkakuluistaan (taisi olla hieman rajaava vaade mahdollisille asiasta kiinnostuneille)
- * Vaihtoehtoisesti tai / ja pohdittiin esim. lasten ja nuorten harjoitusten ja leirien organisointiin ja junnupalmentamiseen keskittyvää tehtävää; osa-aikainen palkallinen tehtävä (tämäkin idea taisi hautautua rahan puutteeseen)
- * Tarvetta olisi ollut myös arkiston ja erilaisen tarpeiston järjestämiseen ja hoitoon. (tarve säilyi seuran historian viimeiseen päivään saakka ja vähän ylikin)

Tehtävä oli vähän koemielessä ainakin kaksi kertaa "julkisesti haettavissa" KouRa lehden sivuilla 1989 - 90 vaiheilla, mutta asia ei sillä kertaa edennyt. Idea ei kuitenkaan koskaan täysin unohtunut, ja kun seurat alkoivat saada julkista rahaa seuratoiminnan kehittämiseen, niin KouRa oli heti asialla!

Uusia karttoja aina tarvitaan

Niinä aikoina, kun Hakaset toimivat seuralehden toimittajina, siinä oli usein jaostokohtaisia teemoja. Näin karttajaosto (Kari Ylönen pj, Jarmo Pesonen, Juhani Kiviaho ja Tero Tahvanainen) kirjoittaa **KouRa lehdessä 7 /90**. Oivallinen tietopaketti monivaiheisesta karttatyöstä:

"Ensimmäinen vaihe on maaston valitseminen. Arvokilpailuja varten tehtävä kartta tehdään luonnollisesti vaatimaan maastoon. Kuntorastitoimintaa varten valmistettava kartta on järkevää tehdä helpompaan maastoon ja lähelle asutuskeskuksia.

Ensimmäinen työvaihe on pohja-aineiston hankkiminen. Kartoittamattomasta maastosta paras pohja-aineisto saadaan stereokojekartoituksella. Ilmakuvista piirretään stereokojeen avulla pohjakartta, jonka avulla maastotyö tehdään... Stereopohja on suhteellisen kallista. Yhden kartan pohja-aineisto maksaa noin 10 000 markkaa (v 1990 kurssi!)

Mikäli maasto on aiemmin kartoitettu, voidaan vanha karttaa käyttää pohja-aineistona uudelle. Vanha kartta kopioidaan ja suurennetaan värikopiokoneella. Kopiot käyvät sellaisinaan pohja-aineistoksi.... Tällaisen pohja-aineiston hinnaksi tulee alle 200 markkaa per kartta.

Aikaa vievin vaihe on maastotyö. Kartan täydentäjä liikkuu maastossa pohjakartan kanssa ja käy läpi maaston kaikki kohdat. Värikynillä kartoittaja piirtää havaintonsa ns. konseptipiirroksen karttamerkkejä vastaavilla merkeillä. Aikaa maastotyössä kuluu 20 - 40 t / neliökilometri. Sopivinta maastotyöaikaa ovat kevät ja syksy.

Maastotyöntekijän konseptista puhtaaksi piirtäjä piirtää karttaorginaalit piirustusmuoville. Kustakin väristä (musta, sininen, ruskea, keltainen, vihreä ja harmaa) piirretään oma piirros omalle muoville. Piirtämisessä käytettävät tussikynät ovat kalliita, ne maksavat noin 150 mk/ kpl.

Kukin karttamerkki, viivan paksuus, rasterin tiheys yms. on tarkoin määrätty SSL:n ohjeissa.

Kaikki piirrookset piirretään 200 % suuremmaksi kuin lopullisessa kartassa. Kirjapainossa muovipiirrookset valokuvataan oikeaan mittakaavaan ja valmistetaan kullekin painoväriksi oma painolevy. Kartan painaminen tapahtuu offset - menetelmällä. Painon hinnaksi tulee esim. 5000 kpl painoksella noin 1 markka / kartta." Aika työlästä ja aikaa vievää!

Kartan teko oli (on) sellaista ammattityötä, että siitä yleensä maksettiin pientä palkkaa. Matkakulut ja tarvikkeet yms. tietysti korvattiin.

Toinen, **kartanteon kehitystä** kuvaava huomio on, että **1991** hankittiin ensimmäisen piirtämiseen tarkoitettu tietokone. Laite helpotti piirtäjän työtä ja alensi painokustannuksia. Myös uudelleen kartoitus helpottui, kun korjaukset voitiin tehdä suoraan vanhoihin tiedostoihin. 2000-luvulla tullessa tietotekniikka edelleen kehittyi huimasti ja syrjäytti suurelta osin vanhan liiton miesten kompassit, mittanauhut, kynät, paperit. Tekniikan kehitys helpotti ja nopeutti koko prosessia.

Ahkerin (ja aluksi lähes ainoa) suunnistuskarttojen maastotyöntekijä 1970 luvulla oli Pertti Saareks, Myöhemmin vastuuta ottivat Harri Lassila ja Seppo Tuominen. Myös Ilkka Sihvolan, Pekka Hakalan, Tero ja Seppo Tahvanaisen, Matti Jähin, Kari Ylösen ja Vesa Forblomin nimet esiintyvät 1980-luvulla ja 1990-luvun alussa useassa kartassa. Lahtelainen Veijo Tahvanainen valmisti yhtiönsä kautta 1980- ja 1990 -lukujen taitteessa monta isoa ja tasokasta karttaa. Vaativin niistä lienee ollut Repoveden alueen kartta ja FIN5 (1996) kartat. Osissa *Iltarastit* on mainintoja seuran historian jälkipuoliskon kartan tekijöistä.

Hyyrynkankaan kartan reunapalkkiin kartantekijät Pekka Hakala, Jorma Laukkanen ja Kari Ylönen ovat laatineet luettelon Kouvolan Rasti -72:n suunnistuskartoista **1993**. Luettelossa on 37 kartan nimeä. Kun muista lähteistä löytyy vielä muutama muukin karttalehti, niin vuosituhannen vaihteeseen mennessä KouRan toiminta-alue vaikuttaa aika hyvin kartoitetulta. Seuraava luettelo antaa hyvän kuvan karttatahistoriasta ensimmäiseltä neljännesvuosisadalta:

Valkeala kk (pohj.) 1977, Törösti -78, Myllypuro -79, Kouvola-Jokela -80, -83, Pahamäki -80, Nappa -80, Haukkavuori -81, Jokela (hs) -81, Käyrälampi-Utti -82, Valkeala kk -82, Mielakka -82, Selänpää -83 (+ myöhemmin useita versioita), Aitomäki -84 ja -92, Vekaranjärvi (hs) -85, Ala-Kouvola (mm. Mäkikylä) -85, Puhjo -85, Liisakarhunmäki -86, Valkjärvi -87, Mäyrämäki -87, Kasperinkangas -88, Orilampi -88 ja -91, Harjunmäki -89, Palomäki -89 ja -90, Ranta-Utti (hs) -89, Leirikanga (Utti) -90, Kalalampi -90, Käyrälampi -91, Haanoja -91, Kipparila -91, Valkoslampi -91, Niinimäki -92 (ja ??), Vekaranjärvi -92, Riihikallio -93, Kullasvaara -93, Utti -93, Hyyrynkangas 93, Hammassyryjä -93, Tykkimäki - Paaskoski (1982 - 1999). Lisäksi ainakin Vahterosta ja Vahtero-Mäkikylä alueelta, Sahalanmäestä sekä Palomäki-Viitakumpu/Viilansuo ja Korian-Napan alueilta on tehty tuona aikana useita karttoja, samoin Hinkkismäki-Tanttari-Lammimäki alueelta (yhdessä KuUS kanssa). Arvokilpailuja varten on osin ostopalveluja, osin oma työnä tehty kartat Repovesi 1994 (mm SSL:n tarkkailu), FIN 5 kartat 1996 ja SM pitkät matkat 2000 (Salmentojärvi / Mäntyharju). Karttojen mittakaavat ovat eri aikoina ja eri tarkoituksista johtuen vaihdelleet. Mittakaavoja on ollut ainakin 1: 15 000, 1:10 000, 1:7 500 ja 1:5000 (opetuskartta).

Seuran arkistoon olen tallentanut mapin, jossa on yli sadan eri tekijän tekemiä suunnistuskarttoja. 90 % kartoista on seuran omia, eri aikoina, eri tarkoituksiin tekemiä. Kokoelmaa olen täydentänyt muutamalla muulla kiinnostavalla lehdellä.

Mestarit ja harrastajat samoilla rasteilla

Puulaakisuunnistus - Firmaliiga

Kouvolan Rasti järjesti paikkakunnalla toimiville yrityksille, laitoksille ja virastoille työpaikka-kohtaisia suunnistustapahtumia ja muita maastoliikunta-aktiviteetteja heti perustamisestaan lähtien. Keväällä 23.5.1974 järjestettiin ensimmäinen puulaakisuunnistus Kontlammen maastossa. Ratamestari Alpo Soikkelin laatimilla radoilla suunnisti 54 suunnistajaa. Kokemus oli niin hyvä, että tapahtuman järjestämistä päätettiin jatkaa.

Vuoteen 1982 mennessä tapahtuma oli jalostunut järjestelyiltään jo piirikunnallisen kilpailun tasoiseksi tapahtumaksi. Nyt kisailtiin henkilökohtaisten sarjojen lisäksi myös kolmihenkinen joukkuein, ja osallistujiksi oli tulleet mukaan myös Kouvolan koulut, joilla oli omat sarjansa. Henkilökohtaisia tuloksia laskettaessa tarvittiin hyvää matikkapääätä, siksi monimutkainen hyvitysjärjestelmä oli. Esimerkiksi H21 sarjan I-luokan suunnistaja antoi tasoitusta 6 min, II-lk:n suunnistaja 3 min. samoin H35 / H43 sarjojen I-luokan suunnistaja. Mutta, jos suunnisti alemmassa sarjassa (H35 yleisessä sarjassa tai vaikkapa H56 sarjassa H50), ei luokasta riippumatta tasoitusta tarvinnut antaa. Ikä riitti tasoitukseksi. Hyvin se kuitenkin meni, eikä tietääkseni kukaan taktikoinut luokkapisteitä tuovissa edellisen kesän kilpailuissa, selvitäkseen puulaakikisoissa pienemmällä tasoituksella.

Osittain puulaakisuunnistuksen rinnalla, myöhemmin perillisenä, suunnistettiin vuodesta 1980 lähtien firmaliigaa, jossa säännöt vuosien kuluessa hieman elivät olosuhteiden mukaan. Kesällä 1985 järjestettiin osittain kuntorastien kanssa ja rinnalla kuuden kilpailun sarja, jossa viiden tulos laskettiin lopputulokseen. Tuona vuonna A-sarjassa kilpaili 12 joukkueetta; Utin varuskunta, VR, Tehdaspuu I, Hankkija, Kaupunki I, PionP, Kymi I, II, III, Varuskunta I ja II sekä Maamittaustoimisto. Sarjan voitti Utin varuskunta.

B-sarjassa kilpaili 14 joukkueetta; KarPr, Kuusankosken opettajat, Postipankki, Kymenlaakson Sähkö, Kuusankosken kaupunki, Lääninhallitus, Ammatillinen kurssikeskus I ja II, Kaupunki II, Tehdaspuu II, SOK, TVL I ja II sekä Maakaasuttajat. Näistä A-sarjaan nousivat KarPr, Kuusankosken opettajat ja Postipankki. A:sta B:hen putosivat Kymi II ja III sekä Varuskunta II.

Kesällä 1992 firmaliiga oli laajentunut A-, B- ja C-sarjaan, tapahtumia oli viisi ja kaikki tulokset laskettiin. Seitsemässä vuodessa muutama joukkue oli jäänyt pois, mutta uusia oli tullut tilalle: Jaalan MHY, Teollisuussuunnittelu, Autosalpa, Pioneerikoulu, Cellkem-servis ja Y-suunnittelu. Yhteensä joukkueita oli 25.

Kauden 1993 päätöspalaverista raportoinut seuralehden toimittaja toivoi palautetta ja kehittämisideoita kaikilta kuntosuunnistusihmisiltä. Toivottua palautetta ja ideoita lienee tullut niukanlaisesti, koska 1995 toimintakertomuksessa on maininta, että firmaliigassa oli vain 122 osanottajaa ja tapahtumien määrä oli supistunut kolmeen kertaan /kesä.

Viimeisen kerran sana firmaliiga esiintyy vuoden 2000 toimintasuunnitelmassa: "järjestetään iltarastien yhteydessä". Uusi vuosituhat toi uusia tuulia myös työpaikkaliikuntaan ja firmaliigan 20. vuoden historia sai uuden muodon. Iltarasteille oli tullut tai tuli juuri näinä aikoina ns. firmakansiot, joihin osanottomaksun maksulla mukaan sitoutuneiden eri työpaikkojen, koulujen ja järjestöjen henkilökunta kuittaili suorituksiaan. Uusimuotoinen toimintatapa osoittautui elinvoimaiseksi ja jatkui vielä uuden seurankin, Kouvolan Suunnistajien aikakaudella.

Iltarastit 1977 - 2013

Seuran jäsenille avoin harrastussuunnistus-toiminta oli ohjelmassa ensimmäisistä kesistä alkaen. Tapahtumista käytettiin ainakin nimitystä "seuran avoimet harjoituskilpailut". Vuoden **1975** toimintakertomuksessa todetaan, että harjoituskilpailuja järjestettiin 15. Vaikuttaa siltä, että tapahtuma oli kilpailumuotoinen ja niillä oli myös valmennuksellinen tavoite?

Keväällä **1977** aloitettiin kaupungin urheilulautakunnan (ja liikuntasiihteri Olavi Piesasen) myötävaikutuksella kaikille avoimet ns. yleisösuunnistukset. Ensimmäisenä kesänä niihin osallistui 138 "jokamiestä". Seuraavina kesinä mm. Kalevan Rastista Kouvolaan muuttaneiden muuttokuorman mukana tuli malli, joka hiukan jalostettuna ja pienillä hienosäädöillä säilyi koko seuran historian ajan. Perusidea oli: sama viikonpäivä, sama kelloaika ja info samassa julkaisussa. Vuoden **1979** alusta Jussi Sipilä otti kehittämisvastuun, ja kun Kouvolan Sanomat tuli viisi vuotta myöhemmin tiedotuslehtenä mukaan, vakiintui toiminta nopeasti merkittäväksi liikuntatapahtumasarjaksi.

Seuran toimintakertomuksista poimitut luvut kertovat "iltarastiliikkeen" kasvusta. Vuonna **1979** kirjattiin 1029 käyntikertaa, 1980 jo 2295 ja 1982 käyntikertoja oli 2363. Suurin osanottajamäärä oli 15.6.82 Valkoslammen rasteilla 156. Tuona vuonna myös kokeiltiin muutamat lauantairastit, mutta osanottaja määrä pidettiin vähänlaisena (27 - 56 osallistujaa/ kerta) ja niistä luovuttiin yli vuosikymmeneksi.

Ainakin jo vuodesta **1984** iltarasteja järjestettiin yhdessä Kuusankosken Urheiluseuran kanssa. Järjestämistä vastuu jakaantui monia vuosia kaavalla KouRa 20 kertaa, KuUS 10 kertaa. Jukolan jälkeisenä kesänä kirjattiin yhteensä 3890 suoritusta (keskimäärin 127 suoritusta/ilta). Ahkerimmat kävijät palkittiin ja 15. käyntikerran mitalin päätöstilaisuudessa ansaitsi 76 pihkaniskaa.

Vuosi 1985 oli seudun iltarastitoiminnan kannalta erittäin merkittävä vuosi. Kouvolan Sanomat, avainhenkilönä Jouni Kaikko, lähti tukemaan levikkialueensa kuntoliikuntatoimintaa.

Puheenjohtajan palstalla Jussi (Sipilä) kirjoittaa KouRa lehdessä 4/85: "Kuntorasteille on löytynyt tukijaksi Kouvolan Sanomat. Kauden 1985 aikana Kouvolan Sanomat antaa palstatilaa sunnuntaisin, jolloin urheilusivuilla nähdään seuraava järjestämispaiikka ja edellisen kerran palkintojen (KS lahjoittaa) voittajat. Lisäksi tuloluettelo julkaistaan. KS:n Hansakeskuksen ikkunassa tulee olemaan tilaa KouRan ilmoituksille. Edellä mainittu koskee myös Oravapolkua". Aluksi puhuttiin "muutamasta kesästä", mutta hyvä yhteistyö on jatkunut katkeamattomana avainhenkilöiden vaihdoksista huolimatta myös uuden seuran aikaan ja aikana.

Sulanmaan **kaudella 1990** järjestettiin 30 tapahtumaa, mutta suorituksia on kirjattu peräti 6110, eli yli 200 suoritusta/ilta! Lisäksi firmaliigassa kirjattiin 299 suoritusta. Kaikkiin 30 tapahtumaan osallistui 8 suunnistajaa. Seuraava vuonna (**1991**) järjestäjärinki laajeni, kun Iitin Pyrintö liittyi joukkoon. Kaikkiaan 32 tapahtumaan osallistuivat Juha Hyyrynen, Kari Heikkilä, Teuvo Lempiäinen ja Seppo Venäläinen. Heistä ainakin Teuvo ja Seppo olivat noina vuosina todella ahkeria. Vuosikausia he osallistuivat seurayhtymän jokaiselle iltarastille. Oli myös muutamia muita, joilta joskus jäi vain yksi tai kaksi käyntikertaa väliin!

Osanottaja määrä vaihteli 1990 luvun jälkipuoliskolta 4 500-6 000 välillä/vuosi, Vuosi **1995** oli jostain syystä (sää ja keli?) heikko vuosi. Järjestettiin yhteensä 34 tapahtumaa, mutta osanottoja määrä notkahti 4 130 suorituskertaan. Eniten osallistujia oli 9.5. Jyräänkoskella (197) ja vähiten koleana syyspäivänä 14.10 Kalalammella (vain 66). Ahkerat olivat kuitenkin ahkeria. Jokaisella

kerralla mukana olivat Seppo Venäläisen ja Teuvo Lempiäisen lisäksi Jaakko Leinonen, Mikael Repo ja Terjo Repo .

Uudelle vuosituhannelle siirryttäessä seuran toimintakertomukset ja KouRa-lehden muuttuivat niin, että niistä ei löydy kaikilta vuosilta tietoja osanottajamääristä. Myös tilastointi vaihtelee; joskus mainitaan kaikkien järjestäjien kaikki suoritukset, joskus vain KouRan omat lukemat, kuten vuodelta 2002, jolloin 17 tapahtumassa oli vain 1785 osallistujaa, vain hieman yli 100/järjestelykerta (?)

Vuosittain tapahtumia järjestettiin huhtikuun puolen välin tienoilta syyskuun lopulle. Hirvenmetsästyskauden alku hääti suunnistajat lokakuisista metsistä! Iltarasteja järjestettiin keskimäärin 30-36 kertaa joka tiistai ja sydänkesää lukuun ottamatta myös torstaisin. Syyskuussa, iltojen pimentyessä, siirryttiin lauantarasteihin ja nyt niillä oli parempi suosio kuin 15 vuotta aikaisemmin.

Kun vuosituhannen alussa osanottajamäärät laskivat 1990-luvun huippuvuosista, seurojen johdossa tehtiin korjausliikkeitä. Tapahtumia tuotettiin entistä enemmän lähimaastojen hyvillä kartoilla ja rastit oli piirretty valmiiksi karttoihin. Seurauksena osanottajamäärissä tapahtui hyppäys ylöspäin. Vuonna **2007** tuli yli 5 500 suoritusta, **2008** yli tuhat enemmän (6 700) ja seuraava vuonna vielä tuhat lisää eli **2009** kirjattiin 7 700 käyntikertaa. Hyvälle tasolle vakiintunut suorituskertojen määrä jatkui seuraavalle vuosikymmenelle ja uuden seuran aikaan.

Vuosi 2005 oli iltarastien historiassa sillä tavalla käännteentekevä, että siirryttiin kaikkien osallistujien osalta Emit-aikakauteen. Siirtymistä vauhditti edellisenä vuonna voimaan tullut turvallisuusohjeita, joka edellytti täsmällistä kirjanpitoa metsään lähteneistä ja sieltä palanneista! Toki turvallisuudesta oli aina huolehdittu, mutta ennen saattoi joku "ei aikaa"-veikko kipaista kartan saatuaan omia aikojaan metsään kirjaamatta lähtö- ja tulotietoja mihinkään. Se on kuitenkin painokkaasti todettava, että tiedossa ei ole yhtään kunnon eksymistä! Joitakin sinnikkäitä "minä etsin kaikki rastit"-kavereita jouduttiin kerran tai pari kesässä "vähän" odottelemaan. Tietoja totaalisista eksymisistä tai vakavista loukkaantumista, sellaista, että joku olisi pitänyt noutaa metsästä paareilla ei ole kirjoihin merkitty eikä muistiin jäänyt.

Iltarastitoiminnasta vastasi toiminnan käynnistämisestä lähtien oma jaosto, josta lähes koko seuran historian ajan käytettiin nimeä kuntojaosto. Jaostoon kuului yleensä 4-6 jäsentä. Jaosto organisoி toiminnan ja hankki ratamestarit. KouRan osuus oli n. 20 tapahtuman järjestäminen/kesä. Jaoston puheenjohtajina toimivat Jussi Sipilä, Raimo Tuomala, Harri Lassila, Pentti Torikka, Jorma Oksanen, Risto Taina ja Pentti Torikka uudelleen sekä Jarkko Tynys. Sipilän, Tuomalan, Lassilan, Torikan ja Tynyksen pestit kestivät noin viisi vuotta, Oksasen ja Tainan vetovuoro oli pari vuotta.

Iltarastikartat

Alkuvuosina iltarasteilla käytettiin karttoja, joita oli tehty tavallisia suunnistuskilpailuja varten (Jukola, SM kilpailut, kansalliset kilpailut, Kymen Rastiviesti jne.). Isosta karttalebdestä riitti paloja iltarastikäyttöön moneksi kesäksi. 1990-luvulle tultaessa suunnistuskartan valmistus (pohja-aineisto, täydennys ja piirtäminen) muuttui vuosikymmenessä merkittävästi. Oli tarkoituksenmukaista ja taloudellisesti kannattavaa valmistaa muutamaa iltarastikertaa varten omia suunnistuskarttoja, joita myöhemmin 2010-luvulla voitiin päivittää ja monistaa hyvinkin lähellä käyttöpäivää. Myös hyviä pieniäkin maastoalueita voitiin hyödyntää. Kartan mittakaavat vaihtelivat maaston suur- tai pienpiirteisyyden mukaan 1:10000, 1:7500 ja 1:5000. Tavoitteena oli saavuttaa hyvä luettavuus sekä ikäihmisille että lapsille. Varsinaiseen kilpailutoimintaan valmistettuja karttoja toki käytettiin edelleen myös iltarasteilla ja firmaliigassa.

Karttojen valmistuksen helpottuessa ja iltarastien tavoitettavuuden parantamiseksi toiminta keskittyi entistä enemmän taajamien lähimetsiin. Yleinen havainto oli, että esim. Palomäen, Utin tai Valkealan kirkonkylän ympäristön rastit vetivät merkittävästi suuremmat osanottajajoukot kuin hyvätäkään kartat Pohjois-Valkealassa tai Iitin ja Elimäen perukoilla.

Varsinaisten suunnistuskarttojen lisäksi koulujen lähetyviltä valmistettiin ensisijaisesti koulujen käyttöön opetuskarttoja, mutta niitä käytettiin myös iltarastikarttoina. Opetuskarttojen mittakaavat olivat yleensä 1:5000, mutta myös mm 1:4000 ja jopa 1:500 karttoja tehtiin. Lisäksi tehtiin kevät käyttöön muutamia korttelikarttoja ja myöhemmin erityiset sprinttikartatkin tulivat käyttöön..

Karttojen tekijänä (maastotyö ja piirtäminen) ahkeroi karttalehdissä olevien nimien perusteella alkuvuosina Pertti Saareks. Myöhemmin nimet Harri Lassila, Seppo Tuominen ja Kari Ylönen esiintyivät varsin monissa kartoissa. Myös Matti Jähi, Vesa Forsblom, Seppo Tahvanainen, Hannu Töyrylä ja Jarkko Ryyppö olivat mukana usean kartan teossa. Eniten maastotyötunteja tekivät Seppo Tuominen ja Harri Lassila, joka myös piirsi suuren määrän karttoja. Saareksen kartantekijäkauden jälkeen lahtelaisen Veijo Tahvanaisen tilaustyönä tehtyjä kilpailukarttoja käytettiin myös iltarasteilla. Jonkin verran karttoja tekivät myös mm. Kimmo Nykänen ja Hannu Lehtikangas.

Rastien piirtäminen iltarastikarttoihin (ja muihinkin) ehti 40. vuoden aikana muuttua melkoisesti. Iltarastihistorian alkuvuosina jokainen osallistuja piirsi rastit mallikartasta omaan karttaansa joko vapaalla kädellä tai erilaisten sapluunoiden avulla. Sitten yleistyivät erilaiset rastin painolaitteet, jotka mahdollistivat valmiiksi painetut mallikartat ja joskus jopa valmiit rastit iltarastikarttoihin. Lopulta kirjapaino- ja kopiointitekniikkaan kehitys mahdollisti rastipainatuksen yhtä aikaa kartan kanssa.

Maailma muuttuu - suunnistajat suunnistavat myös 1990-luvulla

Euroopan kartta koki 1980 - 1990 -lukujen vaihteen tienoilla melkoisen myllerryksen. Tilanteita maailmalla seurattiin, mutta samalla jatkettiin harjoittelua ja kilpailemista. Seuralehtiin ja toimintakertomuksiin tehtyjen merkintöjen perusteella Kouvolan Rastille tuli vuosittain SM-mitaleja ja muita hyviä sijoituksia monessa lajissa ja monessa sarjassa.

Uudelle vuosikymmenelle tullessa SM-mitalitilastoissa näkyivät **1990** tutut nimet: Kimmo Hakanen - Markku Joensuu - Veli Kovanen voittivat SM-kultaa H35 viestissä. Kolmikko Töyrylä - Vääränen - Vanhalakka oli toinen tällä kertaa hiihtosuunnistusviestissä. Pronssia Kalevi Rätty H55 päivällä, Vanhalakka H40 sekä hiihtosuunnistuksessa että pitkällä matkalla ja H35 Markku Joensuu niin ikään pitkällä matkalla. Sijoituksia 10:n joukkoon tuli 19 joko henkilökohtaisilla matkoilla tai viesteissä. Plaketti-miehistä nuorin oli Topi Soikkeli H16 ja ikänestorit Erkki Haimi H65 ja Mauno Rippattila.

Vuoden 1991 SM-kisoissa tuli 8 mitalia. Hiihtosuunnistuksessa tuli kaksi mestaruutta. Rauno Vanhalakka voitti H40 ja hs-viestijoukkue Töyrylä - Vääränen - Vanhalakka oli ykkönen. Sarjassa H60-kolmikko Ripattila - Seppo Mänttari - Rätty oli toinen. Kesällä Rauno Vanhalakka H40 oli toinen SM-päivässä ja kolmas pitkällä matkalla. Viesteissä tuli kolme pronssia: H35 Kimmo Hakanen - Markku Joensuu - Veli Kovanen, H40 Hannu Töyrylä - Jouko Vääränen - Rauno Vanhalakka ja H60 Seppo Mänttari - Mauno Ripattila - Kalevi Rätty. Naisten mainetta piti yllä Aila Hämäläinen; hän hiihti ja suunnisti sijalle viisi sarjassaan D40.

1990-luvulla piirinmestaruuksista kilpailtiin talvella hiihtosuunnistuksessa (henkilökohtainen ja viesti). Kesällä oli pm-pika, pitkä, yö ja normaali sekä partio ja viestit. Kouvolan Rastin saalis oli noina aikoina noin 100 pm-mitalia/vuosi. Vuonna 1991 niitä tuli eri sarjoissa 109 (48 kultaa, 36 hopeaa ja 25 pronssia) Eniten mitaleita tuli pm-pitkältä matkalta, 20 (8+6+6)!

Syksyn 1992 SM-viesteissä Urpo Särkkä - Timo Reiman - Esa Nikkanen - Jorma Laukkanen suunnistivat hopealle. (Oliko KouRan viimeinen H21 mitali?) Sama joukkue voitti aikaisemmin kesällä Eukkoviestin. Eikan (Esa N) hyvää kautta täydensi SM-yössä saavutettu pronssimitali. H40-sarjan kolmikko Töyrylä - Vääränen - Vanhalakka sai kultaa SM - hisu-viestissä

Perttu Mäkelä ja Timo Reiman kävivät haastelemassa kansainvälistä vauhtia opiskelijoiden Pohjoismaisissa kisoissa Luulajassa. Henkilökohtaisessa kilpailussa liput eivät oikein löytyneet, mutta viestissä kumpikin aloitti omissa joukkueissaan ja tuli vaihtoon noin 2 min kärjestä.

Huru-ukot vauhdissa Ruotsissa

Yleisen sarjojen viestimenestykset hieman vaihtelivat uudelle vuosikymmenelle siirryttäessä. Menestys kuitenkin jatkui laajalla rintamalla ikämiessarjoissa SM-tasolla, mutta myös ulkomailla. KouRan "huru-ukot" ottivat syksyllä **1991** voiton Ruotsin H43-viestissä (43-kavlen) ankkurina suunnistaneen Veli Kovanen nappisuorituksen jälkeen. Joukkueen ikäjakauma oli optimaalinen; nuorin 35 ja vanhin H60 sarjalainen. Merkittävä suoritus.

Menestys jatkui myös syksyllä **1992**. Edellisestä vuodesta hieman uudistunut joukkue oli toinen noin 7 min Tullinge SK:n perässä. Joukkueen muodostivat Hannu Töyrylä, Lars Forsblom, Kimmo Hakanen, Jouko Vääränen, Seppo Tuominen, Jaakko Saarilaakso, Kalevi Rätty, Rauno Vanhalakka, Veli Kovanen ja Esa Nikkanen.

Ei kaksi kolmatta. Pappaporukan menestys jatkui ja jopa kirkastui myös heinä-elokuun taitteessa **1993**. Vastuksena ei tällä kertaa ollut edellisen vuoden tapaan Lars Lönnqvistin (Tullinge SK) tasoista hurjapäätä, joten koko joukkueen tasainen suorittaminen ja kolmen viimeisen osuuden tykkijuoksut (Vanhalakka - Kovanen - Nikkanen) takasivat voiton Suomeen ja Kouvolaan. Edellisen vuoden joukkueesta vain Seppo Tuominen oli pois ja sijaan oli tullut Harri Lassila.

Seuraavana kesänä tuli sijoituksessa lievä notkahdus. Loppusijoitus oli tällä kertaa kuudes, Tuli suunnistuksessa silloin tällöin sattuva harmillinen samaistusvirhe ja parin veljen jaloissa oli myös pieniä vauhtia hidastavia vammoja. Mutta mitalikantaan palattiin taas kesällä **1995**, kun Suomeen tuli kolmoisvoitto; 1. Kalevan Rasti 2. Kouvolan Rasti 3. Hauhon Sisü. Kouvolan Rastin 43-kavlen pappajoukkueessa tapahtui vuosien kuluessa vain vähäisiä muutoksia. Yhteisiin laskutavasta johtuen vanhimpia oli mahdollista nuorentaa (mm. Rätty > Hakala). Kesän 1995 joukkueen muodostivat Töyrylä - Lassila - Hakanen - Forsblom - Vääränen - Kari Itkonen - Hakala - Vanhalakka - Kovanen - Nikkanen.

Veteraanijoukon laajuutta ja innostusta kuvastaa hyvin se, että useana vuonna mukana oli myös kakkosjoukkue, joka suoriutui tehtävästään niin mallikkaasti, että aina ehdittiin ajoissa laivaan. Urheilussahan pitää olla tavoitteita!

...ja junnut myös

Pappojen rinnalla on hyvä katsoa, mitä ikäkausisuunnistuksessa (oravapolku) samaan aikaan tapahtui. **Vuonna 1991** piirin ikäkausipisteissä D16-sarjan voitti Leena-Maija Harju KyS, ja KouRan tytöt Nina Hämäläinen, Mervi Pohjoisajo, Reetta Mäkelä ja Riikka Soikkeli olivat sijalukujen 6 - 12 välissä. D14 tytöissä ykkönen oli Sari Huovi SipRa, Kaisa Lehtikangas, Satu Lehto ja Anni Linnasalo olivat sijoilla 3., 7 ja 9. Sarjassa D12 tuli voitto; Katri Lehtikangas oli ykkönen, Laura Mäkelä 4., Riitta Laapas 7. ja Sini Lehto 9. Nuorin sarja D10 oli täydellistä Kouvolan Rastin hallintaa: 1. Kirsi Vahalakka, 2. Katri Nousiainen, 3. Pirjo Vääränen, 5. Noora Linnasalo. Mukana oli myös vain yhteen kisaan osallistuneet Janita Laakso ja Sari Vääränen.

Poikien puolella tuli vain kaksi mitalisijaa. H12-sarjassa Jussi Soini oli toinen ja H10-sarjassa Simo Mertanen kolmas, vaikka osa kisoja jäi väliin. Melkein mitaleilla olivat Seppo Pohjoisaho H10/4. ja Timo Bragge H12/4. Kymppin sakkiiin sijoittuivat lisäksi Jussi Salonen H16/7., Kimmo Kuokka H16/9., Ville Javanainen H14/7., Mikko Helminen H14/9 ja Tommi Eklund H10/6. Tässä sarjassa sijalle 14 sijoittui Ville Nousiainen. Sama mies, joka vuosia myöhemmin hiihti kovaa.

Kokonaispisteissä Kouvolan Rasti oli **1991** kirkkaasti piirin paras (1. KouRa 772 pist. 2. VeVe 657) Pisteitä keräsi kaikkiaan 40 ikäluokkien H/D 10-16 suunnistajaa. Kun kilpailumenestyksen lisäksi huomioitiin monipuolinen ja laaja muu toiminta, niin piirin jaoston oli helppo nimetä Kouvolan Rasti vuoden oravapolkuseuraksi.

Kesällä **1992** Kouran nuoret naiset Mervi Pohjoisaho - Kaisa Lehtikangas - Nina Hämäläinen suunnistivat vaativissa olosuhteissa SM-viestissä D16-sarjassa kuudenneksi. Myös tänä kesänä nuorisosuunnistajia oli piirin kilpailuissa liikkeellä kiitettävästi: vähintään kahteen kilpailuun osallistui 25 juniorisuunnistajaa.

Ikäkausisuunnistuksen **kesän -93** kokonaistuloksissa KyS oli piirin paras ja VeVe niukasti kolmanneksi jäänyttä Kouvolaa parempi. Sarjavoittoja tuli KouRalle kaksi: H10 Ville Nousiainen ja D12 Kirsi Vanhalakka. Lisäksi D12-sarjassa Katri Nousiainen oli toinen ja Noora Linnasalo neljäs. Yhteensä 27 junioria keräsi kesän aikana pisteitä seuran laariin.

Kouvolan Rasti -72 tunnettiin 1970 lopulta koko historiansa ajalta mainiona viestiseurana. Samaan aikaan, kun papat keräsivät mannaa eri sarjojen SM- ja 43-kavlen viesteissä, ikäkausisuunnistajat kunnostautuivat omalla sarallaan piirin oravapolkuviesteissä. Olkoon siitä esimerkkinä kesä **1994**, jolloin kuudesta mitallista puolet matkasi Kouvolaan Tytöissä KyS oli ykkönen, mutta hopeaa ja pronssia tuli KouRaan. Ykkösjoukkue Katri Nousiainen - Anni Lehtikangas - Terhi Harjula ja Laura Mäkelä oli toinen ja kakkosjoukkue Sini Lehto - Sari Vääränen - Mari Hatara ja Kirsi Vanhalakka kolmas. Pojissa joukkue Simo Mertanen - Panu Majuri - Ville Nousiainen ja Jussi Soini olivat VeVen ja KySin jälkeen pronssilla.

Suomen Suunnistusliitto muutti vuoden **1995** alussa piiriorganisaatiotaan niin, että Kymenlaakso, Etelä-Karjala ja Etelä-Savo muodostivat Kaakon Suunnistus ry -nimisen uuden piiriorganisaation. Ikäkausisuunnistajien viestimenestys jatkui myös uudessa suurpiirissä. Tyttöjoukkue Kirsi Vanhalakka - Nina Forsblom - Mari Hatara - Sini Lehto suunnisti upeasti voittoon. Toinen oli KyS (ankkurinaan Salla Lehto) ja kolmas RaKaS.

Juniorisuunnistajat osallistuivat ahkerasti Koululiikuntaliiton kilpailuihin, jos vain koulun johto ja opettajat ymmärsivät matkaan lähtemisen mahdollistaa. **Kesällä 1995** koululaisten piirin suunnistusestaruuskilpailuihin otti seurasta osaa 22 eri sarjojen koululaista. Menestys oli mainio.

Sarjavoittajia olivat Sini Lehto (D16), Kirsi Vanhalakka (D14) ja Simo Mertanen (H14). Satu Lehto oli D18-sarjassa toinen ja pronssia saavuttivat Pirjo Vääränen (D14), Mari Hatara (D12) sekä Pasi Majuri (H10TR). Loput Kouvolan Rastin lipun alla "siviilissä" suunnistavista nuorista sijoittuivat sijoille 4-16. Erinomainen kokonaissuoritus, sillä joukkoa kirmaili Vehkalahden Reitkallin maastossa todella paljon. Oman piirin lisäksi Simo ja Kirsi voittivat sarjansa KLL:n SM- kisoissa.

Työ haittasi hyviä harrastuksia - ainakin joskus

Kouvolan Rasti -72:n toiminta oli laajaa ja monipuolista heti perustamisestaan lähtien. Vaikka eri sektoreiden vetäjät tekivät jaostoineen ja työryhmineen hyvää ja melko itsenäistä työtä, oli seuran puheenjohtajalla ja johtokunnalla kova vastuu ja iso työmäärä eri toimintojen koordinoinnissa, yleishallinnon hoitamisessa ja laadukkaalle toiminnalle välttämättömän talouden tasapainossa pitämisessä. Hyvistä yrityksistä huolimatta palkatun toiminnanjohtaja ja/tai valmentaja-asia ei edennyt, koska rahaa ei löytynyt, joten toiminta jatkui toistaiseksi täysin harrastuspohjalla.

Puheenjohtaja Heli Salosen leipätyötehtävät olivat syksyllä **1991** siinä mallissa, että hän luopui seuran puheenjohtajan tehtävistä. Uudeksi puheenjohtajaksi valittiin pankkimies Risto Mäkeläinen, mutta hänen kautensa jäi lyhyeksi. Työ vei muualle, ja jo heti seuraavan syksynä edessä oli jälleen uuden vetäjän miettiminen, Tehtävään valittiin yksimielisesti urheilun, järjestötoiminnan ja seuratyön moniosaaja Kalevi Rätty. Hänen kautensa kesti kaksi vuotta ja syksyllä **1994** seuran vetovastuun sai Kari Ylönen. Hänenkin opiskelu- ja työtehtävänsä olivat siinä mallissa, että syyskokouksen **1996** asiana oli jälleen valita uusi puheenjohtaja. Nyt ruoriin astui Harri Lassila.

Pitempiaikaisista hallintoaktiiveista Kalevi Rätty jatkoi vastuualueenaan talous. Hannu Reiman koordinoi edelleen valmennusjaostoa. Antero Rossi valittiin jälleen varapuheenjohtajaksi, jonka lähes ainoana tehtävänä oli yhteyskanavien ylläpitäminen Läänin liikuntalautakuntaan, Kouvolan kaupungin ja muidenkin lähikuntien virkamiesjohtoon. Lisäksi tuli muistuttaa poliittisia päätöksentekijöitä seuran ja sitä kautta yksilöurheilun olomassaolosta ja tärkeydestä urheilu- ja liikuntakaupungiksi julistautuneelle kaupungille ja koko maakunnalle.

Muilta osin johtokunta oli muutamassa vuodessa kokenut muutoksia. **1997** johtokunnan jäsen Jorma Laukkanen oli vahvasti mukana valmennustehtävissä, Risto Taina ja Pentti Torikka vastasivat kuntosuunnistuksesta, Pertti Veijalaisen vastuulla olivat kartta-asiat ja Anni Linnasalo koordinoi ja oli yhteyshenkilönä nuorisotoiminnan suuntaan.

Vuosituhaten loppuun mennessä johtokunta oli eri syistä supistunut seitsemän miehen (!) vahvuiseksi. Kalevi oli siirtynyt reserviin ja Anni toimi edelleen nuorisajaostossa, mutta nyt ilman johtokunnan jäsenyyttä. Nuorisajaoston lisäksi toimivat valmennusjaosto, kilpailujaosto ja kuntosuunnistus. "Kartta-asiames" oli edelleen johtokunnan jäsen Pertti Veijalainen.

KouRa 20 vuotta 17.10.1992

Juhlavuosi sujui työn merkeissä, kahdellakin tavalla. Suunnistajat, oravapolkuohjaajat, valmentajat ja jaostot toimivat tahoillaan. Toisaalta uusi puheenjohtaja Risto Mäkeläinen kohtasi juhluvuonna sellaisia työhaasteita ja varapuheenjohtaja Suomi Meloo-järjestön tuomia lisätöitä, että juhlien järjestäminen hieman vesittyi. Vuosi kuitenkin huipentui SYP:n Kouvolan konttorin arvokkaissa

tiloissa pidettyyn juhluvuosikokoukseen, jossa juhlaesitelmän piti Suunnistusliiton toiminnanjohtaja Heikki Kyyrönen. Hänen aiheenaan oli ajankohtaisten terveisten lisäksi aivan tuore tieto uusista liittokohtaisen valmennusjärjestelmän suuntaviivoista ja seurojen asemasta liiton toiminnassa.

Seuran hallitus ja jaostojen puheenjohtajat olivat: Risto Mäkeläinen (pj), Antero Rossi (vpj), Urpo Särkkä (siht.), Juha Paanila (talous), Taneli Koho (rahastonhoitaja), Kimmo Hakanen (KouRa lehti ja tiedotus), Kari Ylönen (karttajaosto), Veli Kovanen (kilpailujaosto), Harri Lassila (kuntojaosto), Heli Salonen (nuorisajaosto), Hannu Reiman (valmennusjaosto) ja Jorma Laukkanen (valmennus).

Kipparilassa 28.5.1992 järjestetyn 20-v juhla kilpailun toimihenkilöt:

Kilpailun johtaja	Kimmo Hakanen
Ratamestariryhmä	Pekka Hakala, Jouko Koivola (nuoret), Aapo Toimela, Mauno Ripattila
Tiedottaja	Perttu Mäkelä
Kilpailukanslia ja tuloslaskenta	Lars Forsblom, Hannu Reiman, Timo Reiman, Sari Ylönen
Lähtö:	Perttu Mäkelä, Markku Lähde
Maali	Urpo Särkkä, Pertti Vanhalakka, Jorma Laukkanen, Veli Kovanen, Jouko Koivola, Jaakko Saarilaakso
Tulostaulu	Harri Lassila, Pentti Torikka, Antti Soikkeli, Osmo Huopainen, Antero Kalojärvi (leimat), Suvi Tiainen ja Into Sorsa
Ratavalvonta	Veikko Nurkka, Marja Kuokka ja Pekka Saarilaakso
Kielletyt alueet	Esa Nikkanen ja Rauno Vanhalakka
Opastus ja paikoitus	Tero Tahvanainen, Vesa Forsblom ja Jarkko Tynys
WC ja pesupaikka	Matti ja Paula Setälä, Markku Immonen, Juha Paanila, Risto Taina
Palkinnot	Tapani Bragge, Erkki Haimi ja Seppo Ollila
Kuulutus	Kalevi Rätty
Ravintola	Kimmo Hakanen
	Terttu Pohjoissalo, Riita ja Sirpa Torikka, Marke Saarilaakso, Seija ja Minna Pesonen, Sirkka Heikkilä ja Eero Saarilaakso (makkarat)

"Vaikka nimesi ei ole listalla, Sinua tarvitaan. Jos olet vapaa, ilmoita tulostasi edellä mainituille ja tule paikalle !!" Näin KouRassa oli toimittu 20 vuotta ja näin jatkui seuraavatkin vuodet.

Lista kertoo aika hyvin sen joukon, joka käytännössä huolehti siitä, että rutiinit tulivat hoidettua ja kilpailut järjestettyä. Siinä on suuri osa ensimmäisen 20. vuoden taipaleen puurtajia. Toki muutama nimi puuttuu kuten Taina Sihvola, Leena ja Matti Jähi sekä Seppo Tahvanainen.

Kolmas vuosikymmen alkaa ja menestys jatkuu 1993 - 1998

Suunnistusseurojen paremmuutta on vuosikymmenien kuluessa mitattu monella tavalla. Joskus pääpaino on ollut luokiteltujen suunnistajien määrässä tai ranking-pisteissä. Painopiste saattoi olla myös kansainvälisessä menestymisessä tai ehkä nuorisotoiminnan laadussa ja laajuudessa. 1990-luvulla käytössä oli järjestelmä, jossa SM - kilpailuissa menestyminen toi luokituspisteitä. Tässä tilastossa **vuonna 1991** ykkönen oli Lynx 216 pistettä ja sijalla 28. Kouvolan Rasti -72, pisteitä 56. Seuraava vuonna Rajamäen Rykmentti keräsi 241 pistettä ja KouRa 69, jolla heltisi 25. sija.

Pisteitä tuli hiihtosuunnistuksesta 36. pitkiltä matkoilta 7, päivällä 5 (!), pikamatkoilta 2 (!!)
yökisoista 4 ja viesteistä 15.

Uusien pisteiden kerääminen alkoi **1993** hiihtosuunnistus-kisoissa hyvin. Mauno Ripattila voitti H65-sarjan ja Vanhalakan Rauno oli 3./H40. Toinen pronssi tuli viestissä kolmikolle Hannu - Jouko - Rauno.

Hs-pikamatkalla Pekka Hakala (H50) ja Hannu Töyrylä (H45) hiihtivät ja suunnistivat hopean arvoisesti ja Rauski jatkoi prossikautta (H40). Kevään SM-pitkillä Nikkasen Eikka H35 näytti vauhdikkaat taitonsa ja oli 3. Hän oli ainoa top 10. Tunturisuunnistuksessa (epävirallinen SM) partio Urpo Särkkä - Esa Nikkanen oli toinen. Kesän SM viesteissä ainoa mitali (pronssi) tuli tutulla kolmikolla Töyrylä - Vääränen - Vanhalakka. Yhteispisteitä kertyi 60.5 ja sillä irtosi 27. sija. (Pisteitä tuoneen SM-yö tuloksia ei ollut käytettävissä).

Talvella 1994 SM-mitalit poimi täsmälleen sama kvartetti kuin edellisenäkin talvena. Nyt Rauno oli henkilökohtaisella matkalla toinen ja Mauno kolmas, Jouko oli viides ja Hannu 10. Viestissä H40 kolmikolle tuli kakkossija. H60-sarjassa kolmikko Mauno Ripattila, Kalevi Rätty ja Seppo Mänttari oli kuudes. Kesäkauden tulokset ovat tallentuneet sellaisiin tiedostoihin, että niistä ei ole arkistossa muuta jälkeä kuin "... huraa, huraa Esa voitto jälleen SM -kultaa. Onnea!"

Talvi 1995 toi edellisten vuosien hs-kisaterveisiin kaksi muutosta. H40-sarjaa hallinnut kolmikko oli varttunut uuteen sarjaan. Nyt he voittivat hs-viestin uudessa H45-sarjassaan. Toinen muutos oli, että henkilökohtaisen mestaruuden otti Vääränen Jouko. Hän oli ykkönen pikamatkalla.

Suomen mestaruuskilpailuihin osallistuu monta muutakin suunnistuksen harrastajaa kuin vuodesta toiseen mitalisijoja kahmivat urheilijat. Veteraanisarjoissa osanotto on vapaata, mutta nuorissa sekä naisten että miesten pääsarjoissa osanotto on rajoitettu. Paikka SM-kilpailuun pitää ansaita kauden aikaisempien näyttöjen tai alueellisten katsastuskilpailujen kautta.

Katsaus kauteen 1996 kertoo, että SM-mitaleita tuli yhteensä kuusi. Rauno Vanhalakka voitti hiihtosuunnistuksessa H45-sarjan. Rauno Vanhalakka, Jouko Vääränen ja Hannu Töyrylä olivat ykkösiä myös hs-viestissä (H45). Kolmas mestari oli Aarne Neuvonen (H65) SM-hs -pitkällä matkalla. Hän otti myös pronssia SM-päivällä ja SM-yöllä. Yöllä SM-pronssia suunnisti myös Jouko Vääränen.

H65 kolmikko Rätty - Ripattila - Neuvonen voitti SM-viestihopeaa.

I - ryhmässä D15-sarjassa Kirsi Vanhalakka oli 6., Noora Linnasalo 31. ja Katri Nousiainen 44. D16-sarjassa Sini Lehto oli 16. Viestissä D16-sarjassa kolmikko Noora- Sini - Kirsi oli komeasti kuudes.

Yösuunnistuksen tuloluetteloista on poimittavissa myös muita KouRa sijoituksia. Hannu Töyrylä H45 oli 22., ja Rauno Vanhalakka 41., H65 Kalevi Rätty 22. Harri Lassila H40 oli maalissa 34., Hilikka Karjalainen 13./D50 ja Sini Lehto 26./D16 Lajilla ja lajilla (hisu/yö) on väliä!

Nuoret nousevat ja ovat SM- mitalisteja vuodesta 1997 eteenpäin

Vuodesta 1997 lähtien seuran arkistosta ei löydy kaikilta vuosilta toimintakertomuksia, joten kattavan SM mitalitilaston tekeminen ei ole mahdollista. Menestymistä SM kilpailussa sarjoissa H/D 16 - 21 on poimittu SSL:n tulosarkistosta. KouRa-lehdenkin painopisteet ja tulostiedottaminen vaihtuivat. Esimerkkinä olkoon vuosi 1997. Hiihtosuunnistuskautta on kuitattu kahdella ytimekkäällä rivillä: " Vääränen vauhdissa. Kultaa SM-pikamatkalta, pronssia normaalimatkalta sekä viestissä kultaa Töyrylän ja Vanhalakan kanssa. Onneksi olkoon."

Kesällä 1997 Kirsi Vanhalakka voitti normaalimatkan sarjassa D16, Seuraavana kesänä hän suunnisti edelleen samassa sarjassa ja saavutti kaksi pronssia (normaalimatka ja pikakisä).

Kirsin mitaliputki jatkui myös kahtena seuraavana kesänä, ensin D17 pitkän matkan mestaruus ja normaalimatkan hopea, kesällä **1999** sarjassa D18 mestaruus normaalimatalla, kakkonen pikakisassa ja kolmas pitkällä matkalla. Bonuksena voitto SM-pyöräsuunnistuksessa.

Kirsin ohella myös Simo Martomaa kahmi SM-mitaleja kesinä **1998 - 1999**. Ensin H16-sarjassa hopeaa sekä pikakisasta että pitkältä matkalta, ja seuraavana vuonna H 17-sarjan mestaruus normaalimatalla (2. Märten Boström) ja pronssia pyöräsuunnistuksessa H18-ikäisissä. D17-sarjan voitti muuan Minna Kauppi Asikkalasta.

KouRa lehden niukasta tulostiedottamisesta **talvi 1998** on poikkeus! Kouvolan Rasti 72 oli talvella 1998 hiihtosuunnistuksen ranking-kolmonen. Edellään Epilän Esa ja Sipoo. Nuorten hyvien sijoitusten lisäksi tulokseen tarvittiin ylemmän ikäkausisarjojen menestymistä. Rauno Vanhalakka oli terve ja sukset kunnossa. Hän oli sarjan H45 ykkönen sekä normaalimatalla että pikakisassa. Lähes samaan ylsi Mauno Ripattila: H70-sarjan kultaa pikamatalla ja hopeaa normaalimatalla. Myös Hannu Töyrylä ja Pekka Hakala ottivat henkilökohtaisen normaalimatkojen SM-mitalin. Hannu oli H50-sarjan kolmas ja Pekka H55:ssä toinen. Viestissä tosipapat Kalevi - Mauno - Arne voittivat H65-sarjan. Hannu, Jouko ja Rauno olivat hs-viestikolmosia sarjassa H45. Tuloluettelossa kiintyy huomio myös seuran kunniajäseneen Erkki Haimiin. Hän on ollut seuratoimitsijana ja kilpailijana mukana sen ensimmäisistä päivistä lähtien. Vuoden 1998 hs-normaalimatkoilla Erkki oli edelleen plakettuurheilija. Hän oli sarjan H75 kuudes!

Uusi vuosituhat

- hallintoa tarvitaan edelleen

Kaksituhatukselle siirryttäessä seuran puheenjohtaja aloitti Jorma Laukkanen ja sihteerin tehtävät otti hoitaakseen Harri Lassila. Varapuheenjohtaja oli Antero Rossi, joka oli ollut mukana seuran hallinnossa pientä taukoa lukuun ottamatta vuodesta 1978 lähtien. Ylipitkää mukana olemista selittävät luottamustehtävät, jotka mahdollistivat mutkattoman yhteydenpidon ja viestien välittämisen sekä kaupungin hallintoon, lääninhallitukseen että Kouvolan Sivistys- ja Urheilutalossäätiöön.

Hallituksen muut jäsenet olivat Rauno Vanhalakka (nuorisotoiminta), Jorma Oksanen ja Pentti Torikka (kunto-/iltarastit), Pertti Veijalainen (kartta-asiamies) sekä Risto Taina (talous).

Uusi kasvo, Esko Turkka, huolehti hallituksen ulkopuolisena jäsenenä valmennustoiminnasta.

Vuoden 2004 alussa Antero Rossi ja Jorma Oksanen jäivät pois hallitustyöstä. Esko Turkka tuli Jorman tilalle. Pertti Veijalainen hoiti kartta-asiamiehen työn ohella varapuheenjohtajan pestiä. Jaostot olivat pieniä, mutta tehokkaita!

Valmennusjaosto: Esko Turkka ja Jorma Laukkanen

Nuorisajaosto: Rauno Vanhalakka, Helena Hasu, Pekka Nurminen, Anni Linnasalo ja Seppo Ollila

Kilpailujaosto: Harri Lassila, Hannu Reiman ja Lars Forsblom

Talous; koko hallitus

Tilintarkastajat: Kalevi Rätty ja Pekka Juusti, varalla Juha Lankinen ja Tuula Ollila.

Seuratoiminta on sillä tavalla jännää hommaa, että siinä voi tehdä monta uraa! Joko niin, että vuosien kuluessa tehtäviä vaihdellaan (Jussi Sipilä, Kalevi Rätty, Heli Salonen, Jorma Laukkanen, Harri Lassila) tai että elämän tilanteiden muuttuessa toiminnasta voi astua hetkeksi sivuun ja palata sitten aikanaan uudelleen. Hyviä esimerkkejä tästä paluumuuttajista on muutamat seuran viimeisen hallituksen jäsenet. Puheenjohtaja Urpo Särkkä (sihteeri 80-luvulla), Kari Ylönen (entinen puheenjohtaja ja kartan tekijä). Kirsi Kiiskinen os. Vanhalakka (KouRa-lehden toimittaja). Kaikki seuran entisiä huippusuunnistajia! Myös mm. Jarkko Tynys, Pirita Warttinen ja Pekka Nurminen muistetaan kilpaurheilijoina aikaisemmilta vuosilta.

Menestystä SM-hiihtosuunnistuksessa heti 2000-luvun alussa

Vuosituuhannen ensimmäiset mitalit tulivat hiihtosuunnistuksessa. Aikakirjoista löytyy merkintä Kirsi Vanhalakan pronssimitallista D20 hs-normaalitymatkalta ja viestipronssi H18-joukkueelta Tuukka Turkka - Aapo Laiho - Simo Mertanen.

Vuosi 2001 oli kilpailumenestyksellä mitattuna seuran parhaita. (paremmin meni 2003 ja 2008). Erityisesti hiihtosuunnistuksessa tuli menestystä. Kirsi Vanhalakka voitti nuorten MM-kultaa viestissä ja pronssia henkilökohtaisessa kisassa. Hän voitti myös kaksi SM hs-kultaa D20.

Kirsin lisäksi hs-kultaa saivat Tuukka Turkka H18, Rauno Vanhalakka H50-sarjassa kaikki kolme kultaa (hs-pikamatka, normaalimatka ja viesti yhdessä Jouko Vääräsen ja Hannu Töyrylän kanssa). Seitsemäs hs-kulta ojennettiin Kalevi Rädylle H70. Hän suunnisti myös kesällä pronssia pitkän matkan kisassa ja hopeata hs-viestissä yhdessä Mauno Ripatin ja Aarne Neuvosen kanssa. Aarne otti viestin lisäksi kolme henkilökohtaista SM-mitalia (2. hs-pika, 2. kesäisessä pikakisassa sekä 3. kesän normaalimatalla).

Tuukka Turkka H18 oli 2001 neljän SM-mitalin mies. Voitettuna hs-pikakisan lisäksi tuli kolme hopeaa (hs-normaali ja pyöräsuunnistus sekä yhdessä Simo Mertasen ja Aapo Laihon kanssa H20 sarja). Aapo voitti myös henkilökohtaisen hopeamitalin sarjassa H16. Nuoret D16 naiset Saara Turkka, Sari Vääränen ja Maria Kahelin olivat myös vahvoja ja taitavia. He saivat hopeaa hiihtosuunnistusviestissä ja viestipronssin kesällä. Saara otti myös henkilökohtaisen mitalin, SM-pronssia hiihtosuunnistuksen normaalimatalla. Yhteensä 21 SM-mitalia. Huikea kausi.

Seuraavana vuonna **2002** SM-mitaleja tuli yhteensä 12. Nuorten osalta sarjamääritykset hieman muuttuivat, mutta se ehkä vain paransi mahdollisuuksia. Tuukka Turkka hiihti ja suunnisti nuorten MM-kilpailussa kaksi kultaa (pikamatka ja viesti). Kirsi Vanhalakan arvokisamitali tuli Pohjoismaiden mestaruuskilpailuista; pronssia hs-viestissä.

Suomen mestaruus -mitaleita saivat tutut nimet Tuukka Turkka H20 (1. pyörä, 2. hs-normaali, 2 hs-pika ja 3. hs-viestissä yhdessä Aapo Laineen ja Simo Mertasen kanssa). Sisarensa Saara Turkka sai kolme mitalia (D17-sarjan 3. kesän normaalimatalla, mestari D18 hs- pikakisassa ja toinen hs-normaalitymatalla). Veteraaneista tuttu kuusikko Ripattila - Neuvonen - Rätty ja Töyrylä - Vääränen - Vanhalakka olivat sarjoissaan H70 ja H50 hiihtosuunnistusviesteissä hopealla. Lisäksi Rauno otti mestaruuden hs-pikakisassa, Mauno oli hs-normaalitymatalla toinen ja Aarne kesällä kolmas.

Vuosi 2003 lienee ollut menestyksellä seuran historian huippuvuosi. SM-mitaleja tuli 23 (10 + 6 + 7) talvella, kesällä ja pyörällä. Veteraaneissa kunnostautuivat tutut ukot. Nuorten menestyksen olen poiminut SSL:n tilastoista ja menestys oli hyvä! Hiihtosuunnistuksessa KouRa oli jo vuosia ollut hyvin esillä nuorten ja veteraanien ansioista. Nyt kävi niin, että H20-sarjan hs-viestissä voiton vei KouRa I (Tuukka Turkka - Jyri Mäkeläinen - Jonne Lehto) ja pronssia nappasi KouRa II (Aapo

Laiho - Teemu Lojamo - Matti Liukkonen). Kaksi mitalia tuli myös pikakisassa (1. Tuukka, 3. Jyri) Kolmannen mestaruutensa Tuukka otti normaalimatalla. Myös siskonsa Saara kunnostautui. Hän voitti normaalimatkan ja oli pikakisan toinen.

Jonne Lehto, oli otsikoissa myös vuotta **2004**. Nuorten hiihtosuunnistuksen MM kisoissa hän voitti kaiken. Oli ykkönen pikamatalla, normaalimatalla ja viestissä!

Niin kuin toisaalla on todettu veteraanisuunnistajat kävivät melko säännöllisesti omissa MM-kilpailuissaan. Monen kohdalta matkat olivat usein myös lomamatkoja, eikä tuloksiakaan ole tullut toimintakertomuksiin tai KouRa lehteen aina merkattua. Vuosi 2004 näyttää tehnee poikkeuksen. Vuokatin hiihtosuunnistuksen MM-kisoista on tiedossa, että H75-sarjassa Mauno Ripattila oli hopealla, samoin Jouko Vääränen H55. Pronssia sai samassa sarjassa Rauno Vanhalakka.

Suomen mestaruuksista kilpailtaessa perinnepojat toivat tuttuun tapaan mitaleita. Kolmikko Töyrylä Vääränen - Vanhalakka voitti hs-viestin uudessa sarjassaan H55. Jokke voitti pikamatkan ja Rauski varmisti kaksoisvoiton. Kolmannen mitalin, pronssia, Rauno sai hs-normaalimatalla. Toinen voimakolmikko Rätty - Neuvonen - Ripattila hiihti ja sunnisti H70 viestissä hopealla. Saman värinen oli myös Mannen henkilökohtainen normaalimatkan mitali.

Nuoremmasta kaartista Jonne Lehto voitti H20 SM-kultaa sekä normaalimatalla että pikakisassa. Hanna Laakso oli D20-sarjan pikakisan kolmonen ja yhdessä Sari Vääräsen ja Katja Vanhalakan kanssa he nappasivat D20 hopeaa hs-viestissä.

Kesältä ei tuloksia löytynyt, joten SM mitalia kirjataan historian kirjaan 10 (4 + 4 + 2).

Menestys jatkuu vuosikymmenen lopullakin

2005 tulostiedot perustuvat KouRa lehden uutiseen ja SSL:n I-ryhmän tilastoihin. Riikka Rauhala - Kirsi Vanhalakka - Salla Lehto voitti D20 hs -viestissä kultaa. Pikakisassa Hanna Laakso sai D20 pronssia ja Katja Vanhalakka D16-sarjan hopeaa. Myös papat ja ikipapat ovat menestyneet, koska KouRasti uutisoi, että KouRa oli hiihtosuunnistustalven paras seura Suomessa. Talven jälkeen pisteitä oli kasassa 107. Toisena oli Joutsenon Kullervo 88 pisteellä. Kesälle lähettäessä Hakalan Pekka johti H60-ranking-tilastoa. Mauno Ripattila oli sarjan H75 toinen ja Jouko Vääränen 3./H55.

Seuraava vuonna 2006 hs-viestivoitto tuli D21 sarjassa joukkueella Sari Vääränen - Riikka Rauhala - Kirsi Vanhalakka. Kirsin pikkusisko Katja hiihti ja suunnisti hs-pikakisan D18-pronssia. SM kultamitaleita tuli 5 (Jouko Vääränen H55, Mauno Ripattila H75 kaksi, samoin Arne Neuvonen. Hopeamitaleja tuli 6 ja pronssia 4; yhteensä 15.

Vuoden 2006 kohdalla kannattaa huomioida, että sekä Kirsi että Katja Vanhalakka kuuluivat Suomen hiihtosuunnistus-maajoukkueisiin. Kirsi A-maajoukkueeseen ja Katja nuorten joukkueeseen.

Pikakisa muuttui **2007** hs-sprintiksi. Kirsi oli edelleen kunnossa ja D21-sarjassa tuli hopeaa. Katja oli D18-sarjan toinen ja hs-viestissä D21-naiset Katja - Kirsi - ja Riikka Suomalainen oli kolmas. Katja voitti nuorten MM-pronssia D20-sarjan hiihtosuunnistusviestissä. Suomen mestaruuksia tuli kolme Rauno Vanhalakka, Arne Neuvonen ja H75/hs-viesti Neuvonen - Rätty - Ripattila. Myös hopea tuli kolme Kirsin ja Katjan lisäksi hs-viestikolmikko Vanhalakka - Vääränen - Töyrylä.

Vuosi **2008** oli maajoukkue-edustuksilla ja SM-mitaleilla mitattuna huippuvuosi. Kirsi ja Katja kuuluivat edelleen hs-maajoukkueisiin ja molemmat saivat myös arvokisamitalin. Kirsi MC-viestihopeaa Kazakstanissa ja Katja MM-hopeaa D20 hs-kilpailussa. Kolmas maajoukkueurheilija oli Tuulla Turkka. Hän edusti Suomea sekä EM- että MM-kilpailuissa.

SM-mitaleita tuli jälleen iso määrä: 7 kultaa, 4 hopeaa ja 9 pronssia eli yhteensä 20. Tuojina edellisiltä vuosilta tutut nimet sillä muutoksella, että Riikka Rauhala oli nyt Suomalainen. Joukkoon oli tullut myös yksi uusi nimi Marja Laukkanen. Hän suunnisti kakkosryhmän SM-kisoissa yöllä hopeaa ja keskimatkalta pronssia.

Seurahistoriaa teki H80-sarjaan siirtynyt Mauno Ripattila. Hän saalisti kuusi (6) SM-mitalia, joista kolme kultaista, kaksi hopeaa ja yksi pronssi. Mitaleita tuli talvella ja kesällä, päivällä ja yöllä.

Vuonna 2009 Kouvolan Rastin lipun alla hiihdetyt ja suunnistetut ykkösryhmän mitalit sai edelleen maajoukkueeseen kuulunut Katja Vanhalakka. Hän oli sarjassaan D20 toinen sekä pitkällä matkalla että keskimatkalla. Opiskelemaan hakeutuminen ja muut elämän kiireet aiheuttivat sen, että nuorten hyvät viestijoukkueet hajosivat.

Yksi uusi arvokilpailu nosti päätään; Lumi-Toukola. Viestinelikkö Katja Vanhalakka - Riikka Suomalainen - Sari Vääränen - Salla Töyrylä voitti 2002 Lumi-Toukolan viestin.

Yhteensä SM mitaleita saatiin yhdeksän (4 + 3 + 2). Mauno Ripattila otti 3 kultaa ja Rauno Vanhalakka uudessa H60-sarjassa yhden. Vanhalakka voitti Kouvolan Rastin väreissä neljällä vuosikymmenellä ja seitsemässä sarjassa SM mitaleja!

Vuosi 2010 oli historian viimeinen vuosi, jolloin Kouvolan Rasti esiintyi SM-mitalitilastoissa. Toimintakertomuksen mukaan "Henkilökohtaisille SM-mitaleille ylsivät Rauno Vanhalakka (H60) ja Mauno Ripattila (H80). Viestin SM-mitaleita saivat hiihtosuunnistuksessa naisten viestijoukkue Katja Vanhalakka - Sari Vääränen - Kirsi Vanhalakka, pariviestissä Sari Vääränen ja Kirsi Vanhalakka sekä H50-sarjan joukkue Hannu Töyrylä - Esko Turkka - Rauno Vanhalakka. Mitalien määrästä ja väristä ei toimintakertomuksessa tai KouRastissa puhuta mitään! SSL:n tilastoistakaan ei löydy tuloksia veteraanisarjoista.

Suunnistuspiireissä Kouvolan Rasti tunnettiin viestisuunnistusseurana. Maineen loivat 1970- ja 1980-luvuilla pääasiassa miehet. Seuraavilla vuosikymmenillä sitä jatkoivat juniorisarjan tytöt ja pojat sekä ikämieheksi ja veteraaneiksi varttuneet entiset nuorukaiset. Seuran värit piti SM-viestimitalikannassa hyvä juniorityö ja muutama onnistunut seurasiirto, naiset ja nuoret miehet sekä sitkeä ja monilukuisena säilynyt veteraaniosasto.

Vaikka kattavaa tilastotietoa ei ole käytettävissä, niin vajavaistenkin tietojen mukaan 2000-luvun ensimmäinen vuosikymmen oli kilpailullisesti Kouvolan Rastin menestyksekkäin vuosikymmen. Lajivalikoima oli laajempi kuin koskaan. Kun osajia oli joka lajissa (hiihtosuunnistus, kesäsuunnistus, pyöräsuunnistus) ja kaikilla matkoilla sprintistä ylipitkiin, oli tulos hyvä. Ainakin 134 mitalia, joista 48 kultaa, 48 hopeaa ja 38 pronssia.

Hiihtosuunnistusmenestystä myös MM- ja EM- sekä MC- rasteilta

Kahdella ensimmäisellä vuosikymmenellä Heikki Peltola oli näkyvin ja menestynein nimi MC- ja muilla kansainvälisillä rasteilla. Maaotteluedustuksia (vast.) kertyi toki monelle muullekin (Kimmo Hakanen, Erkki Laukkanen, Esa Nikkanen, Helena ja Katri Karjalainen)

2000-luvulle siirryttäessä Suomen MM-hiihtosuunnistusmaajoukkueessa oli Kouvolan Rastin kasvatteja tai seuraa edustaneita urheilijoita lähes koko ensimmäisen vuosikymmenen.

Kirsi Vanhalakka aloitti jo edellisellä vuosikymmenellä nuorten sarjoissa EM-tasolla. MM-tasolla hän sai kaksi viestikultaa: vuonna 2000 joukkueella Salla Lehto - Kirsi Vanhalakka - Aino Maria Hirvi ja vuonna 2001 kolmikolla Katri Mehtälä - Marttina Joensuu - Kirsi Vanhalakka. Hän sai myös henkilökohtaisen pronssimitalin normaalimatalla. Kymmenen joukkoon sijoittumisia tuli uralla lisäksi kaksi.

Kirsin maajoukkueura jatkui EM-, MM- ja MC-tasolla vuoteen 2008 saakka.

Myös Salla Lehto voitti henkilökohtaisia MM-mitaleja edustaessaan silloin Epilän Esaa.

Vuodet 2002, 2003 ja 2004 olivat Tuukka Turkan ja Jonne Lehdon. Vuonna 2002 Tuukka voitti pikamatkan ja joukkueella Tuukka Turkka - Jonne Lehto - Steffan Tunis nuorten MM-kultaa viestissä. Vuonna 2003 Jonne voitti normaalimatkan ja Tuukka oli neljäs. Pikamatkan ykkönen oli puolestaan Tuukka ja viestissä tuli hopeaa samalla joukkueelle (Tuukka - Jonne - Steffan) kuin edellisenäkin vuonna.

Vuokatissa 2004 Jonne sitten otti kaiken. Hän voitti pikamatkan, normaalimatkan ja oli viestin voittajajoukkueessa.

Katja Vanhalakka kuului hs-maajoukkueen vakiokalustoon vv 2006-2009. Henkilökohtaisilla matkoilla tuli muutama sijoittuminen kymmenen joukkoon. Viestimitaleja hän sai kaksi, pronssia 2007 Itävallan Salzburgista ja hopeaa 2008 Bulgarian Dospatista.

Tuukka Turkka kuului hiihtosuunnistuksen ohella myös pyöräsuunnistuksen maajoukkueeseen.

Pyöräsuunnistus, joka syntyi kilpailulajina Suomen Ladun ja Kouvolan Ladun aktiivien kehittämänä 1980-luvun lopulla, siirtyi SSL:n viralliseksi lajiksi **1996**. Lajista tuli useita mitaleja myös KouRan nuorille. Kirsin ja Simon ohella SM-mitaleja pääsarjoissa voittivat ainakin **1999** Riikka Rauhala, joka oli toinen D20, ja Tuukka Turkka kolmas H16. Tuukka voitti SM kultaa **2002** sarjassa H20 normaalimatalla ja **2003** pikamatkan hopean sekä normaalimatkan pronssin.

Juhla ja arki vuorottelevat

Seuran mestarit ja muut vuosikouksessa muistetut

Alkuvuosista lähtien KouRassa järjestettiin hieman vaihtelevalla ohjelmalla seuran mestaruuskilpailuja monissa lajeissa. Päälaji oli tietysti suunnistus päivällä ja yöllä, mutta myös hiihto- ja hiihtosuunnistusmestaruuksista taisteltiin useana talvena. Pitkäaikaisen seura-aktiivin Seppo Tahvanaisen mielilaji oli latusuunnistus, ja siinäkin lajissa kisailtiin muutaman kerran. Samoin

tarkkuussuunnistusta kokeiltiin jonakin syksynä. Maastajuoksussa kisailivat ainakin oravapolkukäiset vikkelläkintut. Keväiset testijuoksut taisivat olla muutamille lähes vuoden tärkein kisa!

Seuran huippujen ja muidenkin kilpasuunnistajien mottona oli mm. Heikki Peltolan jossakin lehtijutussa mainitsema "seurahenki ja taito". Tämä näkyi mm. siinä, että huippusuunnistajatkin pitivät seuran mestaruuskilpailuja arvossa. Vuoden 1979 kärkikuusikko oli Peltola, Vanhalakka, Peltonen, Jähi, Hakanen, Kiskonen ja nuorten ykkönen, maaotteluedustaja Erkki Laukkanen. Kisa ei ollut mikään pikkukipaisu, sillä pääsarjan matka oli 12,5 km ja nuorissakin 9.6 km! Ne olivat ajalle tyypillisiä kansallisten kilpailujen matkoja. Voittoajat pyörivät 75 - 80 minuutin haarukassa.

Vuosikokouksiin ei yleensä ole suurta tungosta. Kouvolan Rasti -72 keksi tavan palkita seuran mestarit kokouksen yhteydessä, ja se toi monta uutta kokousedustajaa! Vuoden **1991** kokouksessa palkittiin mestaruuskisoissa pärjänneiden lisäksi myös vuoden kouralainen (Antero Kalojärvi), vuoden suunnistaja (Rauno Vanhalakka), vuoden naissuunnistaja (Piritta Wartainen) sekä vuoden nuori suunnistaja (Katri Lehtikangas). Vuonna **1996** palkittiin vuoden tyttösuunnistaja (Kirsi Vanhalakka), poikasuunnistaja (Simo Mertanen), rehti tyttösuunnistaja (Terhi Harjula) ja rehti poikasuunnistaja (Mikko Hatara).

Joskus muistettiin myös pyöreitä vuosia täyttäneitä, jos he merkkipäivänään olivat olleet "matkoilla". Lahja oli pitkään Jukolan Viestin tarina. Hyvä perinne, joka jossain vaiheessa harmillisesti katkesi.

Välillä vietettiin vuosijuhlia

Seuran "puolikurssijuhlusta" on toisaalla oma lukunsa. Mutta muitakin vuosijuhlia järjestettiin. **10-vuotis-** ja **15-vuotis**juhlien yhteydessä 1982 ja 1987 julkaistiin historiavihkoset. 15-vuotisjuhlien päävieras oli maakunnan suurhiihtäjä Marjatta Kajosmaa, joka pikkujoulun yhteydessä 14.11.1987 pidetyssä juhlassa kertoi urastaan ja antoi nuorille rohkaisevia ja kannustavia vihjeitä harjoitteluun.

Kolmenkymmenen vuoden seurataivalta juhlittiin syksyllä 2002 Valkealan mailapelihallilla järjestetyn liikuntatapahtuman muodossa. Vuoden urheilijatähdet olivat Tuukka Turkka (nuorten maailmanmestari hs-pikamatkalla ja viestissä) ja Kirsi Vanhalakka (pronssia PM-hs-viestissä). Erkki Vitikainen kutsuttiin kunniajäseneksi nro 2 ja Hilikka Karjalainen, Seppo Ollila ja Veikko Nurkka palkittiin seuran hopeisella ansiomerkillä.

Kouvolalaisten yhteisöjen ja järjestöjen juhlapaikaksi vakiintunut Tuulensuoja oli **40-vuotisjuhlien** pitopaikka. Juhlapäivä oli 4.11.2012. Juhlaesitelmän piti kuntosuunnistukseen vahvasti hurahtanut kansanedustaja Sakari Smeds. Historiaan luotaavasta ja hyvä tuulta virittelevästä ohjelmasta vastasivat Kirsi Kiiskinen ja Jarkko Tynys juhlakahvien ja kakun kera.

Rastiviikoilla kotimaassa ja maailmalla

Rastiviikot ovat oiva tapa viettää liikunnallinen lomaviikko tai toisena ääripäänä keskittyä yhden viikon ajan vain suunnistamiseen vaihtelevissa maastoissa. Ensimmäiset merkinnät rastiviikoille osallistumisesta löytyvät seuran ihan ensimmäisiltä vuosilta. Johtokunnassa käytiin keskustelua siitä, maksaako seura Sveitsin Rastiviikon osanoton. Päätös oli, että ei makseta. Ei ollut rahaa!

Rastiviikkoinnostuksesta on esimerkkinä kesän **1988** Kainuun Rastiviikon tuloluettelo, joka kertoo, että 37 seuran edustajaa kahlasi koko viikon läpi. Lisäksi 3 osallistui kolmen osakisaan.

Seuraavassa poimintoja kesän 1998 rastiviikoilta. Monta maata ja monta viikkoa!

Giordi della 5 Valle di Non 7.-11.7 eli 5 päivää Italiassa oli suunnistusviikko, johon mm. Kirsi Vanhalakka nuorten valmennusleiriläisenä osallistui. Viikolle osallistui 2800 suunnistajaa 31 maasta. Suomalaisia paikalla oli noin 180. Kirsin raportin mukaan radoilla korkeuseroja oli enemmän kuin Suomen kisoissa yleensä, mutta vastaavasti maastopohja oli parempaa juosta. Kirsi oli sarjansa paras suomalainen. Kokonaissijoitus oli 4. Edellään kaksi tsekkiä ja yksi sveitsiläinen.

Samalla suunnalla, **Sveitsissä**, järjestettiin myös kesäisin rastiviikko, johon muutama KouRankin suunnistaja osallistui. Heikki Peltonen oli ahkera kävijä ja yksi Sveitsissä menestyneistä.

O-Ringen Ruotsissa kuuluu sarjaan legendaariset viikot. Kesällä **1998** tuloluetteloista näkyy tuttuja nimiä: D18L / 2. Sini Lehto ja 9. Noora Linnasalo, D21L / 71. Satu Lehto, H50-1 / 4. Heikki Peltonen ja H50M / 135. Arto Lehto.

Tanskan **Själlands 3-dagen** tuloksista löytyy: D14A / 1. Saara Turkka ja H16A / 7. Tuukka Turkka.

Kotimaan viikoista eniten väkeä vetivät Kainuun Rastiviikko ja Fin 5. Muutamia poimintoja **1998** Kainuusta: H16E / 1. Simo Mertanen ja 26. Tuukka Turkka, H45 / 24. Jouko Vääränen, H55 A / 19. Pentti Torikka, H65 / 7. Kalevi Rätty ja 52. Pekka Juusti (hyvin uskollinen Kainuun kävijä vuosikymmeniä). H70 / 2. Mauno Ripattila ja D 18 / 13. Pirjo Vääränen.

Samana kesänä Ikaalisten FIN 5 kisassa tuli ainakin yksi sarjavoitto. H50 / 1. Heikki Peltonen. H55A sarjassa Pertti Veijalainen oli 6. ja H21C Pekka Nurminen 5. D20 sarjassa Maija Kekki oli neljäs ja sarjassa D18E / 18. Noora Linnasalo .

Rastiviikkoihin verrattavia suunnistuksen massatapahtumia olivat veteraanien MM -kilpailut. Niihinkin Kouvolan Rastin kilpailevia ja kuntoilevia veteraaneja on vuosikymmenien kuluessa osallistunut iso joukko. Vain harvat tulokset ovat jaksaneet matkata maailmalta toiminta-kertomuksiin tai seuran omaan lehteen. Menestystä niistäkin kisoista on joskus saavutettu, niin kuin toisaalla on todettu. Kuntosuunnistajille nekin kisamatkat ovat olleet yhtä mieleenpainuvia ja mukavia kuin itse kilpaileminen tai niiden tulosten muistelemisen.

Suunnistusretket Viroon, Venäjälle ja Unkariin

Suunnistusmatkat Viroon perustuivat vastavuoroisuus-periaatteelle. Kun Viro vielä 1980 luvulla oli osa Neuvostoliittoa, viisumimuodollisuuksien, kulkuyhteyksien ja majoituksen järjestelyjen vuoksi matkoja piti valmistella hyvän aikaa ennen varsinaista h-hetkeä. Kokemukset olivat heti ensikäynnistä hyviä ja yhteistyötä jatkettiin varsinkin suunnistusseura TON kautta. Käynnistävänä ja suunnistusvaihtoa ylläpitävä voima oli Seppo Tahvanainen ja hänen hyvät yhteytensä.

Muutamia tuloksiakin matkoilta on aikakirjoihin jäänyt: Tallinnan kansainvälisissä kilpailuissa 24 - 25.6.1988 Kouvolaan tuli kaksi voittoa. Tero Tahvanainen voitti M16-sarjan ja Mauno Ripattila oli paras M60. Vesa Forsblom oli toinen M18:ssa ja Teemu Koho kolmas M20-sarjassa. Myös niin sanotuissa iltarastisarjoissa tuli monta hyvää sijoitusta Kouvolan Rastin suunnistajille.

Kouvolan ystävyyskaupunki **Balatonfüred** Unkarissa oli **1997** lähtien monena keväänä suosittu leiri- ja kevätkisailun paikka. Pöytäkirjoista löytyy mm seuraava maininta: "Unkariin lähtee ainakin 13 kouralaista leirille 22 - 29.3.1997". Harri Lassila toimi tarmokkaana puuhamiehenä sekä rastin että Suomi-Unkari Seuran lipun alla. Suunnistuksen ohella Harrin kiuasprojektit ovat vieläkin (2020) balatonilaisten mielissä!

Pieniä ryhmiä kävi 1989-1991 suunnistamassa (ja hiihtämässä) Venäjän Petroskoissa ja myöhemmin Karjalan kannaksen joissakin kilpailuissa. Tuloksia ei ole tiedostoihin tallentunut, mutta Harrin kiuasprojektia vähäisempi "verkkoja Vieljärvelle" ilahdutti kiitollisia kyläläisiä.

Monenmoista talkootoimintaa

Talkootoiminta oli Kouvolan Rasti 72 toiminnassa keskeinen keino hankkia tuloja, järjestää isoja ja pieniä kilpailuja, tehdä laadukkaita karttoja sekä hoitaa laaja ja laadukas ohjaus ja valmennustoiminta. Esimerkiksi isojenkin kilpailujen (kuten Jukolan Viestin ja FIN5) organisaatioissa kaikki vastuutehtävät hoidettiin täysin talkootyönä ja harrastuspohjalta, yleensä vuosilomilla.

Jukolan Viestin ja FIN5-kilpailujen järjestäminen vaatii kuitenkin niin paljon rutiinitöitä toimistolla ja yhteistyökumppaneiden yhteydenottoja, että niiden hoitaminen työn ohessa oli mahdotonta. Niinpä sekä Jukolan Viestin että Fin5 -toimistoissa oli muutaman kuukauden palkattu toimistotyöntekijä. Hän hoiti lähinnä postitusta ja puhelinviestiliikennettä sekä muita juoksevia sihteeritason asioita ja ns. heti hoidettavia käytännön asioita.

Alkuvuosina **metsään** liittyvät **aktiviteetit** olivat yleisin talkootyön muoto. Oli metsän istutusta ja raivaamista sekä taimikoiden hoitoniittoja. Välitettiin myös joulukuusia. Myöhemmin, 1970-1980-lukujen taitteessa, pilkottiin useana syksynä rangoista kymmeniä kuutiota polttopuita. Vaikka moottorisaha oli jo tuolloin varsin kätevä peli, käytti moni meistä voiman ja sitkeyden hankkimiseksi työvälineenä pokasahaa ja perinteistä kirvestä mm. apteekkari Fuchin huvilalla Karhulajärven rannalla. Puutalkoiden lisäksi samalla tontilla rakennettiin myös tonttia kiertävää riukuaitaa.

KouRan reipas väki oli haluttua talkoovoimaa myös muiden (urheilu)seurojen järjestämissä kilpailuissa ja tapahtumissa. Töitä tehtiin Kymenlaakson Messuilla, Kuninkuusraveissa ja monissa muissa tapahtumissa, kuten Kalevan Kisoissa ja maaotteluissa, joita Kouvolan Urheilijat suuruutensa päivinä järjesti useita. Kalevan Kisojen 1982 järjestyksenvalvonnassa tehtiin kolmen päivän aikana 500 työtuntia. Vastapalveluna KU:n väki teki vastaavan tuntimäärän seuraavana vuonna Selänpään Jukolassa.

Läpi vuosikymmenien **naisten osuus kisaravintolan** pyörittämisessä oli merkittävä keino ansaita markkoja ja euroja. Jotta tuotto olisi ollut maksimaalinen, naiset myös leipoivat itse suuren osan ravintolassa myytävistä suolaisista ja makeista kahvileivistä. Monen suunnistajan äiti tai vaimo teki vuosikausia pyyteetöntä työtä. Ehkä kaikkein innostunein ja pitkäaikaisin leipoja ja ravintolaaktiivi oli Taina "Ilkanäiti" Sihvola. Mutta, niin kuin toisaalta voidaan lukea, oli heitä vuosikymmenien kuluessa monta, monta muutakin tarmokasta ja idearikasta puuhaihmistä.

Erilaiset arpajaiset oli yksi keino hankkia tuloja. Pienimuotoisten pika-arpajaisten (arvat myytiin ja palkinnot arvottiin samassa tilaisuudessa) järjestettiin, ja ainakin yhdet Kymen lääninhallituksen luvan vaatineet tavara-arpajaiset; anottiin lupa myydä 2000 kpl 10 markan hintaista arpaa, eli arpoja yhteensä 20 000 markalla (vastaa 2017 rahan arvon mukaan n 5000 €).

Kaksi talkoohanketta on jäänyt erikoislaatuutensa vuoksi monen mieleen. Utin varuskunta-alueelta **purettiin** useita huoneistoja käsittävä lautavuorattu hirsirunkoinen **asuintalo**. Uuni- ja muut käyttökelpoiset tiilet pudistettiin vanhasta laastista ja myytiin edelleen. Samoin hirret ja kaikki muukin käyttökelpoinen ja kierrätyksen kelpaava materiaali myytiin.

Toinen taloprojekti jäi suunnitteluasteelle. Syksyllä 1992 syntyi mm. Kalevi Rädyn päässä ajatus, että jospa **ostettaisiin** vähän ikääntynyt **pienkerrostalo** ja kunnostettaisiin se sitten talkootyönä! Joulukuun lopulla johtokunta muutamalla asiantuntijalla vahvistettuna kokoontui ainakin kahtena iltana pohtimaan asiaa. Käpylässä oli tarjolla konkurssin kautta pankin haltuun joutunut vuosina 1957 ja 1959 rakennettu 16 asuinhuoneistoa käsittävä kerrostalo. Projekti eteni niin pitkälle, että rahoitusjärjestelyt (laina ja sen takaisinmaksu), alustava korjaussuunnitelman ja alustava kustannusarvio olivat jo valmiina. Ennen lopullista päätöstä päätettiin teettää talossa perusteellinen kuntotarkastus. Kartoitettiin myös seuran jäsenten rakentamiseen liittyvää osaamistasoa ja intoa ryhtyä projektiin. Kuntotarkastuksen ilmeni, että mm. asbestitöihin liittyy niin paljon haasteita, että vuoden 1993 alusta toimintansa aloittanut uusi johtokunta ei projektia käynnistänyt. Onneksi?

Vuonna 1992 oli vireillä muitakin talkoohankkeita. Johtokunnassa syntyi ajatus selvittää **käpyjen keräystä**; onko markkinoita ja löytyykö sopivaa paikka kerätä. Urpo Särkkä toimi selvitysmiehenä, mutta isoa tulon lähdeä siitäkään projektista ei muodostunut.

Myös muihin varsinaisen seuratoiminnan ulkopuolisiin pieniin, illan tai viikonlopun mittaisiin talkoisiin osallistuttiin. Yksi vuosia kestänyt aktiviteetti oli avustaa Utti abc open -seikkailukilpailun ja kaukopartiohiihdon tapaisien kilpailujen järjestelyissä.

KouRa -lehti

Kouvolan Rastissa kiinnitettiin huomiota seuran sisäiseen tiedottamiseen heti seuran perustamisesta alkaen. Heti alusta lähtien oli käytössä erilaisia monistettuja seuratiedotteita. Lehden syntysanat on kirjoitettu 1975 johtokunnan pöytäkirjan: "päätettiin (periaatteessa) aloittaa jälleen monistetun seuralehden julkaiseminen". Seuraavana vuonna tehtiin päätös, että KouRa -lehti pyritään julkaisemaan kuukausittain, ja se jaetaan käsijakeluna mm. urheiluliikkeiden (esim. Sokos ja Intersport) kautta. Vuoden 1978 alusta lehti postitetaan 5 mk vuosimaksulla suoraan koteihin.

Lehden täyttäessä 10 vuotta maaliskuussa 1985 tiedottaja-päätoimittaja Erkki Vitikainen kirjoitti: "Lehden isä ja pitkäaikainen toimittaja Heikki Peltonen teki maaliskuussa 1975 ensimmäisen numeron, joka oli nelisivuinen ja värillinen. Etu- ja takasivut oli kirjoitettu käsin, mutta sisäsivut olivat konekirjoitustekstiä."

Johtokunta edellytti alusta alkaen, että jaostojen tulee toimittaa aineisto riittävän ajoissa ja pyytämättä toimittajalle! Järjestelmällä oli se hyvä puoli, että se pakotti jaostot suunnittelemaan (ja tiedottamaan) toiminnastaan ja mm. miettimään erilaisten tapahtumaorganisaatiot ajoissa. Tämä antoi myös ulospäin kuvan hyvin ja monipuolisesti toimivasta seurasta.

KouRa lehti on ollut tärkeä koko seuran historian ajan. Vuoden 1982 toimintakertomuksessa asia ilmaistaan ytimekkäästi; "Tiedotusvälineenä ja jäsenten välisenä yhdyssiteenä on toiminut KouRa-lehti. Lehti ilmestyi toimintakauden aikana 11 kertaa ja se on jaettu noin 300 osoitteeseen!"

Lehden toimittajista ei ihan aukotonta tietoa ole; kaikkiin lehtiin ei ole toimittajaa merkitty! Tiedossa on kuitenkin, että Heikin jälkeen vv 1981 - 1983 lehteä toimitti Marja Laitinen. Vuodet 1984 -1988 siitä vastasi Erkki Vitikainen. Kimmo (ja Kirsi) Hakanen toimittivat lehteä 1988 /1989 vuoteen 1992. Sitten oli Kari Ylösen vuoro olla toimittaja 1993. Karia seurasi kaksikko Timo Reiman - Jarkko Ryyppö 1994 - 95. Vuosilta 1997-2000 löytyy tieto, että pj Harri Lassila vastasi myös KouRa -lehdestä. Vuonna 2001 puheenjohtajaksi valittu Jorma Laukkanen vastasi myös lehdestä ainakin vuosina 2001 -2003. Kirsi Vanhalakka aloitti lehden toimittajana kesällä 2004. Sari Vääränen vastasi KouRasti nimiseksi muuttuneesta jäsenlehdestä 2010 lähtien.

Vuoden 2008 toimintasuunnitelmassa on tiedottamisen osalta "kääntein tekevä" merkintä: "Tiedotus hoidetaan pääasiassa seuran nettisivujen kautta. Kirsi Vanhalakka hoitaa sivujen päivityksen. KouRa -lehti ilmestyy 2 kertaa. Kirsi hoitaa".

Seuran jäsenlehden ohella tehtiin vuosien varrella myös muutamia ns. teemanumeroita liittyen johonkin isoon kilpailuun (SM tms.) tai kuten vv 1992-1994, jolloin huhtikuussa julkaistiin KouRan kevätlehti, jonka toimittamisesta vastasivat Kari Ylönen ja Jorma Laukkanen. Lehti taitettiin ja painettiin Lehtikannassa ja jaettiin Kouvolan Sanomien liitteenä Pohjois-Kymenlaaksoon. Kilpailijoille ja seudun talouksiin jaettu FIN5-lehti oli suurilevikkisin.

KouRa ja Kouralainen (vast.) -tiedustuslehtiä on seuran arkistossa tallessa useita mapillisia.

Kilpailu- ja valmennustoiminta

Niin kuin toisaalla on todettu toiminta seuran historian alkuvuotena oli vahvasti johtokuntavetoista, Kuitenkin esim. Tiomilan ja Jukolan I-joukkuetta valittaessa oli etukäteen asetetut selvät kriteerit. Esimerkiksi 1979 aika testilenkillä (alle 52 min), tuoreet viestinäytöt (88), taitoleiri Isotonicin jälkeen ja kevään suunnistusnäytöt. "Valintapoppoon" muodostivat Valli - Vääränen - Hakala.

Samalla periaatteella edettiin vuosikymmeniä myös jatkossa. Kilpailujaosto (vast.) teki vuosittaisen kilpailu ja kilpailuttamissuunnitelman, laati valintaperusteet ja näyttöpaikat viesteihin pyrkiville. Kauden alettua kaikki tiesivät etukäteen selvät valintaperusteet ja valitsijat.

Jaoston puheenjohtaja oli joskus kilpasuunnistaja, joskus aktiivien arvostama "oikeudenmukainen ihminen"! Puheenjohtajina toimivat mm Heikki Peltonen, Mikko Salonen, Pekka Hakala, Veli Kovanen, Harri Lassila, Hannu Reiman, Seppo Tuominen, Esko Turkka ja Rauno Vanhalakka Kilpaurheilijoita jaostoissa edustivat mm. Jouko Vääränen, Heikki Peltola, Kalevi Rätty, Lars Forsblom ja ns. harrastajakenttää mm. Antero Kalojärvi ja Lasse Linnasalo.

Hieman eri nimillä toiminut **valmennusjaosto** vaikutti keskeisesti siihen, miten valmennustoiminta seurassa järjestettiin. Aika ajoin käytiin keskustelua linjalla "ohjata/opastaa - valmentaa". Vallitseva suuntaus oli, että oravapolkuikäisiä ohjataan ja opastetaan ja siitä vanhempia valmennetaan. Toki ikäluokkien 12-14 toimissa oli taitotasosta ja fyysistä valmiuksista riippuen myös valmennuksellisia elementtejä. Tätä oravapolku/nuorisojoukkoa mm. Jaakko Saarilaakso, Seppo Ollila, Rauno Vanhalakka ja Jorma Laukkanen opastivat vuosikautia. Tässä kohtaa nousee erikseen esille Erkki Haimin vuosikymmenen kestänyt uurastus nuorisajaoston organisaattorina sekä lasten vanhempien innostava ja alkeisopetusta antanut merkittävä panos.

Valmennusjaosto järjesti vuosittain **erilaista leiritystoimintaa** lähimaastoissa ja tarvittaessa etäämmällä, jos esim. Jukolaan tai SM-viestiin valmistautuminen edellytti harjoittelua jossakin erityisessä maastotyyppissä. Suosittuja olivat myös keväiset Unkarileirit. Siellä ainakin pääsi juoksemaan hyvässä säässä ja sulalla maalla jo silloin, kun Kouvolassa oli lunta, jäätä ja sohjoa.

Leirien lisäksi järjestettiin eri tyyppisillä kartoilla ja erilaisissa maastoissa johdettuja opastettuja yksittäisiä taitoharjoitustapahtumia (viiva-, rypäle-, käyräsuunnistusta ja suunnassajuoksua valkoisella kartalla) sekä erilaisia juoksu- ja muita testejä. Pienenä yksityiskohtana mainittakoon, että jo 1970-1980 -lukujen taitteessa Mielakan rinteessä järjestettiin "sauvarinne" harjoituksia! Aikana, jolloin sauvakävely oli varsin uutta ja outoa.

Kouvolan Rastin 15-vuotishistoriikin kirjoittaja Erkki Vitikainen toteaa; "Heikki Peltonen loi raamit seuran kilpailu- ja valmennustoiminnalle. Nykyään (1987) sitä johtaa Markku Lähde. Jouko Vääränen on seuran tunnetuin valmentaja". Joukon vaikutus jatkui vielä paljon yli noiden vuosien!

Myös **yösuunnistusharjoituksia** järjestettiin ainakin syksyisin ennen yökisoja ja joskus myös keväisin Jukolan viestin yösuuksille valmistautuville suunnistajille. Jukolaa ja muita viestejä silmällä pitäen pyrittiin aikaan saamaan myös viestiharjoituksia naapuriseurojen kanssa.

Joukko- ja ryhmäharjoitusten ohella oli runsaasti yksilöharjoittelua oman valmentajan laatimien ohjeiden ja käytännön opastuksen mukaan, KouRa-lehteä käytettiin valmennustiedon levittämiseksi. Siinä oli jo seuran varhaisina vuosina mm. Paavo Karjalaisen kirjoituksia monista valmennukseen liittyvistä asioista. Myöhemminkin seuralehdestä saatiin lukea omien mestarisuunnistajien asiantuntevia ohjeita taitoharjoittelusta, ravinnosta, juoksuharjoittelusta ja levosta.

Huomionarvoista on, että seuran alkuvuosista lähtien harjoitusten järjestäjinä toimivat usein seuran huiput. Nimet Vääränen, Vanhalakka, Jähi, Peltola, Hakala ja myöhemmin Kovanen toistuvat KouRa-lehdessä usein. Ensimmäisen vuosikymmenen aikana jaostojen työmyyrinä toimivat edellä lueteltujen lisäksi ainakin Pentti Hakanen, Arvo Tolmunen, Aapo Toimela ja Kalevi Rätty.

Yhdeksänkymmentäluvulla Hannu Reiman toimi pitkään jaoston puheenjohtaja. Uudelle vuosituonnelle siirryttäessä oli Esko Turkan vuoro toimia jaoston vetäjänä. Toimintakertomuksen mukaan viikko-harjoituksia oli tuolle ajalle (1990 /2000 taite) tyypillinen määrä, 170 harjoitusta ja niissä osallistumiskertoja 880. Harjoitusten järjestämisessä oli mukana edelleen seuran aktiivisuunnistajat. Jorma Laukkasen osuus käytännön toimijana oli kasvava. Mukana on myös tutut ukot, Vääränen ja Vanhalakka, joista jälkimmäinen sai myös jaostosta vetovastuun 2006.

Urheiluakatemiatoiminta laajeni 2000-luvun alussa koko maahan. Sen kohderyhmänä on erityisesti II asteen (lukio ja ammatillinen koulutus) opiskelijat. Suunnistus on yksi ns. akatemialaji ja sitä kautta myös KouRan nuorilla oli mahdollisuus päästä mukaan kouluaihana tapahtuvaan systemaattiseen valmennustoimintaan. Vähän ennen akademia-aikaa seuralla oli muuttuneiden tukijärjestelmien myötä mahdollisuus palkata yhdessä toisen seuran kanssa osa-aikainen valmentaja. Pääpaino hänellä oli nuorten ohjauksessa ja valmentamisessa. Heikki Peltolan aikanaan esille nostama taitovalmennus oli taas keskiössä!

35. Jukola 11.- 12. 6.1983 (Selänpään Jukola)

Ruotsissa 1945 perustetun Tiomilan esimerkin innoittamana lähinnä pääkaupunkiseudulla heräsi heti ajatus oman vastaavan viestin järjestämisestä. Syksyllä 1947 pieni joukko laji-ihmisiä ryhtyi toimeen, ja kun Helsingin Sanomat saatiin alusta alkaen mukaan, oltiin 30.6.1948 valmiita perustamaan viestin taustayhteisö Kaukametsäläiset ry.

Ensimmäinen Jukolan viesti järjestettiin Helsingin lähistöllä 12.-13.6.1948. Mukaan lähti 41 joukkueetta, mutta maaliin selvisi vain 15. Viestin voitti Helsingin Suunnistajat. Toisesta kilpailusta lähtien Jukolan viestissä on viety kaukametsäläisten laatimaa sanomaa, jonka voittajajoukkueen jäsen lukee maalissa. Lähes neljäkymmentä kertaa sanomaa laati Juhani Salmenkylä. Vuosina 2005 - 2009 laatija oli Antero Viherkenttä ja vuodesta 2010 sen on tehnyt Seppo Väli-Klemelä.

Vuonna 1953 viestin järjesti Utin Haukat, ja se juostiin ja suunnistettiin Savero-Utti alueella. Viestin osallistui 82 joukkueetta, joista maaliin selvisi 31. Helsingin Suunnistajat olivat ykkösiä jo neljännen kerran viestin lyhyen historian aikana. Venlojen juoksun voitti Inkeröisten Terhon Kaija Hohti. Seitsemän vuotta myöhemmin 1960 Jukola järjestettiin Valkealan-Toikkalan alueella. Tähän Kouvolan Urheilijoiden isännöimään kisaan lähti 132 joukkueetta. Maaliin tuli 111 ja voittaja oli taas Helsingin Suunnistajat. Venlojen juoksun paras oli Järvenpään Palon Eila Hanelius.

Haave Jukolan viestin järjestämisestä virisi Kouvolan Rasti 72:n piirissä pian seuran toiminnan vakiinnuttua. Ensimmäinen hakuyritys tehtiin yhdessä Sippurastin kanssa ja tavoitevuosi taisi olla 1979, mutta se ei napannut. Uusi yritys oli vuoden 1981 kisan saaminen Vekaranjärven maastoon. Se meni kuitenkin Rajamäelle, mutta tammikuussa 1979 positiivinen päätös Selänpään Jukolasta oli taskussa ja ensimmäiset avainhenkilöt järjestelytoimikuntaan nimettiin;

Kilpailun johtaja	Pentti Valli	Ratamestari Pertti Saareks
Kilpailukeskuksen johtaja	Heikki Manelius	Huoltopäällikkö Esko Hakkarainen
Tuloslaskenta (tietokoneet)	Martti Härkönen	Tiedotuspäällikkö Erkki Vitikainen
Kilpailun valvoja	Paavo Huopainen	Liiton nimeämä valvoja (avoin toistaiseksi)
Ylisihteeri	Antero Rossi	

Johtokunta velvoitti nimettyjä henkilöitä tarkkailemaan ja muistiin merkitsemään kaikki suurkilpailun järjestämistä varten saatavat kokemukset mm. seuraavista tapahtumista: Jukolan viestit ja Tiomilan viestit 1979 - 1982, suunnistuksen MM -kilpailut ja lähistöllä järjestettävät messut ja maatalousnäyttelyt. Järjestelytoimikunnan edustajat osallistuivat syksystä 1979 lähtien ns. Jukola-kokouksiin, jossa seurattiin tulevien viestien järjestelyistä ja raportteja edellisistä kisoista.

KouRa-lehti 8 /79 kertoi 10.10. asiasta näin: "Maanantaina tämän kuun 6. päivä oli ensimmäinen "virallinen" JUKOLA-83 palaveri. Kilpailupaikkoihin kävivät tutustumassa mm. suunnistusliiton Kapanen ja Krogell. Oli siellä myös Pekka Oksala ja kaikki tehtäviin jo valitut henkilöt sekä joukko johtokunnan jäseniä. Todettiin, että valmistelut ovat jo pitkällä, vaikka tapahtumaan on aikaa vielä melkein neljä vuotta."

Järjestelytoimikunta täydentyi matkan varrella tarpeellisilla henkilöillä. Tammikuussa 1981 seuran johtokunta virallisti ja täydensi Jukola 83 organisaatiota seuraavasti:

Kilpailutoimiston johtaja	Kalevi Rätty	Tuloslaskennan johtaja	Tero Ollila
Lähdön johtaja	Jussi Sipilä	Vaihtojen ja maalin johtaja	Pekka Juusti
Ratamestariryhmään	Jouko Vääränen	Saniteettipalvelut	Tapio Jokinen
Rakennuskaavan laatija	Vesa-Matti Laakso	Rakennuspäällikkö	Timo Vilen
Viestipäällikkö	Aulis Suutarinen	Tulostaulun johtaja	Pekka Hakala

Ravintolapäällikkö
Lipunmyynnin johtaja

Helena Korhonen
Aapo Toimela

Pääemäntä

Taina Sihvola

Järjestelytoimikunnan kokoonpano "eli" ja täydentyi. Vuoden 1981 alusta puheenjohtajaksi kutsuttiin Sotilaspiirin päällikkö, eversti Arvo Vilhunen. Toimikunnan kokouksissa kävi myös melko säännöllisesti Jukola-johtoryhmän jäsen Yrjö Teeriaho, SSL:n edustaja Kalevi Kapanen, ylivalvoja Frans Krogell (Selänpään Jukola oli hänen 14. vuoden uransa viimeinen ylivalvonta). Myös liikkuvan poliisin ylikomisario Erkki Tuohisaari ja suurimpien yhteistyökumppaneiden edustus oli kutsuttaessa mukana. Enimmillään paikalla III kokouksessa 1.12.1981 yhteensä 35 henkeä!

Yksityiskohtana kerrottakoon, että historiikin kirjoittaja tapasi sattumoisin lomamatkallaan syksyllä 2019 ylivalvoja Krogellin seuraajan Matti J. Kosken. Hän oli Selänpäässä Krogellin apuna ja muisti kisan ja erityisesti persoonallisen ratamestari Pertti Saareksen oikein hyvin. Lämmöllä!

Oli selvää, että käytännön asioita ei monen kymmenen hengen kokouksissa voitu kovin yksityiskohtaisesta käsitellä, mutta tiedonkulun ja yhteishengen ylläpitämiseksi isot kokoukset olivat pari kertaa vuodessa tarpeellisia (voi sihteeriparka). Käytännön asiat hoidettiin ja päätökset tehtiin alakohtaisissa työryhmissä (ratamestarit, kenttä, viesti, ravintola, tiedotus, liikenne jne). Noin 10 henkilön johtoryhmä kokoontui usein tai tarvittaessa. Omien keskeisten päätösten ohella seurattiin työryhmien työn etenemistä: laatua ja aikatauluja sekä sovittiin ryhmien sauma-alueiden tekijöistä.

Kevättalvella 1982 kilpailun johtaja Pentti Valli sairastui. Aluksi hänen avukseen ja huhtikuussa päävastuuseen nimettiin Vesa Matti Laakso, jonka johdolla tehtiin viimeiset valmistelut ja toteutettiin kilpailu suunnitellusti.

Selänpään Jukolan suojelijaksi kutsuttiin maaherra Erkki Huurtamo ja yhteiskuntasuhteiden kannalta tärkeää isännistöä (kunniatoimikunta) johti valtuuston puheenjohtaja Kalevi Moisio.

Kilpailu toteutettiin lähes talkoovoimin. Kevästä 1983 syksyyn 1983 Jukolan toimistossa työskenteli työllisyysvaroin palkattu toimistosihteeri (Kirsi Ristola). Keskeisimmät vastuuhenkilöt järjestivät vuosilomansa niin, että saattoivat muutamaksi viikoksi keskittyä Jukolan tekemiseen. Joidenkin kohdalla, mm. ylisihteeri, työnantajat joustivat niin, että välttämättömät työt, matkat ja kokoukset oli mahdollista hoitaa varsinainen työn lomassa.

Kartta ja ratamestarityö

Pertti Saareks teki maastotyön ja kartan sekä suunnitteli radat ja hajonnat. Hän teki eniten työtunteja kilpailun onnistumiseksi. Päivätyönsä ohella Saareks teki karttaa ja suunnitteli ratoja lähes viiden vuoden ajan. Apunaan hänellä oli kv-tason suunnistajista koottu ratamestariryhmä; Jouko Vääränen, Heikki Peltola, Veli Kovanen ja Kimmo Hakanen sekä Pentti Torikka ja Jouko Pasi (ryhmän sihteeri). Ryhmä teki tarkan toimintasuunnitelman (jako mm. maaston viiteen vastuualueeseen) ja aikataulun, joka mahdollisti sen, että valvonta pelasi maastossa ja että kaikki oli valmista hyvissä ajoin ennen H-hetkeä. Esimerkkinä olkoon toukokuun 1983 toimet:

- 1.5 - 10.5.1983 Rastipukkien suunnittelu maastoon (pukit, rastilipun ja rastimiesten paikat)
- 10 - 30.5 Rastipukkien rakentaminen maastoon (Vääränen hoitaa rehutelineen /rastipiste)
- 13 - 14.5 Teiden kunnostustalkoot
- 22.5 > Kilpailukeskuksen lähellä olevien rastien rakentaminen (21.5 Ilmailunäytös)

23.5 Joukkueiden numeroiden arvonta
23.5 - 6.6 Kilpailukarttojen pussitus

Kartta ja radat saivat lehtiin haastateltujen kilpailijoiden varauksettomat keuhut. Kartan alueella oli yhteensä 110 maanomistajaa, joilta kaikilta saatiin vaikeuksitta asianmukainen lupa.

Yritysten tuki

Isoa yleisötapahtumaa on mahdoton toteuttaa ilman laajaa ja monitahoista yhteistyötä ja tukea. Jukola -83 merkittävin yhteistyötaho oli puolustusvoimat. Työvoima-apusopimus osoitettiin KSSLE:lle, joka teki päätöksen työvoima- ja materiaaliavusta, mutta edellytti sen saattamista edelleen puolustusministeriön tietoon. Puolijoukkuetelat, viestikalusto ja kenttäkeittiöt sekä tarpeellinen henkilöstö olivat isoin apua, mutta sen lisäksi tuli suuri määrä muuta materiaalia. Listahinnoista saatiin reilu alennus ja loppu maksettiin karttoina (3000 kokolehteä).

Muita suuria mahdollistajia oli Kymi-Kymmene Oy, joka lahjoitti Saksanahon lanssista noin 20 kuutiometriä (ei mitattu!) vajaakanttista lauta- ja muuta puutavaraa kilpailukeskuksen rakenteisiin. Matti Rikalan elintarviketukkuliike huolehti kisakylän elintarvikehuollosta. Tukku oli koko kisan ajan siten auki, että sieltä saattoi noutaa täydennystä. Sieltä oli lainassa myös kylmälaitteistoa.

Tehdaspuun silloinen atk-osasto vastasi kilpailujen tuloslaskennasta. Metsänhoitaja Kari Taskinen muistelee 15.5.2020: " Käytössä ei vielä ollut nykyisen kaltaisia tietokoneita, mutta kehitin tuloslaskentaan ohjelman ohjelmoitavalle laskimelle. Kyllähän se silläkin sujui ja biteillähän homma hoitui (silloinkin). Laitteisto oli Texas Instruments TI - 59".

Alueen haltija, Kouvolan Ilmailuyhdistyksen (pj Olavi Mökkönen) tuki ja mukanaolo oli välttämätön. He laskuttivat hyvässä yhteisymmärryksessä neuvotellun hinnan tiloistaan ja pienen osan keskeytyneestä lentotoiminnasta saamatta jääneistä tuloista.

Erikseen on mainittavan Valkealan kunnan merkittävä tuki. Kunnan tiemestari (Eero Sorsa) järjesti mm. tarpeellista koneapua alueen tiestön kunnostamiseen ja vesihuollon järjestämiseksi.

Harmillista on, että kaikkien, merkittävienkin, yhteistyötahojen nimiluetteloa ei ole olemassa. Moni sopimus oli suullinen, joka kuvaa sen ajan luottamusta ja innostusta yhdessä tekemiseen! Arkistossa on mappeja (mm. Jukola 83), joihin on tallennettu laaditut pöytäkirjat, muistiot, anomukset, sopimukset ym. kirjeenvaihto. Lisäksi ylisihteerin ja seuran arkistossa on lehtileikekansiot. Niitä selaamalla halukkaat voivat syventyä muistoihin tai vertailla lajissa ja kilpailujen järjestelyissä tapahtuneita muutoksia. Myös sitä, mikä ei ole lähes 40:ssä vuodessa juurikaan muuttunut!

Ennätysmäärä joukkueita

Venlojen viestiin ilmoittautui 306 joukkuetta. Almy IK voitti viestin joukkueella Ewy Branth, Karin Schagerström, Ingrid Svensson, Karin Rabe). Toinen oli Liedon Parma, kolmas OK Ravinen ja neljäs Kalevan Rasti.

Jukolan viestiin tuli 799 ilmoittautumista. Vehkalahden Veikot oli paras joukkueella Pekka Fincke, Markku Joensuu, Jari Tepponen, Vesa Tervo, Pekka Jokimies, Hannu Lehtikangas ja Timo Harju, Kalevan Rasti oli toinen lähes 6 minuuttia jääneenä ja Vaajakosken Terä tuli kolmanneksi. Ruotsalainen OK Orion oli neljäs noin 8 min. voittajasta.

Osallistujien määrä. lähes 7000 suunnistajaa, oli Jukolan historian siihen mennessä suurin. Lehdet, mm. Iltasanomat pohti, mikä on kasvun raja ja ennusti, että 10 000 osallistujaa voi olla maksimi! Suunnistajien lisäksi kilpailujen aikana paikalla alueella oleskeli tai kävi noin 10 000 ihmistä. Erilaisissa toimitsijatehtävissä hääri karkeasti laskien 600 henkilöä. Osa heistä työskenteli viestin parissa monta vuotta, osa vietti maastossa ja rakennustöissä kaksi viikkoa kesälomastaan ja osa teki yhden tai kaksi X tunnin mittaista työvuoroa. Jokainen oli avainhenkilö paikallaan ja mahdollisti osaltaan onnistuneen kokonaisuuden.

Henkilöautoille varattiin 8000 autopaikkaa, linja-autoille 100. Ravintola valmisti ensivaiheessa hernekeittoa 2000 litraa ja muuta ruokaa 4000 annosta. Lisää valmistettiin tarpeen mukaan. Maitoa varattiin 2000 litraa, leipää 14 000 viipaletta ja kahvia 350 kg. Rikalan tukusta haettiin ruokatarpeita tarpeen mukaan lisää. Kaikenlainen hävikki pyrittiin tietoisesti minimoimaan jo silloin.

Selänpää Jukola onnistui monien arvioiden mukaan hyvin. Suunnistuksen suurkilpailujen järjestäjät tottuivat jossakin vaiheessa siihen, että ns. itkumuurilla piti olla yksi henkilö selvittelemässä pääasiassa HS:n erilaisia huolia ja huomioita. Siksi Kouvolan Rastin johtokunnan pöytäkirjaan kirjattiin 7.11.1983 Jukola kokouksen yleisen palautteen lisäksi erikseen: "seura sai kiitosta runsain mitoin Jukolan järjestelyistä, jopa mister Jukola Juhani Salmenkylä oli viihtynyt kilpailussa".

FIN5 Kouvola - Kuusankoski - Valkeala

Ruotsin viisipäiväistä rastiviikosta mallia ottaen ja ilmeisesti Kainuun Rastiviikon hyvän osallistujamäärän innoittama Suomen Suunnistusliitto ryhtyi 1984 järjestämään viidestä kilpailusta koostuvaa kansainvälistä Fin5 -rastiviikkoa yhdessä suunnistusseurojen kanssa. Kouvolan Rasti -72 ja Kuusankosken Urheiluseura järjestivät rastiviikon 1996 viikolla 28 (ma 8.7 - la 13.7).

Rastiviikon järjestäminen on monivuotinen projekti. Kouvolan Rasti lähti liikkeelle 1991, jolloin perustettiin Jussi Sipilän johdolla työryhmä tutkimaan rastiviikon järjestämismahdollisuuksia (maastot, kilpailukeskus, henkilöstön tarve, rakenteet ja talous). Maastoja kartoittivat Kari Ylönen ja Seppo Hasu. Vaihtoehtoja löytyi 8! Palomäki-Kalalampi alueesta Repovedelle. Ajankohdaksi kaavailtiin vuosia 1995 tai 1996. Liikkeelle lähdettiin KouRan ja KuUS yhteistyöprojektina.

Kisat myönnettiin lopulta vuodelle 1996. Fin5 /96 -projektin käynnistyspalaveri pidettiin 22.6.1992.

Läsnä olivat Risto Mäkeläinen (pj), Jussi Sipilä (kokouksen sihteeri), KuUS:n Seppo Hasu, Eero Pasanen, Pentti Salpakivi ja Toivo Tolvanen sekä KouRasta Harri Lassila, Juha Paanila, Hannu Reiman, Antero Rossi ja Seppo Tahvanainen. Kokouksessa määriteltiin erilaisia vastuukysymyksiä, pohdittiin kuntayhteistyötä ja pyydettiin kuntia (Kouvola, Kuusankoski ja Valkeala) nimeämään henkilöt kuntien ja seurojen väliseen yhteistyöryhmään. Toki asiasta oli keskusteltu kuntajohtajien kanssa jo hieman ennakkoon. Edelleen sovittiin yhteydenpidosta eri yhteistyökumppaneihin, maanomistajiin, taloudellisiin tukijoihin, FIN5 Oy:n jne. kanssa.

Ensimmäisessä kokouksessa nimettiin seurojen oma valmisteluryhmä ja sen tehtäväjako. Seppo Hasu (kilpailumaastot), Seppo Tahvanainen ja Juha Paanila (talous), Antero Rossi (leirikeskus / kisatorit), Pentti Salpakivi (tiedotus ja markkinointi), Risto Mäkeläinen (tunnusluvut Fin5 /92 Jyväskylä) Mikko Salonen (kilpailun johtaja) ja Jussi Sipilä (tehtävä määrittäminen myöhemmin). Työryhmän toimiaika määriteltiin 1994 loppuun, johon mennessä sen tuli saattaa asiat siihen

malliin, että varsinaiset kilpailuja toteuttavat ryhmät voivat toteuttaa tapahtumaviikon. Projektiryhmän tuli raportoida säännöllisesti taustaseurojen johtokuntia.

Projektiryhmä piti 19.01.1995 mennessä 12 kokousta ja tuotti mapillisen suunnitelmaa. Taustalla toimi myös valtakunnallinen SSL/Fin5 johtoryhmä, johon kuuluivat edustajat liitosta ja lähivuosien kisajärjestäjistä (Heikki Kyyrönen ja Esko Junttila SSL, Heikki Karvinen Juva -83, Ilpo Pajula Lapua 94, Ari Torniainen Lappeenranta 95 ja Mikko Salonen 96. Lisäksi kokouksissa oli eri alojen asiantuntijoita (kartat, tekniikka, tuloslaskenta. talous jne. jne.)

Kilpailukartoista kolme (Hirvimäki, Ojakorpi ja Hirvijärvi) teki Veijo Tahvanainen piirustusapuna Jarkko Ryyppö. Selänpään kartat teki Jukola-83 pohjilta KouRan oma karttaryhmä (Harri Lassila, Seppo Tuominen, Pertti Veijalainen ja Pekka Hakala. Piirtäjäksi on merkitty Harri Lassila. Kartat painoi Kauhavan Sanomalehti Oy.

Fin5 -96 toteuttajat

Rastiviikko oli suurin Kouvolan seudulla koskaan järjestetty viikon mittainen yleisötapahtuma. Seudulla liikkui päivittäin 5000 - 6000 "ylimääräistä" ihmistä. Tämän ymmärsivät myös kunnat. Kouvola, Kuusankoski ja Valkeala antoivat tapahtuman järjestelyihin kiitettävällä tavalla resursseja: kuntien työntekijöitä, kalustoa ja muuta materiaalia-apua sekä tiloja (kuten Urheilupuiston jäähallin ja uimahallin suihku- ja wc-tilat, Kuusankosken Urheilupuistossa olevia tiloja, Vuohijärven koulu)

Järjestelytoimikunnan muodostivat Mikko Salonen (pj), Kari Ylönen (ylisihteeri), Kimmo Hakanen (tiedotus), Seppo Hasu (kilpailun johtaja Kuusankoski), Reijo Kiukas (kenttäpäällikkö), Jorma Laukkanen (ratamestarityö), Hannu Reiman (tuloslaskenta ja maali), Antero Rossi (kisatori), Kalevi Rätty (talous), Seppo Tahvanainen ja Risto Hietanen (lähdöt), Jussi Sipilä (kilpailun johtaja Vuohijärvi) ja Harri Lassila (kartat ja ratamestarityö). Toimikunnan johdossa ja ohjauksessa toimineet työ- ja vastuuryhmät toteuttivat kilpailut ja kaikki muut oheistoiminnot.

Laajennettuun Fin5 /96 -organisaatioon kuuluivat edellisten lisäksi Reetta Mäkelä (kilpailutoimisto) Timo Reiman (tuloslaskenta), Antero Kalojärvi (leimantarkastus), Veikko Nurkka (tulostaulut), Jouko Koivula /UVU (väliajat), Raimo Tuomala (kuulutustekniikka), Pertti Kangaskolkka (WC:t, jätehuolto, pesupaikka, muut rakenteet), Mauri Aroniitty (sähköhuolto), Kari Soininen (ensiapu + SPR-koordinaointi), Markku Laukkanen (kutsuvieraat ja heidän ohjelmansa). Kuljetuksista, opasteista ja pysäköinnistä vastasi henkilö, jonka nimeä ei organisaatiokaavioissa ole!

Ratamestaritoimintaa koordinoi Jorma Laukkanen. Kuusankosken Urheilupuiston 1-2 osakilpailujen ratamestareina olivat Kalevi Meriluoto (I os. eliitti) ja Ossi Karvonen (II os. eliitti), Aarne Kettunen (muut sarjat), Eero Pasanen (muut sarjat) sekä Mikko Kekki. Valvojana Jarmo Riivari (SipRa). Vuohijärven 3 - 5 osakilpailujen ratamestarityön tekivät Harri Lassila (eliittisarjat), Aarne Neuvonen (3 ja 5 muut sarjat) Pekka Hakala (4 os. muut sarjat) Jaakko Saarilaakso (3 os), Rauno Vanhalakka (4.os) ja Aimo Nousiainen (5 os) lastenradat. Valvojana Vesa Vainio (SipRa).

Kisaravintolan toiminta ulkoistettiin tarjouskilpailun voittajalle (Tauno Hellsten). Toimitsijoiden ruokahuollosta vastasi Taina Sihvolan johtama tiimi. Erikseen on mainittava, että Eero Saarilaakso ja hänen 6-7 apulaistaan myivät makkaraa 27 584 markalla.

Kilpailujen avajaisjuhla ja I osakilpailun palkinnot jaettiin (sarjojen voittajat) Kuusankosken Urheilupuistossa. II osakilpailun sarjavoittajat palkittiin Tykkimäen Huvipuistossa. III ja IV osa-

kilvan palkintojen jako tapahtui Kouvolan Urheilupuistossa olleen leirikeskukseen / kisatorin välittömässä läheisyydessä kävelykatu Manskilla. Koko rastiviikon parhaat palkittiin Vuohijärven kisakeskuksessa, jossa oli lyhyt päätöstilaisuus ja hyvästien jättö.

Heljä Pekkalin toimi organisaation ainoana palkattuna työntekijänä joitakin kuukausia. Tulospalvelu ostettiin P Pirilän firmalta. Kilpailujen kuuluttajina toimivat Asser Kimpi ja Asko Nikki.

Joitakin tunnuslukuja

Rastiviikon talousarvio laadittiin edellisten vuosien osanottoennusteiden mukaisesti joko 3000 tai 4000 osanottajan mukaan. Ilmoittautuneita kilpailijoita oli 3000. Tuloluettelossa nimiä on hieman vähemmän eivätkä kaikki kilpailijat osallistuneet jokaiseen osakilpailuun. Kilpasarjojen lisäksi samoilla radoilla oli mahdollisuus kuntosuunnistukseen. Kaikkiaan kuntoilijoita kävi yhtenä tai useampana päivänä rasteilla 140 - 150. Ennakoitua pienemmästä osallistujamäärästä huolimatta taloudellinen tulos oli plusmerkkinen, mutta rastiviikosta jäi ennakoitua pienempi vaivanpalka järjestäjille. Panostus isoon kilpailuun oli myös heikentänyt seurojen edellisten vuosien tulosta.

Ison kilpailu- ja yleisötapahtuman järjestäminen tuottaa valtavan paljon erilaisia suunnitelmia, tarjouspyyntöasiakirjoja, hyvin monenlaisia sopimuksia, työvoima-apupyynnöjä (mm. 4H-kerho ja puolustusvoimat). Kaikki nämä on arkistoitu ja luettavissa seuran arkistomapeista. Kilpailun johtajan ja ylisihteerin tomerassa ohjauksessa Fin5/96:sta on laadittu erittäin seikkaperäiset raportit (paljon paremmat kuin edellisen vuoden tapahtumasta). Se puute raporteissa on, että kaikissa ei ole mainintaa talkooväen määrästä. Mm. paljon väkeä työllistänyt leirikeskus ei etukäteen toimittanut nimiluetteloa ylisihteerille eikä määrästä ole mainintaa raportissa. Tiedossa oli 330 talkoolaisen nimet, mutta em. puutteet huomioiden kokonaismäärä oli noin 400. Se oli minimimäärä, jolla tapahtuma saatiin sutjakkaasti hoidettua.

Muutamit luvut antavat käsityksen mittakaavasta:

- * Viidellä lähtöpaikalla tarvittiin päivittäin 56 talkoolaista. Yhteensä 75 eri henkilöä.
- * Maaleissa ja tulospalvelussa oli päivittäin töissä 45 toimihenkilöä. Yhteensä viikon aikana 74.
- * Leimantarkistus ja "itkumuuri" 15 ihmistä, joista kerralla 6 paria tarkisti leimoja.
- * Ratamestariryhmässä työskenteli 18; osan tehtävänä pukkien rakentaminen tai rastien vienti.
- * Kilpailukeskusten pystyttämisiin ja purkamisiin osallistui 25 rakentajaa.
- * Muksulassa oli hoidossa yhteensä 362 lasta. Heitä hoiti päivittäin 14 - 20 hlöä, yhteensä 25.
- * Ensiapu oli SPR:n vastuulla.. Ryhmissä työskenteli yhteensä 15 henkilöä. Asiakkaita oli 412. Neljänneistä heistä hoidettiin haavojen tai naarmujen vuoksi. Nilkka- tai polvivammoja oli lähes sama määrä, hiertymiä noin 40, samoin ampiaisen pistoja. Terveyskeskukseen lähetettiin 18 (haavat, murtuma. ampiaisen tai käärmeen pistos).
- * Majoitusta välitettiin 1434 henkilölle (400 teltpaikkaa, 353 lattiapaikkaa/luokat, 458 asunto-vaunupaikkaa, joista sähköpaikkoja 267, opiskelija-asuntolat 93 ja mökit + Kirjokivi ym. 150) Yleisenä arviona kaikkien toimintaryhmien osalta oli, että koskaan ei aloiteta liian aikaisin ja joissakin tehtävissä olisi voinut olla muutama henkilö lisää. Raporteista huokuu vastuuhenkilöiden kiitos hyvin tehdystä työstä ja seurahengestä. Siitä esimerkki olkoon kisatorin/leirikeskukseen vetäjän yhteenvedo: "Jos vastaavaa savottaa joku joskus tarjoaa hoidettavaksi, niin tekijöiksi haluan parilla henkilöllä täydennettynä täsmälleen saman joukon, joka tällä kerralla toteutti leirikeskksen toiminnot. Upeaa väkeä. Kaikki".

Kilpailunjohtajan arvio oli samanlainen. "Järjestelyissä oli mukana kaksi seuraa, mutta tätä ei käytännössä huomannut. Viikko onnistui kaiken kaikkiaan hyvin....vaikka moni joutui viikon aikana venymään kohtuuttomasti. Kaikille talkoissa mukana olleille suuret kiitokset. Suunnistusliiton osuus viikon osalta oli täysi nolla. Tätä puolta pitää kehittää. Seuraavien järjestäjien on syytä painostaa liitto mukaan omaan tuotteensa järjestelyihin."

(Kirjoittaja huomauttaa tähän, että SSL:n rooli mm. huippujen "patistamisesta" jollain tavalla mukaan ja liiton passiivisuus TV-näkyvyyden lisäämiseksi harmitti järjestäjiä tosi paljon).

Järjestetyt Suomen mestaruuskilpailut

On pieni erikoisuus, että Kouvolan Rasti 72 ei ollut järjestänyt yhtään SM-tason kilpailua ennen Jukolan viestin järjestelyjä. Kansallisten kilpailujen lisäksi aikanaan merkittävän Kymen Rastiviestin KouRa järjesti useita kertoja. Ensimmäisen kerran 1977. Vuonna 19.7.1981 järjestettyä KRV-viestiä pidettiin joidenkin järjestelyjen osalta pienenä Jukola-organisaation testikilpailuna.

SM- organisaatioista ja myös kansallisten kilpailujen avainhenkilöluetteloista huomaa, että eri ikäiset aktiivisuunnistajat hoitivat oman kilpailutoimintansa ohella kilpailujen järjestäjäseurassa monia keskeisiä tehtäviä.

Hiihtosuunnistuksen SM-viesti Vekaranjärvellä **3.3.1985** taisi olla ensimmäinen Kouvolan Rasti - 72:n järjestämä SM tason kilpailu? Kilpailun johtajana toimi Antero Rossi, ylisihteerinä Mikko Salonen ja ratamestariryhmän muodostivat Jouko Vääränen, Heikki Peltonen ja Matti Jähi. Uraryhmää johti Rauno Vanhalakka.

Vuonna **1988** (18.9.88) järjestettiin **Orilammella SM-suunnistusviesti** (nimitys kilpailuohjeesta) Kilpailun johtaja oli Jussi Sipilä, apunaan Raimo Tuomala, ylisihteerinä Heli Salonen ja rata-ryhmään kuuluivat Heikki Peltola, Jorma Laukkanen, Heli Peltola, Jaakko Saarilaakso, Matti Jähi ja Rauno Vanhalakka (Orilampi-rastien ratamestari). Kilpailun valvoja Veijo Tahvanainen ja ratavalvoja Asko Nikki.

H21 sarjassa mestaruutta lähti tavoittelemaan 115 joukkuetta, 3 keskeytti ja 3 hylättiin, H19-20 luvut olivat 40/1/1. H17-18 46/0/1 ja H15-16 66/1/1. Naisissa D21 34 lähti 11 keskeytti ja 1 hylättiin , D17-20 44/1/0 ja D15-16 40/0/0. Yhteensä lähes 1300 suunnistajaa.

Talvella 10.2.**1990** Utissa järjestettiin **hiihtosuunnistuksen SM-pikakisa**. Kilpailun johtajana toimi Pekka Hakala, ratamestariryhmänä Heikki Peltonen, Esa Nikkanen, Harri Lassila ja Jorma Laukkanen, joka johti myös kahdeksan miehen uraryhmää. Ravintolaryhmän muodostivat Taina Sihvola, Eeva ja Ossi Korppi, Terttu Pohjoisaho ja Eero Saarilaakso.

Eero myi vuosikymmenien kuluessa makkaroitu erilaisissa tapahtumissa enemmän kuin muut kouralaiset yhteensä!

Samalla tavalla, kun Orilammen SM-viesteissä, myös Utissa järjestettiin seuraava päivänä kansallinen kilpailu; samoilla rasteilla, samoilla urilla ja hieman typistettyllä organisaatiolla.

Vuoden 2000 SM pitkät matkat Kouvolan Rasti järjesti 27.5 Mäntyharjussa. Salmentojärven vaativassa maastossa. Kartan teki tähänkin arvokisaan Veijo Tahvanainen. Kisat juostiin yhteislähtönä. Hajonta toteutettiin "perhosmallina" siten, että jokaisessa sarjassa oli 3-4 eri maaston osiin suuntautuvaa rataa. Hyvin toimi ja aurinkoisessa säässä mestarit selvisivät jokaisessa sarjassa.

Kilpailun organisaatio on viimeinen KouRa-lehteen painettu ja kirjoittajan käsiin osunut. Myöhemmin lehden ilmestyminen harveni, kun tiedottaminen sai sähköisen muodon ja tietojen säilyttäminen paperilla väheni. Nimiluettelosta nähdään, että joukossa on monia tuttuja ensimmäiseltä vuosikymmeneltä lähtien, mutta myös tervettä uudistumista on tapahtunut.

Kilpailun johtaja	Kalevi Siren
Sihteeri	Jorma Laukkanen
Tiedotus	Kimmo Hakanen ja Osmo Huopainen
Info ja "itkumuuri"	Antero Rossi ja tytöt (+ratamestari + tuloslaskenta)
Ratamestarit	Harri Lassila, Pekka Hakala, Urpo Särkkä, Aarne Neuvonen, Mauno Ripattila
Lähdöt + kartanvaihdot	Jouko Vääränen, Rauno Vanhalakka, Hannu Töyrylä, Jarkko Tynys, Heikki Peltonen, Aapo Toimela, Jouko Pasi, Seppo Sorjonen, Hannu Teitto, Jorma Oksanen, Erkki Lehmusmetsä, Pertti Vanhalakka, Hannu Munne, Teijo Suurpää, Aimo Nousiainen, Hannu Tiihonen, Tapio Viitanen, Jorma Kujala, Jyri Korhonen, Lasse Linnasalo
Juomat ja väliajat	Raimo Tuomala ja Jouko Koivula
Maali	Hannu Reiman, Markku Lähde, Eero Saarilaakso, Risto Mäkelä, Arto, Sini ja Satu Lehto, Simo Mertanen, Terhi Harjula, Ismo Tuononen, Marko ja Heli Viik
Leimantarkastus	Esko, Saara ja Tuukka Turkka, Antero Kalojärvi, Jussi Salonen, Maria ja Aapeli Kahelin
Tulospalvelu	Lars Forsblom ja Timo Harju (huomaa järjestelmä)
Tulostaulu	Veikko ja Jani Nurkka, Veikko Velling
Sähkö	Risto Taina, Matti Jähi, Mauri Aroniitty
Muksula	Sirkka - Liisa Forsblom (+naiset)
Kuulutus	Asko Nikki ja Jarmo Laamanen
Opastus ja paikoitus	Pertti Veijalainen, Jarmo Pesonen, Juhani Kiviaho
Pesupaikka	Pentti ja Riikka Torikka, Antti Muikku
Palkinnot ja kutsuvieraat	Kalevi Rätty, Heli ja Mikko Salonen, Sakari Smeds
Ratavalvoja ja TA	Heikki Kyyrönen (valvoja) Pauli Nokelainen (TA)
Yleinen reservi	Taina Sihvola, Jussi Sipilä, Harri Veijola, Markku Hellsten ja muut ei nimetyt seuran jäsenet!!!

Kilpailujen kuuluttajina toimivat Asser Kimpi ja Asko Nikki.

Pyöräsuunnistus rantautui Suomeen 1980 vuosikymmenen lopulla maastopyörien maahan tuojien toimesta. SSL ei ollut aluksi kiinnostunut lajista, mutta Suomen Ladulle laji kelpasi ja ensimmäinen (epävirallinen) SM-kisa järjestettiin 1988 Käyrälammella latuväen toimesta. Selänpään lentokentän maastossa 1994 (?) järjestettyä kisaa seurasi mm. Kimmo Hakanen. Hän ihmetteli amatöörien touhuja ja kirjoitti aiheesta pitkä jutun Suunnistaja-lehteen. Jutun ansiotako lienee ollut, mutta SSL otti asian kuitenkin uuteen pohdintaa ja hyvässä yhteisymmärryksessä Suomen Latu luovutti kisan oikeudet Suunnistusliitolle **vuonna 1995**.

Vuonna **1996** ensimmäiset **pyöräsuunnistuksen** viralliset Suomen mestaruuskilpailut järjestettiin Haminassa. Kouvolan Rasti isännöi kilpailuja kaksi kertaa; ensin **1998 Vekaranjärvellä**, jossa järjestettiin ns. normaalimatkan kilpailu (muuta matkoja ei ollutkaan). Kilpailun voitti sarjassa H21 Jussi Mäkilä ja toinen oli Mika Tervala. N21 voitti Terhi Hämäläinen.

Utissa 21 - 22.8.2010 järjestettiin keskimatkan ja viestin SM pyöräsuunnistuskilpailut. Siinäkin kisassa Mika Tervala oli toinen, kultaa vei Samuli Saarela. Viestin voittajat olivat H21 Kankaanpään Suunnistajat ja D21 sarjassa Jalasjärven Jalas.

Ja muita merkittäviä kilpailuja

SSL:n testikilpailu I Repovedellä 14.5 **1994** oli mittaluokaltaan ison SM-kilpailun tasoinen kisa. "Testattavien" lisäksi rinnakkaissarjoihin ja tavallisen kansallisen sarjoihin osallistui suunnistajia yhteensä 1600. Kilpailujen suojelijana toimi Laukkasen Erkin isovelji, kansanedustaja Markku Laukkanen. Kilpailun johtajana hääri Harri Lassila, ratamestareina Veijo Tahvanaisen alunperin tekemällä kartalla Jorma Laukkanen, Jouko Vääränen ja Jaakko Saarilaakso. Kilpailumaasto oli erinomaisen haastavaa aluetta. Haasteita toi myös kilpailukeskuksen (Saarijärven kämpä) ja alueen tiestön käyttö, Kansallispuiston muodostamisen yhteydessä eri tahoille jäi kipupisteitä, jotka silloin tällöin myöhemminkin aktivoituivat, Järjestäjien pyynnöstä Kymenlaakson luonnonsuojelupiiri teki seurantatutkimuksen kilpailun vaikutuksesta alueen luontoon. Arvioinnin tuloksia ei pyynnöistä huolimatta ollut saatavissa historiikin kirjoittajalle eikä sitä löydy myöskään seuran arkistosta!

Nuorten Jukolan KouRa järjesti puolitoista kertaa. Vuonna **1989** Urheilupuiston-Palomäen alueella **ja 2013** yhdessä Sippurastin kanssa Anjalan urheilukentän maastossa (28. Nuorten Jukola).

Eri yhteisöjen, järjestöjen ja työpaikkojen mestaruuskilpailuja järjestettiin joko ostopalveluna tai yhdessä yhteisön kanssa koko seuran historian ajan vähintään kerran kahdessa tai kolmessa vuodessa. Jukola-83N myötä alkanut ja SM pitkillä matkoilla 2000 syventynyt yhteistyö puolustusvoimien kanssa aikaan sai sen, että Kouvolan Rasti oli vahvasti mukana monissa puolustusvoimien eri organisaatiotasojen suunnistuskilpailuissa.

PSP-hölkästä on erillinen lukunsa. Se ei ollut kuitenkaan ainoa juoksutapahtuma, jossa KouRa oli ainakin järjestelykumppanina. Kouvolan puolimaraton oli seuran viimeisinä toimintavuosina merkittävä kansallinen juoksutapahtuma, jonka liikenteenohjauksesta KouRa vastasi. Yhteistyö Kouvolan Varuskunnan Urheilijoiden kanssa toi vuosien kuluessa muitakin yhteistyötehtäviä.

Taloudelliset tukijat

Kouvolan Rastin talous perustui lähes yksinomaan vapaaehtoisuuteen ja talkootyöhön. Ohjaus- ja valmennustyö sekä kilpailut järjestettiin vapaaehtoisten toimijoiden voimin. Varsinkin alkuvuosina lähes kaikki ravintolan pulla- ja leipätuotteista seuran naiset leipoivat itse omista jauhoistaan. Hyvin onnistuneet kansalliset ja muut kilpailut olivat seuran historiassa useina vuosina tärkein ja jäsenmaksujen ohella lähes ainoakin tulonlähde.

Kuten toisaalla on todettu, myös muutamat muut talkooprojektit ja -tuotot olivat toteutusvuosinaan talouden kannalta merkittäviä. Suomalaisen liikunnan tärkein tukipilari on toimeliaat jäsenet.

Joissakin tapauksissa Kouvolan Rasti pystyi tukemaan pienessä määrin huippusuunnistajien leiritystä ja ulkomaisia kilpailumatkoja. Ainakin 80 luvulla yksi keskeinen mahdollistaja oli Kymi Kymmene. Mahdollisesti muitakin on ollut, mutta ne eivät ole kirjoittajan tiedossa.

UPM-Kymi (nimi muuttunut monta kertaa) on ollut varmaan koko seurahistorian tärkein yritystukija. Myös muut metsäyhtiöt, kuten Tehdaspuun ja Enson (Stora Enso) tuki oli joinakin vuosina merkittävä. RANK XEROX lahjoitti tai järjesti edullisesti palkintoja vuosikausia. Palkinnoista ja puutavarasta muistetaan myös Paavo Lukander ja Valkealan Saha.

Painetun KouRa-lehden painatuksen mahdollisti vuorollaan mm Sokos, Kesport, Kone Erä, Pyörä ja Urheilu, Kouvolan pikapaino, pankit eri nimillä (mm. Yhdyspankki, Osuuspankki ja Postipankki)

Jukola 83 osiossa jo mainitaan Puolustusvoimien / Karjalan Prikaatin korvaamaton tuki ja työvoima apu. KarPr oli lukuisissa muissakin isoissa kilpailuissa erittäin merkittävä yhteistyökumppani tai/ja suoranainen tukija. Isoissa tapahtumissa myös seuran toiminta-alueen kunnat Kouvola ja Valkeala antoivat hyvän tuen järjestämiseen. Kouvolan kaupungin seuralle myöntämä järjestöavustus ei ole ollut linjassa palloiluseuroille suunnattujen tukimarkkojen ja eurojen kanssa, eikä se aina ole huomionut yksilöurheilijoiden eri sarjoissa saavuttamaa kansainvälistä menestystä. Kuitenkin mm. Fin5 järjestämiseen saadusta tuesta ja erityisesti päätöksestään hyväksyä suunnistuskartta liikuntapaikaksi (=vuotuinen karttamääräraha ja iltarastikarttojen tulostus) kaupunki ansaitsee tulla kutsutuksi liikunta- ja urheilukaupungiksi. Kouvolan päätös hyväksyä kartta liikuntapaikaksi oli valtakunnallisestikin merkittävä päätös. Kouvola toimi tässä suhteessa ensimmäisten joukossa Suomessa. Päätös syntyi yksimielisesti.

Aineeton tuki on vaikeasti mittava. Kiistatta on selvää, että Kouvolan Sanomien antama palstatila iltarastitiedottamiseen ja muuhun infoon sekä alkuvuosien palkinnot saattoivat olla ratkaiseva teko kuntosuunnistustoiminnan viriämistä kansanliikkeeksi. Myös pitkään toimitettu "juniori-tiistai" sivu oli lasten liikuntaharrastuksen (ml. suunnistus) kannalta merkittävä panostus.

Jäsenet ja palkitseminen

Ensimmäisenä toimintavuonna seuraan liittyi 138 jäsentä. **Vuonna 1976** heitä oli 211, joista tyttöjä ja poikia (ikä ei tiedossa) oli 57. Kymmenvuotiasta seuraa juhli 488 jäsentä ja Jukolan imussa **1983** jäsenrekisterissä oli lähes 700 nimeä. Seuran 15- vuotisjuhlapäivänä **1987** tehdyn tietokoneajon mukaan maailmassa oli 634 jäsenmaksunsa maksanutta kouralaista. Isohkoja lukuja saattaa selittää silloin käytössä ollut ns. perhejäsenjärjestelmä.

Viidessä vuodessa, vuoteen **1992** tultaessa jäsenmäärä oli lähes puolittunut. Se oli 339, joista alle 18- vuotiaita oli 91. **1998** jäsenkirjoista löytyi 271 nimeä. Suvantovaihe jatkui vuoteen **2002**, jolloin jäseniä oli toimintakertomuksen mukaan 223 ja heistä alle 18 v 47. Vuosikymmenen loppua kohden mm iltarasti-innostus ja muukin seuran toiminta vireytyi ja se toi myös uusia jäseniä. **2008** heitä oli 296. Alle 18-vuotiaita heistä oli kolmannes, 92. Elävän seuran merkki.

Uuden seuran perustaminen ja toiminnan siirtäminen asteittain perustetun seuran Kouvolan Suunnistajien lipun alle vaikutti itsenäisen KouRan viimeisinä vuosina jäsenmäärään. **Vuoden 2012** jäsenmäärä oli 215 (alle 18 v 77). Se, kuinka moni jäsen maksoi seuran jäsenmaksun kaikkina sen 41 toimintavuotena ei ole tiedossa. Enemmän kuin muutama heitä kuitenkin on.

Kouvolan Rasti 72 ry ei vuosikymmenien saatossa ole ollut ainakaan liian avokätinen jäseniään palkitessaan. Pyöreiden vuosijuhlien yhteydessä on joitakin Suunnistusliiton, SVUL ja Kymenlaakson piirin ansiomerkkejä ja mitaleja jaettu. mutta niistä ei ole luetteloja säilynyt. Seuran omat korkeimmat arvostuksen osoitukset seuratyöstä ovat kunniapuheenjohtajuus ja kunniajäsenyys.

Seuran kunniapuheenjohtaja oli Eino Sailio ja kunniajäsenenä arvon ovat saaneet ainakin Erkki Haimi (nro 1), Erkki Vitikainen (nro 2), Mauno Rippattila, Kalevi Rätty ja Hilikka Karjalainen.

Seuran tunnuksen (pöytälippu /viiri) ja oman ansiomerkin suunnitteli Pertti Saareks. Hän sai myös niiden ensimmäisen numeroidun kappaleen. Jaetuista pöytälipuista arkistossa on kaksi luetteloa, jotka eivät ole identtisiä. Seuraavat seuran jäsenet esiintyvät molemmissa luetteloissa, joten he ainakin ovat Saareksen lisäksi lipun saaneet: Pentti Valli, Eino Sailio, Pekka Ronkka, SM - kultajoukkue 78, Heikki Peltonen, Rauno Vanhalakka, Kimmo Hakanen, Heikki Peltola, Erkki Vitikainen, Viljo Paukkunen, Hilikka Karjalainen, Helena Karjalainen (MO -voitto 82), Pekka Juusti, Erkki Haimi, Kalevi Rätty, Heikki Manelius (Jukola 83 / 50 v), Lars Forsblom ja Jouko Vääränen (SM kulta 86), Tero Tahvanainen, Ilkka Sihvola, Esa Nikkanen, Veli Kovanen, Pentti Torikka (50), Heimo Hasu (70 v), Mauno Rippattila ja Seppo Mänttari (SM kulta 87), Markku Joensuu (SM kulta 91), Antero Rossi, Vilho Rantala, Jouni Kaikko (iltarastien tuki / 87).

Seuran oman ansiomerkin saajista ei ole luetteloa, vaikka ansiomerkkisäännössä vuodelta 1996 sen olemassaolo ja jakoperusteet mainitaan. Pöytälipun myönsi johtokunta ja ansiomerkin ja plaketein voi myötää myös puheenjohtaja. KouRan plaketin ovat saaneet Urpo Nurmela, Jussi Korhonen ja Marja Espo 1985, Vesa Forsblom 1987, Toivo Javanainen (70 v), Mikko Taipalinen (50) sekä vuoden KouRalaiset Jouko Vääränen, Rauno Vanhalakka ja Kalevi Rätty (1985 - 87). Viimeisellä vuosikymmenellä mahdollisesti seuran pöytälipun saaneiden luettelo lienee "toisessa mapissa".

Vuonna 2008 Kouvolan Rasti sai valtakunnallista tunnustusta. Saatiin "hyvä seura" -palkinto. Seuran käynnistämä koulusuunnistusprojekti valittiin vuoden 2008 Kymenlaakson liikuntateoksi..

Puheenjohtajat, sihteerit ja edustukset

Seuran toiminta- ja tilikausi oli 1990 luvulle saakka marraskuun syyskokouksesta seuraavaan syyskokoukseen, joten se selittää puheenjohtajien ja sihteerien päällekkäiset vuodet. Työ- ja opiskelu kuljettivat vuosikokouksissa vastuutehtäviin valittuja henkilöitä pois Kouvolasta ja sen vuoksi 1990-luvulla oli muutamia hallinnollisesti haasteellisia vuosia. Tehtävät vaihtuivat nopeasti eivätkä kaikki tuon ajan pöytäkirjat ole tallentuneet seuran arkistoon, joten seuraava luettelo voi olla siltä ajalta epätarkka ja puutteellinen.

Puheenjohtajat

Eino Sailio	1972 - 1975
Pentti Valli	1875 - 1984
(vpj Pekka Juusti	1983)
Jussi Sipilä	1984 - 1988
Heli Salonen	1989 - 1991
Risto Mäkeläinen	1992
Kalevi Rätty	1993 - 1994
Kari Ylönen	1995 - 1996
Harri Lassila	1997 - 2000
Jorma Laukkanen	2001 - 2005
Urpo Särkkä	2005 - 2012

Sihteerit

Pekka Ronkka	1972 - 1974
Erkki Vitikainen	1974 - 1978
Antero Rossi	1978 - 1982
Ritva Sutinen	1983
Urpo Särkkä	1084 - 1988, 1992
Teemu Koho/J Paanila	1990 -
Kari Ylönen	1993
Sari Ylönen	1995 - 1996
Jorma Laukkanen -	1994, 1997 - 2000
	ja 2005 - 2009
Harri Lassila	2001 - 2004
Ulla Säde	2010 - 2012
(Marja Streng	1989)

Kouvolan Rastin toimihenkilöillä oli perinteisesti vahva sitoutuminen oman seuran työhön ja sen elinvoimaisena pitämiseen. Piirin ja liiton tehtävät eivät erityisemmin kiinnostaneet. Joitakin edustuksia toki oli. Eino Sailio ja Aili Salo kuuluivat 70-luvulla piirin suunnistusjaostoon. Seuraan junan tuoma ja nuoruudessaan piiritoimintaan tottunut Antero Rossi oli muutaman vuoden SVUL:n Kymenlaakson piirin hallituksessa ja siinä ohessa SVUL:n liittovaltuuston varajäsen. Toisessa jaksossa hän oli myös piirin suunnistusjaoston viimeinen puheenjohtaja sekä kolmannessa erässä Kymenlaakson Liikunnan puheenjohtaja. Piirin suunnistusjaostoon kuului myös ainakin Pekka Juusti. Jaakko Saarilaakso toimi vuosia Kaakon Suunnistuksen erilaisissa vastuutehtävissä.

Heikki Peltola toimi aktiiviuransa ja Kouvolan Rasti vuosiensa jälkeen vv 2011-2018 Jukolan Viestin valvojana ja Kaukametsäläisten jäsenenä. Myös Jukola -83 ja Fin5/96 kilpailunjohtajat ja keskeiset toimihenkilöt kuuluivat järjestämisaikoina 3-4 vuotta yhteistyökokousten jäsenistöön.

Kohti uutta

Jossain vaiheessa kaksituhatluvun ensimmäisiä vuosina Pohjois-Kymenlaakson suunnistusseuroissa havahduttiin huomaamaan, että nykyaikaisen suunnistustoiminnan kehittämiseen tarvittavat resurssit ovat niukat. Jo 1990-luvulla oli ollut haasteellisia aikoja, ja kun nyt näytti olevan tulossa uutta, innokasta ja lahjakasta suunnistajapolvea, haluttiin heille taata mahdollisuus menestyä ja iltarastitoimintaan innostuneille kuntoliikkuville mahdollisuus harrastamiseen.

Tuumittiin, että jos vaikka Kouvolan Rasti 72:n, Sippurastin ja Kuusankosken Urheiluseuran suunnistajien voimat yhdistettäisiin, voisi siinä olla uuden alku. Samanlaisia tuumailuja oli myös Kymenlaakson Liikunnan silloisten johtohenkilöiden mielessä. Muualta saatujen kokemusten mukaan pienten lajiseurojen aika huippu-urheiluseuroina, tehokkaina nuorisotoiminnan kehittäjinä ja vireinä kuntoliikuttajina alkoi olla vähissä. Myös uuden Kouvolan ensimmäinen kaupungin johtaja Lauri Lamminmäki tuki ajatusta "yksi laji - yksi seura urheilukaupunki Kouvola".

Oli kymenlaaksolaisen suunnistuksen onni, että Urpo Särkän (KouRa), Tero Ojalan (KuUS) ja Vesa Vainion (SipRa) kaltaisia kauas näkeviä, ennakkoluulottomia ja rohkeita seurajohtajia oli yhtä aikaa seurojensa vetovastuussa. Muutamassa vuodessa, maastoa tunnustellen, viisaasti vaiheittain, mutta määrätietoisesti, perustettiin ensin yhteinen edustusseura 22.11.2010 ja lopulta 2013 alusta kaiken toiminnan kattava suunnistuksen erikoisseura. Kouvolan Rastin johtokunnassa 21.11.2011 tehty kirjaus "tavoitteena on, että vuonna 2013 kaikki toiminta siirtyy Kouvolan Suunnistajien alaisuuteen" oli selkeä esitys Kouvolan Rasti -72 ry:n alasajosta. Kun seuran päättävä elin, yleinen kokous, hankkeen yhdistyslain mukaisella tavalla siunasi, asia oli selvä.

Neljäkymmentä vuotta aikaisemmin esillä ollut hanke perustaa Pohjois-Kymenlaakson Rasti (PoKyRa) oli jalostunut muutaman mutkan kautta Kouvolan Suunnistajat -nimiseksi seuraksi.

Tässä murrosvaiheessa KouRan viimeisiksi toimihenkilöiksi valittiin 13.12.2012 kokouksessa **hallitukseen** Urpo Särkkä (pj). Ulla Säde (siht.) Jorma Laukkanen, Kari Ylönen, Jarkko Tynys, Jonna Salminen, Kirsi Kiiskinen ja Petri Hynninen. Jaostoihin valittiin seuraavat: **Valmennus- ja kilpailujaosto** Kirsi Kiiskinen (pj) ja Pekka Nurminen, **Karttajaosto** Seppo Tuominen (pj) ja Kari Ylönen, **Kuntojaosto** Jarkko Tynys (pj) ja Jonna Salminen sekä Jari Lehmusmetsä, **Nuorisajaosto** Jorma Laukkanen (pj), Petri Hynninen, Risto Salovaara ja Riikka Suomalainen. Kuten huomataan, kaikki pitkän linjan seuratoimijoita, viisaita järjestöihmisiä ja aikanaan kansainvälisistä kisoista huippusijoituksia saavuttaneita ja SM-kisoista repullisen erivärisiä

mitaleita voittaneita urheilijoita. Vaikka suuri osa toiminnoista oli sovitusti siirtynyt jo KS:n lipun alle, tehtiin KouRan väreissä töitä niin pitkään kuin sovittu oli. Iltarasteja järjestettiin, nuoria ohjattiin, kartoista, valmentamisesta ja kilpailuista huolehdittiin viimeisilläänkin viikoilla, Seurahenki kantoi.

Nimekkäät ja nimettömät sankarit

Kattavan luettelon laatiminen eri maajoukkueissa kilpailleista Kouvolan Rastin suunnistajista osoittautui hankalaksi. Seuraavaan luetteloon olen poiminut ne nimet, jotka asiakirjoista on silmiin osunut. Mukana on maaotteluedustuksia, edustuksia PM , EM ja MM kilpailuissa eri ikäryhmissä ja eri lajeissa (hisu, tossu, pyörä ja yö): Kimmo Hakanen 1975 ja 1982, Jouko Vääränen 1978, Ilkka Sihvola ja Erkki Laukkanen 1980 - 81, Helena Karjalainen 1980 alkuvuosina, Heikki Peltola 1980 > , Esa Nikkanen (yö mo) 1982, Kirsi Vanhalakka 1999 - 2008, Tuukka Turkka 2002 - 2005, Jonne Lehto 2003 - 2004, Katja Vanhalakka 2006 - 2009. Lisäksi ainakin Hanna Laakso ja Saara Turkka kuuluivat nuorten hisu-valmennusryhmään talven tai kaksi.

Eri ammattiryhmien arvokilpailu-edustuksia on muistiin kirjattu vain jokunen. Tiedetään, että Heikki Peltolan ja Kimmo Hakasen lisäksi ainakin Veli Kovanen ja Kari Ylönen osallistuivat sotilaiden arvokilpailuihin pohjoismaisella tasolla. Ulkomailla kävi kilpailemassa kouralaisia ainakin opiskelijoiden kilpailuissa ja reserviläistapahtumissa.

Tämä historiateos keskittyi luotaamaan seuran toimintaa kilpailumenestyksen, hallinnon ja järjestettyjen tapahtumien kautta. Niidenkin osalta esitys on suuntaa antava ja viitteellinen. Tiedän, että lyhyehkön kilpailu-uran KouRassa tehneet urheilijat tyyliin Jussi Korhonen (vuoden 1980 nuori suunnistaja) tai nuorena sairastunut Tero Tahvanainen taikka kymmenissä kilpailuissa tulostaulua hoitaneet, kenttäkahvilaa pitäneet, liikennettä ohjannet, riukuloita huoltaneet, autokuskit ja tilien parissa pakertaneet olisivat ansainnet tulla mainituiksi useammin ja painokkaammin. Tietoisesti valittu esitystapa, satunainen poiminta, tuotti tämän tuloksen.

Nimettömiä sankareita ovat myös suunnistajalasten äidit, joskus myös isät, jotka aikaansa ja vaivojaan säästämättä ovat epäitsekkäästi mahdollistaneet lasten harjoittelun, kilpailumatkat ja leirit. Ilman heidän pyyteetöntä työtään, markkojaan ja huolenpitoaan Kouvolan Rasti -72 ry ei olisi elänyt ja ylösrakentanut suomalaista liikuntakulttuuria ja huippu-urheilua 41 vuotta.

Jokainen, joka on kerran - tai satoja kertoja - lähtenyt johonkin, kuultuaan kutsun tai nähtyään nimensä KouRa -lehdessä ansaitsee nöyrän kiitoksen ja hatun noston. Isoimman ja kauneimman kiitoksen ansaitsette kuitenkin Te äidit, vaimot ja morsiot.

*Kouvolan
Suunnistajat*

10v

Jälkipuheet ja jossittelu eivät lopu koskaan

- Kouvolan Rasti-72 1972-2013

Julkaisija Kouvolan Rasti-72 ry

Teksti Antero Rossi

©Antero Rossi/Kouvolan Suunnistajat

Painopaikka Digitaalipaino Seppo Talja Oy

ISBN 978-952-94-4421-2 (nid.)

ISBN 978-952-94-4422-9 (PDF)